

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal University of Law and Economic

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

អង្គការសន្តិសញ្ញាអេកូឡូជិកខាងលើ

(ណាតូ ឬ អូតង់)

ស្រាវជ្រាវពីថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២២ ដល់ថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២២

រៀបរៀងដោយក្រុមនិស្សិត ៖

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ ៖

១. ម៉េង ស្រីពេជ

ដុំ អ៊ុយ

២. ឌីម ច័ន្ទវតី

ជំនាញ ៖ នីតិសាស្ត្រ

ជំនាន់ទី ២២

ឆ្នាំសិក្សា ៖ ២០១៩ – ២០២២

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំ ម៉ែង ស្រីពេជ និង ឌឹម ច័ន្ទវតី ជានិស្សិតថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រឆ្នាំទី ៤ ជំនាន់ទី២២ នៃ សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ឆ្នាំសិក្សា ២០២១-២០២២ សូមសម្តែងនូវសេចក្តី គោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងកតញ្ញាតាមយ៉ាងជ្រាលជ្រៅជូនចំពោះ ៖

- **លោក ឪពុក និង អ្នកម្តាយ** ជាអ្នកដែលមានគុណមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន នៃយើងខ្ញុំទាំងពីរ ដែលលោកទាំង ពីរបានផ្តល់កំណើត និងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាកូន ដោយចិត្តសន្តោសប្រណី និងបានអប់រំប្រៀនប្រដៅអប់រំ កូន ប្រកបដោយ ព្រហ្មវិហារធម៌ គុណធម៌ សប្បុរសធម៌ ព្រមទាំងជួយជំរុញ និងផ្តល់គ្រប់យ៉ាងកូន សំរាប់ អោយកូនបានរៀនសូត្រខ្ពង់ខ្ពស់ ។
- **ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ លុយ វណ្ណា** សាកលវិទ្យាធិការរង ព្រឹទ្ធបុរស ព្រឹទ្ធបុរសរង នៃសាកលវិទ្យាល័យ ភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានផ្តល់ឱកាសដល់យើងខ្ញុំទាំងពីរ បានសរសេរសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាមុខវិទ្យាមួយនេះ ។
- **សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ ជុំ អ៊ឹម** ដែលលោកបានយកចិត្តទុកដាក់ពន្យល់ ណែនាំ ផ្តល់នូវចំណេះដឹងបន្ថែមដល់ យើងទាំងពីរនូវចំណុចដែលខ្វះខាត និងប្រាប់ពីរបៀបតាក់តែងប្រៀបធៀបបានជាចង្អៀង ក៏ដូចជាប្រទីបបំភ្លឺផ្លូវ ឱ្យពួកយើងទាំងពីរឆ្ពោះទៅរកគោលដៅ និងទទួលបានជោគជ័យជាស្ថាពរនៃការសរសេរសារណាបញ្ចប់ ការសិក្សាមួយនេះ ។

ជាទីបញ្ចប់ យើងខ្ញុំទាំងពីរមានតែលើកម្រាមដៃដប់ បួងសួងដល់វត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិទាំងអស់ក្នុងលោក សូមព្រះ ប្រទានពរជ័យ សិរីមង្គល ជូនដល់លោកអ្នកមានគុណនៃយើងទាំងពីរ ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ លោក សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ និងសាស្ត្រាចារ្យ ទាំងអស់ក្នុងសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច សូមឱ្យអស់លោក លោកស្រីទទួលបាននូវសុខភាពល្អ ប្រាជ្ញាវាងវៃ ជោគជ័យគ្រប់ភារកិច្ច ជាពិសេសជួបនូវពុទ្ធិ ពរទាំងបួនប្រការ គឺ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

អារម្ភកថា

ក្រោយពីបានសិក្សា ៤ឆ្នាំ ក្នុងសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ផ្នែក បរិញ្ញាបត្រ នីតិសាស្ត្រ កន្លងមកនេះ យើងខ្ញុំឃើញថាមានការចាប់អារម្មណ៍ លើមុខវិជ្ជា នីតិ អន្តរជាតិសាធារណៈ ជាខ្លាំង ។ យើងសង្ឃឹមថានៅពេលបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រគឺ ច្បាស់ណាស់នឹងរើសយកប្រធានបទមួយ ដែលទាក់ទងនឹង នីតិអន្តរជាតិសាធារណៈ មកសរសេរជាអត្ថបទសារណាដើម្បីបញ្ចប់ការសិក្សាផ្នែកនេះ ។ ជា លទ្ធផលពួកយើងក៏បានដូចបំណងពិតមែន គឺនៅឆ្នាំទី៤ ឆមាសទី១ នេះសាលាបានតម្រូវឱ្យពួកយើងបានសរ សេរសារណា ដើម្បីបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ។ ហើយខណៈនោះដែរយើងខ្ញុំក៏បានស្នើសុំយោបល់ពី លោកសាស្ត្រាចារ្យ ជុំ អ៊ឹម ឱ្យជួយណែនាំ អំពីប្រធានបទមួយស្តីពី **អង្គការសន្តិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើង (ណា តូ)** ។ លោកគ្រូបានទទួលយកនូវការស្នើប្រធានបទរបស់យើងខ្ញុំ និងបានណែនាំយើងឱ្យសរសេរសារណាមួយ នេះបានសម្រេច ។

សារណាមួយនេះបានកើតចេញពីការខំប្រឹងប្រែងរបស់យើងទាំងពីរ ដែលកើតចេញពីផ្នែកដៃយើងបាន ដាំពីឆ្នាំទី១ មកដល់ពេលនេះទើបធ្វើឱ្យយើងអាចបកស្រាយ ប្រធានបទអំពី **អង្គការសន្តិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាង ជើង (ណាតូ)** ។ ប្រធានបទរបស់យើងបានចងក្រងឡើងដោយ យើងខ្ញុំបានរកគ្រប់ឯកសារដែលបានពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់ ហើយភាគច្រើនគឺជាឯកសារអន្តរជាតិ ដែលទាមទារឱ្យយើងខ្ញុំត្រូវបកប្រែ និងពុំសូវមានសវតានៃការ ស្រាវជ្រាវពីមុនមកនោះទេ ដែលជាការទាក់ទាញមួយឱ្យយើងទាំងពីរលើកយកប្រធានបទនេះមកសរសេរ ។ យើងជឿជាក់ថាប្រធានបទនេះ មានភាពល្អប្លែកគេ ប៉ុន្តែវាមានការលំបាកក្នុងការបកប្រែភាសាបច្ចេកទេសច្បាប់ អន្តរជាតិមកជាភាសាខ្មែរឱ្យត្រូវទៅតាមន័យ ។ ដូច្នេះការបកឱ្យចំអត្ថន័យមានភាពខ្វះខាតមួយចំនួនដែលជា ហេតុធ្វើឱ្យខ្លឹមសារស្រាវជ្រាវយើងខ្ញុំមិនមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដល់អ្នកមាន និងអ្នកស្រាវជ្រាវយើងខ្ញុំមិន មានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដល់អ្នកមាន និងអ្នកស្រាវជ្រាវដែលចាំបាច់ណាស់យើងខ្ញុំសុំធ្វើការអភ័យទោស ទុក្ខជាមុន ។ ទោះយ៉ាងណាយើងខ្ញុំសង្ឃឹមថាសារណានេះនឹងក្លាយទៅជាឯកសារជំនួយស្នូលក្នុងការសិក្សា ស្រាវជ្រាវ និងជាគន្លឹះជួយបំភ្លឺផ្លូវដល់និស្សិតជំនាន់ក្រោយ និងអ្នកអាន អ្នកស្រាវជ្រាវទូទៅបាន ។

ជាចុងក្រោយ ប្រសិនបើមានកង្វះខាត ឬ កំហុសឆ្គងត្រង់ណាមួយ យើងខ្ញុំសូមទទួលយកនូវការរិះគន់ពី សំណាក់ លោក លោកស្រី សាស្ត្រាចារ្យ សិស្ស និស្សិត គ្រប់មជ្ឈដ្ឋានទាំងអស់ដើម្បី ស្ថាបនាសមត្ថភាព ដោយក្តីគោរព និងក្តីគោរពរាប់អានយ៉ាងកក់ក្តៅបំផុតដើម្បីឱ្យសារណាមួយនេះមានភាពកាន់តែប្រសើរ ។

មាតិកា

ទំព័រ

តារាងសម្គាល់អក្សរកាត់

សេចក្តីផ្តើម ១

ជំពូកទី១. សញ្ញាណ និងគោលការណ៍ទូទៅ ៣

១.១. សវនកា

១.១.១. និយមន័យ ៣

១.១.២. ដើមកំណើតនៃណាតូ ៤

១.១.៣. សមាជិក ១១

១.២. គោលបំណងក្នុងការបង្កើត ១២

១.៣. នីតិវិធីក្នុងការចូលជាសមាជិក ១៤

ជំពូកទី២. រចនាសម្ព័ន្ធ ១៦

២.១. រចនាសម្ព័ន្ធស៊ីវិល ១៦

២.១.១. ទីស្នាក់ការ NATO ១៦

២.១.២. តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ និងគណៈប្រតិភូជាតិ ១៧

២.១.៣. បុគ្គលិកអន្តរជាតិ ១៧

២.២. រចនាសម្ព័ន្ធយោធា ១៨

២.២.១. គណៈកម្មាធិការយោធា ១៨

២.២.២. បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ ១៩

២.២.៣. ប្រតិបត្តិការបញ្ជារបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត ២៣

២.៣. អង្គការ និងភ្នាក់ងារ ២៤

២.៣.១. ភ្នាក់ងារគាំទ្រ ២៤

២.៣.២. ភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន ២៦

ក. ភារកិច្ច និងទំនួលខុសត្រូវរបស់ភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន ២៦

ខ. រចនាសម្ព័ន្ធរបស់ភ្នាក់ងារ ២៦

២.៣.៣. វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ២៧

ក. មូលនិធិ.....	២៨
២.៣.៤. ទីភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធការពារដែនអាកាសបន្ថែម.....	២៩
២.៣.៥. គណៈកម្មាធិការរៀបចំផែនការត្រួតពិនិត្យស៊ីវិល.....	៣០
២.៣.៦. ការគ្រប់គ្រងនិងការពារដែនអាកាស.....	៣២
ក.ប៉ូលីសអាកាស.....	៣៣
២.៣.៧. គណៈកម្មាធិការយោធាឧតុនិយម និងមហាសមុទ្រ (METOC).....	៣៧
ក. ក្រុមការងារគណៈកម្មាធិការឧតុនិយម និងមហាសមុទ្រនៃអង្គការណាតូ.....	៣៨
២.៣.៨.គណៈកម្មាធិការដឹកនាំសម្រាប់អង្គការតម្រង់ទិស.....	៣៩
ជំពូកទី៣.ការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់អង្គការអត្តចម្រើនខាងលើ(ណាតូ).....	៤២
៣.១. បេសកកម្ម NATO IRAQ (NMI)	៤២
១.១. គោលបំណងរបស់ NMI.....	៤២
៣.២. បេសកកម្មណាតូនៅកូសូវ៉ូ (KFOR).....	៤៣
៣.៣. ប្រតិបត្តិការ ALTHEA	៤៦
៣.៤. ប្រតិបត្តិការការពារដែនសមុទ្រ (OSG).....	៤៧
៣.៥. បេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសរបស់ណាតូ.....	៤៨
៣.៦. តម្រូវការត្រៀមរៀបចំពេលវេលាសន្តិភាព របស់អ៊ីស្លង់.....	៤៩
៣.៧. ការគាំទ្ររបស់ណាតូនៅប្រទេសទួតី	៥០
៣.៨. ការធ្វើអន្តរាគមន៍ផ្សេងៗរបស់ណាតូកម្រិតទី២១.....	៥០
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន	៥៤
អនុសាសន៍	៥៦
ឯកសារយោង	
ឧបសម្ព័ន្ធ	

តារាងសម្គាល់អក្សរកាត់

- IS : បុគ្គលិកអន្តរជាតិ (International Staff)
- PO : ការិយាល័យឯកជន (Private Office)
- NLO : ការិយាល័យទំនាក់ទំនងណាតូ (NATO Liaison Officer)
- ACDC: ការគ្រប់គ្រងអាវុធ ការរំសាយអាវុធ និងមជ្ឈមណ្ឌលមិនរីកសាយភាយ WMD (Arms Control, Disarmament, and WMD Non-proliferation Centre)
- EADRC: មជ្ឈមណ្ឌលសម្របសម្រួលការឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយអឺរ៉ុបអាត្លង់ទិក (Euro-Atlantic Disaster Response Coordination Centre)
- NALT : ក្រុមប្រឹក្សា និងទំនាក់ទំនងណាតូ (NATO Advisory and Liaison Team)
- DAT POW: កម្មវិធីការងារការពារប្រឆាំងកេរកម្ម (Defense Against Terrorism Programmed of Work)
- DPPC : គណៈកម្មាធិការគោលនយោបាយ និងផែនការការពារជាតិ (Defense Policy and Planning Committee (DPPC))
- LC : គណៈកម្មាធិការភស្តុភារ (Logistics Committee)
- CEPC : គណៈកម្មាធិការរៀបចំផែនការគ្រោះអាសន្នស៊ីវិល (Civil Emergency Planning Committee)
- NSPA : ទីភ្នាក់ងារគាំទ្រ និងលទ្ធកម្មរបស់ណាតូ (NATO Support and Procurement Agency)
- NCSA : ទីភ្នាក់ងារសេវាកម្ម CIS ណាតូ (NATO CIS Services Agency)
- S&T : វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា (Science and Technology)
- STO : អង្គការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យាណាតូ (NATO Science and Technology Organization)
- CMRE : មជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវ និងពិសោធន៍ដែនសមុទ្រ (Centre for Maritime Research and Experimentation)
- NOS : ស្តង់ដារអង្គការណាតូ (NATO Standardization Office)
- NAGSMA: ទីភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងការឃ្លាំមើលដីរបស់សម្ព័ន្ធនាតូ (NATO Alliance Ground Surveillance Management Agency)
- NAHEMA: ទីភ្នាក់ងាររចនា និងអភិវឌ្ឍន៍ ការផលិត និងគ្រប់គ្រងភស្តុភារ (NATO Helicopter Design and Development Production and Logistics Management Agency)
- NAPMA : ទីភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងកម្មវិធីការព្រមាន និងត្រួតពិនិត្យលើអាកាសរបស់ណាតូ (NATO Airborne Early Warning and Control Programmed Management Agency)
- PGO : ការិយាល័យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា (The Prosecutor General's Office)

SCEPC: គណៈកម្មាធិការរៀបចំផែនការគ្រោះអាសន្នស៊ីវិលជាន់ខ្ពស់ (Senior Civil Emergency Planning Committee)

NADC: គណៈកម្មាធិការការពារដែនអាកាសណាតូ (The NATO Air Defense Committee)

MC-ADSWG: គណៈកម្មាធិការយោធា ក្រុមការងារសិក្សាការពារដែនអាកាស (Military Committee Air Defense Study Working Group)

NPC: មជ្ឈមណ្ឌលកម្មវិធីណាតូ (NATO Programming Centre)

NAPMO: អង្គការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីការព្រមាន និងត្រួតពិនិត្យលើអាកាសរបស់ណាតូ (The NATO Airborne Early Warning and Control Programmed Management Organization)

NEWAC: គណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាសង្គ្រាមអេឡិចត្រូនិករបស់ណាតូ (NATO Electronic Warfare Advisory Committee)

MCMG: ក្រុមឧតុនិយមយោធា (Military Committee Meteorological Group)

NDC: មហាវិទ្យាល័យការពារជាតិណាតូ (NATO Defense College)

NTG: ក្រុមបណ្តុះបណ្តាលណាតូ (The NATO Training Group)

AGS: ការិយាល័យគម្រោងបណ្តុះអាសន្ននៃសមត្ថភាពឃ្លាំមើលមូលដ្ឋានសម្ព័ន្ធ (Alliance Ground Surveillance Capability Provisional Project Office)

BICES: ប្រព័ន្ធប្រមូល និងកេងប្រវ័ញ្ចព័ត៌មានសមរភូមិ (Battlefield Information Collection and Exploitation System)

CALS: ការិយាល័យទទួលបន្ទុកបន្ត និងវដ្តជីវិតរបស់អង្គការណាតូ (NATO Continuous Acquisition and Life Cycle Support Office)

MSIAC: មជ្ឈមណ្ឌលវិភាគព័ត៌មានសុវត្ថិភាពគ្រាប់បែក (Munitions Safety Information Analysis Center)

O&P: ប្រតិបត្តិការ និងផែនការ (Operations and Plans)

P&C: គោលនយោបាយ និងសមត្ថភាព (Policy and Capabilities)

CS: សន្តិសុខសហករណ៍ (Cooperative Security)

L&R: ភស្តុភារ និងធនធាន (Logistics and Resources)

SITCEN: មជ្ឈមណ្ឌលស្ថានការណ៍ណាតូ (NATO Situation Centre)

SHAPE: ទីស្នាក់ការកណ្តាលកំពូលសម្ព័ន្ធមិត្តអឺរ៉ុប (Supreme Headquarters Allied Powers Europe)

CAOC: មជ្ឈមណ្ឌលប្រតិបត្តិការផ្លូវអាកាសរួមបញ្ចូលគ្នា (Combined Air Operations Centers)

សេចក្តីផ្តើម

បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ដោយកងទ័ពសូវៀតដែលប្រឆាំងនឹងមនោគមវិជ្ជា ដែលកាន់កាប់ភាគច្រើននៃអឺរ៉ុបខាងកើត ហើយការភ័យខ្លាចនៅតែខ្ពស់ចំពោះការឈ្លានពានរបស់អាណ្លីម៉ង់ ប្រជាជាតិនៅអឺរ៉ុបខាងលិចបានស្វែងរកសម្ព័ន្ធភាពយោធាថ្មីដើម្បីការពារខ្លួន ។ នៅកំឡុង ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៤៨ កិច្ចព្រមព្រៀងក្រុងព្រុចសែល ត្រូវបានចុះហត្ថលេខារវាង បារាំង អង់គ្លេស ហូឡង់ និងលុចសំបួ បង្កើតសម្ព័ន្ធភាពការពារជាតិហៅថា សហភាពអឺរ៉ុបខាងលិច ប៉ុន្តែមានអារម្មណ៍ថាសម្ព័ន្ធភាពដែលមានប្រសិទ្ធភាព ត្រូវតែរួមបញ្ចូលសហរដ្ឋអាមេរិក និង កាណាដា ។ នៅសហរដ្ឋអាមេរិកមានការព្រួយបារម្ភ អំពីការរីករាលដាលនៃលទ្ធិកុម្មុយនិស្តនៅទ្វីបអឺរ៉ុប ពួកបក្សកុម្មុយនិស្តដ៏រឹងមាំបានបង្កើតឡើងនៅប្រទេសបារាំងនិងអ៊ីតាលីនិងការឈ្លានពានដែលមានសក្តានុពល ពីកងទ័ពសូវៀតដែលនាំឱ្យអាមេរិកស្វែងរកការពិភាក្សាអំពីសម្ព័ន្ធមិត្តភាពក្នុងទិចជាមួយភាគខាងលិចនៃទ្វីបអឺរ៉ុប ។ តម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់អង្គការការពារថ្មីមួយដើម្បីប្រជែង ជាមួយប្លុកបូកាត្រូវបានធ្វើឱ្យកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើង ដោយប្លុកប៊ីឡាំងឆ្នាំ ១៩៤៩ ដែលនាំឱ្យមានកិច្ចព្រមព្រៀងមួយនៅ ឆ្នាំ១៩៤៩ដែលជាមួយប្រទេសជាច្រើនមកពីអឺរ៉ុប ។

ណាតូត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ សន្និសីទអាត្លង់ទិចខាងជើងដែលគេហៅថា សន្និសីទក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៤៩ ។ ណាតូត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីធានាដល់អឺរ៉ុបខាងលិចប្រឆាំងនឹងការគំរាមកំហែងនៃប្រទេសរុស្ស៊ីសូវៀត ហើយសង្គ្រាមត្រជាក់ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៤៥ ដល់ឆ្នាំ ១៩៩១ បានមើលឃើញភាពតានតឹងផ្នែកយោធាជ័តានតឹងរវាងណាតូនៅម្ខាង និងបណ្តាប្រទេសវ៉ែស៊ីស ។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយមិនមានការចូលរួមដោយផ្ទាល់ ពីយោធាទេដោយសារការគំរាមកំហែងនៃសង្គ្រាមនុយក្លេអ៊ែរ ប៉ុន្តែនៅតែមានភាពតានតឹងនៅក្នុងអង្គការណាតូដោយខ្លួនឯងដោយនៅឆ្នាំ ១៩៦៦ បារាំងបានដកចេញពីបញ្ហាការយោធាដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៤៩ ។ យ៉ាងណាក៏ដោយមិនមានការលុកលុយរបស់រុស្ស៊ីទៅក្នុងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ នៅខាងលិចដែលភាគច្រើនដោយសារតែសម្ព័ន្ធមិត្តណាតូ ។ ទ្វីបអឺរ៉ុបធ្លាប់ស្គាល់ ប្រទេសឈ្លានពានដែលបាននាំប្រទេសមួយ បន្ទាប់ពីអវត្តមានមួយទៀតនៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៣០ ហើយមិនអនុញ្ញាតឱ្យរឿងនេះកើតឡើងម្តងទៀតទេ ។ ក្រោយការបញ្ចប់សង្គ្រាមត្រជាក់នៅឆ្នាំ ១៩៩១ បាននាំឱ្យមានការអភិវឌ្ឍសំខាន់ៗចំនួនបីគឺ ការពង្រីកអង្គការណាតូដើម្បីរួមបញ្ចូល ប្រទេសថ្មី ពីប្លុកបូកា ការស្រមៃឡើងវិញរបស់ណាតូថាជាសម្ព័ន្ធភាពសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការ ដោះស្រាយជម្លោះនៅអឺរ៉ុបដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងប្រទេសជាសមាជិកនិងការប្រើប្រាស់កងកម្លាំងណាតូជាលើកដំបូងនៅក្នុងការប្រយុទ្ធ ។

រឿងនេះត្រូវបានកើតមានឡើងដំបូងក្នុងអំឡុងពេល សង្គ្រាមនៃអតីតយូហ្គោស្លាវី នៅពេលណាតូបានប្រើប្រាស់ការវាយប្រហារផ្លូវអាកាសជាលើកដំបូងប្រឆាំងនឹងមុខតំណែងរបស់បូស្កៀ ស៊េបនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ហើយម្តងទៀតនៅឆ្នាំ១៩៩៩ ប្រឆាំងនឹងស៊ីប៊ីនិងការបង្កើតកម្លាំងរក្សាសន្តិភាពនៅក្នុងតំបន់ ។ ណាតូក៏បានបង្កើតគំនិតផ្តួចផ្តើម ភាពជាដៃគូដើម្បីសន្តិភាពក្នុងឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលមានគោលបំណងចូលរួមនិងកសាងទំនុកចិត្តជាមួយបណ្តាប្រទេសនៅវ៉ាស្សាវ៉ាអង្គការដេកជ័ងនៅអឺរ៉ុបខាងកើតនិងអតីតសហភាពសូវៀតនិងក្រោយមកទៀតមកពីប្រទេសយូហ្គោស្លាវី ។ រហូតមកដល់ពេលនេះប្រទេសចំនួន ៣០ បានចូលបម្រើការងារហើយដប់បានក្លាយទៅជាសមាជិកពេញលេញរបស់ណាតូ ។

អ្នកជំនាញមួយចំនួន ជឿជាក់ថាអត្ថិភាពរបស់ណាតូនិងការរំពឹងទុកសម្រាប់ការពង្រីកឥទ្ធិពលនៃប្លុកអាស្រ័យលើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសដែលចូលរួម ។ ការពិតគឺថាភាពជាដៃគូយោធានៅក្នុងអង្គការនេះបង្កប់នូវភាគរយជាក់លាក់នៃការចំណាយថវិការបស់រដ្ឋសម្រាប់វិស័យការពារជាតិ ។ តែឥលូវនេះស្ថានភាពក្នុងគោលនយោបាយថវិការបស់ប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ជាច្រើនគឺស្ថិតនៅឆ្ងាយពីឧត្តមគតិ របស់រដ្ឋាភិបាលនៃចំនួនរដ្ឋជាសមាជិករបស់អង្គការណាតូត្រូវបានគេជឿថាក្រុមអ្នកវិភាគ, មិនមានធនធានហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការវិនិយោគទ្រង់ទ្រាយធំនៅក្នុងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ។ លើសពីនេះទៅទៀត ឧទាហរណ៍នៃសហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថាការធ្វើអន្តរាគមន៍អន្តរាគមន៍យោធា នៃឆ្នាំថ្មីៗនេះ បាននាំឱ្យសេដ្ឋកិច្ចអាមេរិកមានការខាតបង់អស់កន្លះលានលានដុល្លារ ។ ជាក់ស្តែងគ្មានសម្ព័ន្ធមិត្តណាមួយចង់ទទួលបានផលប៉ះពាល់បែបនេះពីការប្រើប្រាស់កម្លាំងយោធានៅលើសង្រៀនពិភពលោកទេ ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០១០-២០១៣ ការកាត់បន្ថយថវិការបស់បណ្តាប្រទេសអឺរ៉ុបនៅណាតូមិនបានលើសពី ២ ភាគរយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ច្រើនជាងនេះនៅចក្រភពអង់គ្លេសក្រិក និងអេស្ប៉ានី) ខណៈពេលដែលនៅទសវត្សឆ្នាំ ១៩៩០ សូចនាករនៃ ៣-៤% ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាធម្មជាតិ ។

ជំពូកទី ១

សញ្ញាណ និងគោលការណ៍ទូទៅ

១.១ សវនករ

១.១.១. និយមន័យ

ណាតូតំណាងឱ្យអង្គការសន្ធិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើង (NATO, North Atlantic Treaty - Organization) វាគឺជា បក្សសម្ព័ន្ធយោធាមួយដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តនយោបាយ-យោធា នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ក្នុងកំឡុងពេល សង្គ្រាមត្រជាក់ក្នុងឆ្នាំ១៩៤៩ និងផ្អែកទៅលើការគាំទ្រផ្នែកយោធាទៅវិញទៅមកដល់ប្រទេស ជាសមាជិកក្នុងករណីមានការឈ្លានពានដោយភាគីទីបី ។ សន្ធិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើងត្រូវបានចុះហត្ថលេខា នៅថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៤៩ ដោយសហរដ្ឋអាមេរិក និងសម្ព័ន្ធមិត្តអឺរ៉ុបរបស់ខ្លួននៅទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោនឌីស៊ី ។ ណាតូមានភាសាផ្លូវការដែលត្រូវប្រើប្រាស់ ២ ភាសាគឺ អង់គ្លេស និងបារាំង។ ណាតូមានទីបញ្ជាការនៅទីក្រុង ប្រូស្សែល ប្រទេសបែលហ្ស៊ិក ហើយណាតូ បានធ្វើបតិដ្ឋាប័នលើប្រព័ន្ធការពាររួមគ្នា ដែលមានន័យថា រដ្ឋជា សមាជិកទាំងអស់ត្រូវធ្វើអន្តរាគមន៍ការពារគ្នាទៅវិញទៅមកតាមដែលអាចធ្វើបាន នៅពេលដែលមានការវាយ ប្រហារណាមួយពីសំណាក់ភាគីខាងក្រៅ។ គោលបំណងរបស់វាគឺការបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពរវាងអឺរ៉ុប និងអាមេរិក ខាងជើងដើម្បីធានានូវសេរីភាព និងសន្តិសុខរបស់ប្រទេសជាសមាជិកតាមរយៈមធ្យោបាយនយោបាយ និង យោធា ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ប្រជាធិបតេយ្យ ដែលធ្វើឱ្យសមាជិករបស់ខ្លួនពិគ្រោះនឹងសហប្រតិបត្តិការ លើបញ្ហានានា ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ និងសន្តិសុខសម្រាប់ការដោះស្រាយ ជម្លោះការកសាង ទំនុកចិត្ត និងការពារជម្លោះនាពេលអនាគត ។ ក្នុងន័យយោធាណាតូគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងវិបត្តិនិង អំពើវាយដល់ការការពាររួមដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៥ នៃសន្ធិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើងដែលត្រូវបានគេស្គាល់ ផងដែរថាជាសន្ធិសញ្ញាវ៉ាស៊ីនតោន ។ ភាគីទាំងអស់ឯកភាពថា ការវាយប្រហារប្រដាប់អាវុធប្រឆាំងនឹងពួកគេ មួយឬច្រើននៅ អឺរ៉ុបអាមេរិកខាងជើងនឹងត្រូវចាត់ទុកថាជាការវាយប្រហារប្រឆាំងនឹងពួកគេទាំងអស់គ្នា ហើយ ជាលទ្ធផលពួកគេយល់ស្របថា ប្រសិនបើការវាយប្រហារដោយប្រដាប់អាវុធបែបនេះកើតឡើង ពួកគេមានសិទ្ធិ ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិការពារខ្លួនរបស់បុគ្គល ឬសមូហភាពដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយ មាត្រា៥១^២) នៃ ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ នឹងជួយភាគី ដែលរងការវាយប្រហារដោយចាត់វិធានការភ្លាមៗ ជាលក្ខណៈ បុគ្គល និងដោយមានការ រើសអើងប្រតិបត្តិការជាមួយភាគីផ្សេងទៀតក្នុងសកម្មភាពដែលចាំបាច់ដូចជា ការប្រើ ប្រាស់កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ដើម្បីស្តារ និងរក្សាសន្តិសុខនៃតំបន់អាត្លង់ទិកខាងជើង ។

¹ មាត្រា ៥ នៃធម្មនុញ្ញរបស់ណាតូ

² មាត្រា ៥១ នៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

រាល់ការវាយប្រហារដោយប្រដាប់អាវុធ និងវិធានការទាំងអស់ដែលបានធ្វើឡើងជាលទ្ធផលត្រូវរាយការណ៍ ភ្លាមៗទៅក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ។ វិធានការបែបនេះត្រូវបញ្ចប់នៅពេលក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខបានចាត់វិធានការ ចាំបាច់ដើម្បីស្តារនិងរក្សា សន្តិភាព និងសន្តិសុខអន្តរជាតិ ។

១.១.២. ដើមកំណើតនៃណាតូ

អង្គការសន្តិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការគំរាមកំហែងដែល បង្កឡើងដោយសហភាពសូវៀត ។ នេះគ្រាន់តែជាការពិតមួយផ្នែកប៉ុណ្ណោះ តាមពិត ការបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពគឺជា ផ្នែកមួយនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏ទូលំទូលាយដើម្បីបម្រើគោលបំណងបីយ៉ាង ៖ ការរារាំង ការពង្រីកលទ្ធិសូវៀត ការហាមឃាត់ ការរស់ឡើងវិញនៃរបបនិយមជាតិនិយមនៅក្នុងទ្វីបអឺរ៉ុប តាមរយៈវត្តមានរបស់អាមេរិកខាង ជើងជីវីងមាំនៅលើទ្វីប និងការលើកទឹកចិត្តដល់សមាហរណកម្មនយោបាយអឺរ៉ុប ។ ផលវិបាកនៃសង្គ្រាមលោក លើកទី២ បានអោយឃើញថា អឺរ៉ុបជាច្រើនត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញតាមរបៀបដែលឥឡូវនេះពិបាកនឹងស្រមៃ ។ ជនជាតិអឺរ៉ុបប្រមាណ ៣៦,៥ លាននាក់បានស្លាប់នៅក្នុងជម្លោះ ក្នុងនោះ ១៩ លាននាក់ជាជនស៊ីវិល ។ ជំរុំជន ភៀសខ្លួន និងការចែកភាគទានគ្របដណ្តប់លើជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ។ នៅតំបន់ខ្លះ អត្រាមរណៈរបស់ទារកគឺមានចំនួន ២៥% ។ កុមារកំព្រាវាលាននាក់ត្រូវប្រើជីវិតរស់នៅ ក្នុងរបត់ប្រទេសមានតែសំបកដែលឆេះអស់ពេលគឺ ពី ប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតក្លាយទៅជាប្រទេសដែលមានតែកំទេចកំទី និងពោរពេញទៅដោយសាកសពដែលបាន បន្សល់ពី ភ្លើងសង្គ្រាម ។ ជាក់ស្តែងនៅក្នុងទីក្រុង Hamburg របស់អាល្លឺម៉ង់ មនុស្សកន្លះលាននាក់បាន បាត់បង់ផ្ទះ សម្បែងដែលត្រូវបានបំផ្លាញកំឡុងពេលមានសង្គ្រាម ។ នៅខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៤៨ បក្សកុម្មុយនិស្ត ឆេកូស្លូវ៉ាគី ដោយមានការគាំទ្រដោយសម្ងាត់ពីសហភាពសូវៀត បានផ្តល់លំដាប់រដ្ឋាភិបាលដែលជាប់ឆ្នោតតាម បែបប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងប្រទេសនោះ ។ បន្ទាប់មក ប្រតិកម្មទៅនឹងការបង្រួបបង្រួមតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ របស់អាល្លឺម៉ង់ខាងលិច សូវៀត បានរារាំងសម្ព័ន្ធមិត្តខាងលិចដែលគ្រប់គ្រងដោយទីក្រុងប៊ែរឡាំង ក្នុងគោល បំណងបង្រួបបង្រួមការកាន់កាប់របស់ពួកគេលើរដ្ឋធានីអាល្លឺម៉ង់ ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ រដ្ឋនៅអឺរ៉ុបនៅតែត្រូវ ការទំនុកចិត្តលើសន្តិសុខរបស់ពួកគេ មុនពេលពួកគេចាប់ផ្តើមនិយាយ និងធ្វើពាណិជ្ជកម្មជាមួយគ្នា ដែលរួម បញ្ចូលនូវរាល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការយោធា និងសន្តិសុខ នឹងអាចនាំមកនូវការអភិវឌ្ឍស្របជាមួយនឹងវឌ្ឍនភាព សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយបានទាំងព្រម ។ ជាមួយនឹងគំនិតនេះលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅអឺរ៉ុបខាងលិចជាច្រើន បានរួមគ្នាអនុវត្តគម្រោងផ្សេងៗសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការយោធា និងការការពារសហភាពកាន់តែច្រើន រួម ទាំងការបង្កើតសហភាពលោកខាងលិចនៅ ឆ្នាំ១៩៤៨ ក្រោយមកក្លាយជាសហភាពអឺរ៉ុបខាងលិចនៅឆ្នាំ ១៩៥៤ ។ នៅទីបញ្ចប់វាត្រូវបានកំណត់ថា មានតែកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិសុខឆ្លងមហាសមុទ្រអាត្លង់ទិកពិតប្រាកដ ប៉ុណ្ណោះដែលអាចរារាំងការឈ្លានពានរបស់សូវៀត ក្នុងពេលដំណាលគ្នារារាំងការរស់ឡើងវិញនៃលទ្ធិយោធា

និយមអឺរ៉ុប និងជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់សមាហរណកម្មនយោបាយ ។ ដូច្នេះហើយ បន្ទាប់ពីការពិភាក្សា និង ការជជែកពិភាក្សាគ្នាជាច្រើនសន្និសីទសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើងត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៤៩ នៅក្នុងមាត្រា ៥ ដ៏ល្បីរបស់សន្និសីទសញ្ញា សម្ព័ន្ធមិត្តថ្មីបានយល់ព្រម "ការវាយប្រហារប្រដាប់អាវុធប្រឆាំងនឹងពួក គេមួយ ឬ ច្រើន នឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការវាយប្រហារប្រឆាំងនឹងពួកគេទាំងអស់គ្នា" ។ ហើយបន្ទាប់ពីការ វាយប្រហារបែបនេះ សម្ព័ន្ធមិត្តនីមួយៗនឹងចាត់វិធានការបែបនេះ តាមដែលវាយលំដាប់ចាំបាច់ រួមទាំងការប្រើ ប្រាស់កម្លាំងប្រដាប់អាវុធជាការឆ្លើយតប ។ ជាការសំខាន់ មាត្រា២^៣ និង មាត្រា៣ នៃសន្និសីទសញ្ញាមានគោល បំណងសំខាន់ៗ មិនមែនភ្លាមៗចំពោះការគំរាមកំហែងនៃការវាយប្រហារនោះទេ ។ មាត្រា២ ភាគីនីមួយៗ មាន ចំណែកចូលរួមឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍បន្ថែមទៀត អន្តរជាតិប្រកបដោយសន្តិភាព និងមិត្តភាពតាមរយៈការ ពង្រឹងស្ថាប័នសេរីរបស់ខ្លួន ដោយនាំមកនូវការយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើងអំពី គោលការណ៍ដែលស្ថាប័ន ទាំងនេះបង្កើតឡើង និងដោយការលើកកម្ពស់លក្ខខណ្ឌនៃស្ថិរភាព និងសុខុមាលភាព។បានអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ មានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការមិនមែនយោធា ។ មាត្រាទី ៣^៤ បានដាក់មូលដ្ឋានគ្រឹះ សម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការត្រៀមលក្ខណៈយោធារវាងសម្ព័ន្ធមិត្ត ហើយដើម្បីសម្រេចបាននូវគោល តម្រូវការនៃសន្និសីទសញ្ញានេះអោយកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ភាគីនានាតម្រូវអោយ ចូលរួមគ្នាធ្វើសហប្រតិបត្តិការ និងមានគោលការណ៍ជួយខ្លួនឯងដែលជាជំនួយទៅវិញទៅមក ជាបន្តបន្ទាប់ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បី រក្សានូវការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងសមូហភាពភាគីនានាដើម្បីទប់ទល់ក្នុង ការវាយប្រហារដោយប្រដាប់អាវុធ ណាមួយ។ ខណៈពេលដែលការចុះហត្ថលេខាលើសន្និសីទសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើងបានបង្កើតសម្ព័ន្ធមិត្ត វាមិន បានបង្កើតចន្លោះសម្ព័ន្ធយោធា ដែលអាចសម្របសម្រួលសកម្មភាពរបស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនោះទេ ។ វាបានផ្លាស់ប្តូរនៅពេលដែលការព្រួយបារម្ភកាន់តែខ្លាំងឡើងអំពីចេតនារបស់សូវៀតដែលឈានដល់ការបំផ្ទុះ គ្រាប់បែកបរមាណូរបស់សូវៀតនៅ ឆ្នាំ ១៩៤៩ និងនៅក្នុងការផ្ទុះឡើងនៃសង្គ្រាមកូរ៉េនៅ ឆ្នាំ ១៩៥០ មិនយូរ ប៉ុន្មាន NATO ទទួលបានរចនាសម្ព័ន្ធបញ្ញាកា រួមជាមួយនឹងទីបញ្ជាការយោធាដែលមាន មូលដ្ឋាននៅជាយ ក្រុងប៉ារីសនៃទីក្រុង Rocquencourt នៅជិត Versailles ។ នេះគឺជាទីស្នាក់ការកណ្តាលកំពូលនៃសម្ព័ន្ធមិត្ត មហាអំណាចអឺរ៉ុប ឬ SHAPE ដែលមានឧត្តមសេនីយ៍អាមេរិក Dwight D. Eisenhower ^៥ ជាមេបញ្ជាការ សម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុបដំបូងគេ ឬ SACEUR ។ បន្តិចក្រោយមក សម្ព័ន្ធមិត្តបានបង្កើតលេខាធិការដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍

^៣ មាត្រា ២ នៃសន្និសីទសញ្ញាវ៉ាស៊ីនតោន

^៤ មាត្រា ៣ នៃសន្និសីទសញ្ញាវ៉ាស៊ីនតោន

^៥ Dwight David គឺជាមន្ត្រីយោធា និងរដ្ឋបុរសជនជាតិអាមេរិក ដែលបានបម្រើការជាប្រធានាធិបតីទី ៣៤ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ពី ឆ្នាំ ១៩៥៣ ដល់ឆ្នាំ ១៩៦១ ។

ស៊ីវិលនៅទីក្រុងប៉ារីស ហើយបានដាក់ឈ្មោះអគ្គលេខាធិការទីមួយរបស់អង្គការណាតូគឺ Lord Ismay នៃចក្រ-
ភពអង់គ្លេស ។ ជាមួយនឹងអត្ថប្រយោជន៍នៃជំនួយ និងជំនួយសន្តិសុខ ស្ថិរភាពនយោបាយត្រូវបានស្តារឡើងវិញ
បន្តិចម្តងៗទៅកាន់អឺរ៉ុបខាងលិច ហើយអព្ភតហេតុសេដ្ឋកិច្ចក្រោយសង្គ្រាមបានចាប់ផ្តើមដែល សម្ព័ន្ធមិត្តបាន
ចូលរួមជាមួយសម្ព័ន្ធភាពរួមមាន ៖ ក្រិក និងទួតីយ៉េក្នុងឆ្នាំ ១៩៥២ និងអាណ្លីម៉ង់ខាងលិចនៅឆ្នាំ ១៩៥៥ ។
សមាហរណកម្មនយោបាយនៅអឺរ៉ុបបានបោះជំហានស្នាក់ស្ទើរជាលើកដំបូងរបស់ខ្លួន ។ ជាប្រតិកម្មទៅនឹងការ
ចូលជាសមាជិកណាតូរបស់អាណ្លីម៉ង់ខាងលិច សហភាពសូវៀត និងរដ្ឋអតិថិជនអឺរ៉ុបខាងកើតរបស់ខ្លួនបាន
បង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងវ៉ាសូវ៉ានៅឆ្នាំ១៩៥៥ ។ អឺរ៉ុបបានតាំងទីលំនៅក្នុងភាពមិនសុខស្រួលដែលជានិមិត្តរូបនៃ
ការសាងសង់ជញ្ជាំងប៊ែរឡាំងក្នុងឆ្នាំ ១៩៦១ ។ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ ណាតូបានអនុម័តគោលលទ្ធិយុទ្ធសាស្ត្រ
នៃ "ការសងសឹកដ៏ធំ" ប្រសិនបើសហភាពសូវៀតវាយប្រហារ ណាតូនឹងឆ្លើយតបដោយអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ។
ក្នុងពេលដំណាលគ្នា "ការសងសឹកដ៏ធំ" បានអនុញ្ញាតឱ្យសមាជិកសម្ព័ន្ធព្រឹក្សាលើថាមពលរបស់ពួកគេលើ
កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ជាជាងការរក្សាកងទ័ពធម្មតាធំ ។ សម្ព័ន្ធក៏បានបោះជំហានដំបូងរបស់ខ្លួនឆ្ពោះទៅរកតួនាទី
នយោបាយ ក៏ដូចជាតួនាទីយោធា ។ ចាប់តាំងពីការបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពមក សម្ព័ន្ធមិត្តតូចៗជាពិសេសបានជជែក
វែកញែកសម្រាប់ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការមិនមែនយោធាកាន់តែច្រើន ហើយវិបត្តិស៊ុយអែសនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ
ឆ្នាំ ១៩៥៦ បានបង្ហាញនូវកង្វះការពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកនយោបាយ ដែលបែងចែកសមាជិកមួយចំនួន ។
លើសពីនេះ ការបាញ់បង្ហោះផ្កាយរណប Sputnik របស់សហភាពសូវៀតក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៦ បានធ្វើឱ្យសម្ព័ន្ធមិត្ត
មានការភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំងចំពោះកិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ។ នៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០ ស្ថានភាព
មិនងាយស្រួល ប៉ុន្តែមានស្ថេរភាពនេះបានចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរ ដែលភាពតានតឹងនៃ សង្គ្រាមត្រជាក់ បានផ្ទុះឡើង
ជាថ្មី នៅពេលដែលនាយករដ្ឋមន្ត្រីសូវៀត Nikita Khrushchev និង ប្រធានាធិបតីអាមេរិក John F. Kennedy
បានជៀសវាងជម្លោះក្នុងប្រទេសគុយបា និងនៅពេលដែលការចូលរួម របស់អាមេរិកក្នុងប្រទេសវៀតណាម
កើនឡើង ។ ថ្វីបើការចាប់ផ្តើមដ៏មិនសមហេតុផលនេះក៏ដោយ ក៏នៅចុងបញ្ចប់នៃទសវត្សរ៍ អ្វីដែលជាចម្បងជា
អង្គការ ដែលមានមូលដ្ឋានលើវិស័យការពារជាតិបានមកបញ្ចូលនូវបាតុភូតថ្មីមួយ ៖ détente ដែលជាការ
បន្ធូរបន្ថយភាពតានតឹង រវាងប្រជាជនខាងលិច និងបូព៌ា ដែលជំរុញដោយការទទួលយកស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ។
ក្នុងអំឡុងពេលមួយទសវត្សរ៍នេះ NATO និង SHAPE បានផ្លាស់ទៅផ្ទះថ្មីដោយមិនបានរំពឹងទុក។ បេសកកម្ម
របស់ ACO និង SACEUR គឺដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការរក្សាសន្តិភាព សន្តិសុខ និងបូរណភាពទឹកដីនៃប្រទេស
សមាជិកណាតូនៅក្នុងតំបន់ទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន។ នៅខែមីនា ឆ្នាំ១៩៦៦ បារាំងបានប្រកាសពីចេតនារបស់

⁶ សន្និសីទវ៉ាសូវ៉ានៅឆ្នាំ ១៩៥៥ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយសាធារណរដ្ឋអាណ្លីម៉ង់ប្រជាធិបតេយ្យប៉ុលហ្គារីវ៉ាល់ប៉ានី, ហុងគ្រី, សហភាពសូវៀត, រូម៉ានី, ប៉ូឡូញ, ប្រទេសឆេកូស្លូវ៉ាគីនៅលើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងមិត្តភាពរវាងគ្នានិងគ្នាជំនួយ ។

ខ្លួនក្នុងការដកខ្លួនចេញពីរចនាសម្ព័ន្ធ បញ្ជាក់ការយោធារួមបញ្ចូលគ្នារបស់ណាតូ ហើយបានស្នើសុំឱ្យដកទីស្នាក់ការសម្ព័ន្ធមិត្តទាំងអស់ចេញពីទឹកដីបារាំង ។ ទីស្នាក់ការកណ្តាល SHAPE ⁷ ថ្មីមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទីក្រុង Casteau ប្រទេសបែលហ្សិក ក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ១៩៦៧ ហើយទីស្នាក់ការអង្គការណាតូបានផ្លាស់ទៅ ទីក្រុងប្រ៊ុចសែលក្នុងខែតុលាឆ្នាំដដែល ។ ជាការសំខាន់បារាំងនៅតែស្ថិតក្នុងសម្ព័ន្ធភាព ហើយបានបញ្ជាក់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវចេតនារបស់ខ្លួនក្នុងការឈររួមជាមួយសម្ព័ន្ធមិត្តក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃអភិភាព ។ ប្រទេសបារាំងក៏បានបង្ហាញឱ្យឃើញផងដែរថា ស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នករួមចំណែកដែលមានកម្លាំងដ៏មានតម្លៃបំផុតរបស់សម្ព័ន្ធក្នុងអំឡុងពេលប្រតិបត្តិការរក្សាសន្តិភាពនៅពេលក្រោយ ។ ភាពបត់បែនតែងតែជាគន្លឹះនៃភាពជោគជ័យរបស់ណាតូ ហើយការដកបារាំងចេញពីរចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជាក់ការយោធារួមបញ្ចូលគ្នាជាការរំលោភបំពានប្រព្រឹត្តិទៅ ។ នៅខែសីហា ឆ្នាំ១៩៦៨ សហភាពសូវៀតបានដឹកនាំកងទ័ពមកធ្វើការលុកលុយ ប្រទេសឆេកូស្លូវ៉ាគី ដែលបានបញ្ចប់ណាតូកំឡុងពេល នៃសេរីភាវូបនីយកម្មនយោបាយនៅក្នុងប្រទេសដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជានិទាយរដ្ឋ ។ ដោយដូចទៅនឹងការលុកលុយដែលស្រដៀងគ្នារបស់ហុងគ្រីក្នុង ឆ្នាំ១៩៥៦ និងការគាបសង្កត់យោធានៅទីក្រុងប៊ែរឡាំងក្នុង ឆ្នាំ១៩៥៣ សកម្មភាពរបស់សូវៀតបានបង្ហាញពីអ្វីដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាគោល លទ្ធិ Brezhnev ⁸ ដែលបានផ្តល់ជម្រើសរវាងការគ្រប់គ្រងរយៈពេលខ្លីនៃរដ្ឋ ជាអតិថិជននៅអឺរ៉ុបខាងកើត និងកំណែទម្រង់នយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ចយូរអង្វែង ក្នុងនោះសហភាពសូវៀត បានជ្រើសរើសរក្សាការគ្រប់គ្រងរយៈពេលខ្លី ការបញ្ចប់នៃគោលនយោបាយនេះនឹងរង់ចាំមេដឹកនាំសូវៀតដែលមានឆន្ទៈក្នុងការជ្រើសរើសកំណែទម្រង់យូរអង្វែង ក្នុងអំឡុងពេលនេះផងដែរ របាយការណ៍មួយដែលមានចំណងជើងថា "កិច្ចការអនាគតនៃសម្ព័ន្ធភាព" ដែលបានប្រគល់នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៦៧ ទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង ដោយរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសបែលហ្សិក Pierre Harmel បានផ្តល់អនុសាសន៍ថា NATO គួរតែមានផ្លូវនយោបាយដែលលើកកម្ពស់ការសន្ទនា និង détente រវាង NATO និង Warsaw Pact ។ កំឡុងពេលដែលសង្គ្រាមត្រជាក់បានរស់ឡើងវិញ ការលុកលុយរបស់សូវៀតនៅ ឆ្នាំ ១៩៧៩ លើអាហ្សហ្គានីស្ថាន និងការដាក់ពង្រាយកាំជ្រួចមីស៊ីល SS-20 (Saber)⁹ របស់សូវៀតនៅអឺរ៉ុបបាននាំឱ្យមានការផ្អាក détente ។ ដើម្បីទប់ទល់នឹងការដាក់ពង្រាយរបស់សូវៀត សម្ព័ន្ធមិត្តបានធ្វើការសម្រេចចិត្ត "ផ្លូវពីរ" ក្នុងការដាក់ពង្រាយ Pershing II ដែលមានសមត្ថភាពនុយក្លេអ៊ែរ និងកាំជ្រួចបើកបរលើដីនៅអឺរ៉ុបខាងលិច ខណៈពេលដែលបន្តការចរចាជាមួយសូវៀត ។ ការដាក់ពង្រាយនេះមិនត្រូវបានគ្រោងនឹងចាប់ផ្តើមរហូតដល់ ឆ្នាំ 1983 ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ សម្ព័ន្ធមិត្តសង្ឃឹមថានឹងសម្រេចបាននូវកិច្ចព្រមព្រៀងគ្រប់គ្រងអាវុធដែលនឹងលុបបំបាត់តម្រូវការសម្រាប់សញ្ញាផងដែរ ។ ដោយខ្វះកិច្ចព្រមព្រៀងដែលរំពឹងទុកជា

⁷ SHAPE មានទីតាំងនៅ Casteau ជិត Mons ប្រទេសបែលហ្សិក។
⁸ ពាក្យលទ្ធិ Brezhnev បានលេចចេញនៅខាងក្រៅសហភាពសូវៀតហើយបានប្រើបានតែច្រើនឆ្នាំក្រោយមក ។
⁹ កាំជ្រួចមីស៊ីល SS-20 (Saber) ជាមីស៊ីលផ្តោតរយៈចម្ងាយមធ្យមរបស់សូវៀត (IRBM) ដែលបានចូលប្រើការងារក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦

មួយស្បៀត សមាជិកណាតូបានទទួលរងការមិនចុះសម្រុងផ្ទៃក្នុងនៅពេលដែលការដាក់ពង្រាយបានចាប់ផ្តើម នៅឆ្នាំ ១៩៨៣ ។ បន្ទាប់ពីការឡើងតំណែងរបស់លោក Mikhail Gorbachev ¹⁰ ជានាយករដ្ឋមន្ត្រីសូវៀតក្នុង ឆ្នាំ ១៩៨៥ សហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាព សូវៀតបានចុះហត្ថលេខាលើកងកម្លាំងនុយក្លេអ៊ែរកម្រិតមធ្យម (INF) ¹¹ ដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះសន្តិសុខអឺរ៉ុប-អាត្លង់ទិក ដែលក្នុងនោះប្រទេសទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នា ដើម្បីលុបបំបាត់ការស្តុកទុកនៃមីស៊ីលរយៈចម្ងាយមធ្យម និងរយៈចម្ងាយខ្លី (ឬ "រយៈចម្ងាយមធ្យម")។ នយោបាយការបរទេសរបស់សហភាពសូវៀតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ Brezhnev បានលាតសន្ធឹងចាប់ពីទសវត្សទី ៦០ នៃសតវត្សរ៍ទី ២០ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៩០ នៅពេលដែលហ្គ្រាដូបានផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុងនូវអ្នកកាន់ តំណែងមុនរបស់គាត់ ។ សន្ធិសញ្ញាឆ្នាំ ១៩៨៧ ដោយលុបបំបាត់រាល់អាវុធនុយក្លេអ៊ែរ និងមីស៊ីលផ្លោង និង បាញ់បង្ហោះលើដី ដែលមានរយៈចម្ងាយមធ្យម។ នៅពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០ អ្នកសង្កេតការណ៍អន្តរ ជាតិភាគច្រើនជឿថាកុម្មុយនិស្តសូវៀតបានបាត់បង់សមរភូមិបញ្ញាជាមួយលោកខាងលិច ។ ក្រុមអ្នកប្រឆាំង បានរុះរើការគាំទ្រខាងមនោគមវិជ្ជានៃរបបកុម្មុយនិស្ត ដែលជាដំណើរការមួយដែលជួយក្នុងការរំលឹកឡើងវិញ ដោយការប្រកាន់ខ្ជាប់យ៉ាងពិតប្រាកដរបស់ សហភាពសូវៀតចំពោះគោលការណ៍សិទ្ធិមនុស្សដែលគូសបញ្ជាក់ ដោយច្បាប់ចុងក្រោយរបស់ Helsinki ។ នៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០ រដ្ឋាភិបាលកុម្មុយនិស្តប៉ូឡូញបានរក ឃើញថាខ្លួនបានបង្ខំឱ្យចរចាជាមួយសហជីពឯករាជ្យ "សាមគ្គីភាព" និងមេដឹកនាំរបស់ខ្លួនគឺ Lech Wałęsa ។ មិនយូរប៉ុន្មាន សកម្មជនប្រជាធិបតេយ្យផ្សេងទៀតនៅអឺរ៉ុបខាងកើត និងសហភាពសូវៀតខ្លួនឯងនឹងចាប់ផ្តើម ទាមទារសិទ្ធិទាំងនោះ ។

នៅពេលនេះសេដ្ឋកិច្ចបញ្ជាក់ការនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាវ៉ាស្សាវ៉ាកំពុងបែកបាក់ សហភាពសូវៀតបានចំណាយ ច្រើនជាងសហរដ្ឋអាមេរិកលើវិស័យការពារជាតិ ជាមួយនឹងសេដ្ឋកិច្ចដែលមានទំហំមួយភាគបី ។ Mikhail Gorbachev បានឡើងកាន់អំណាចដោយមានបំណងធ្វើកំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធកុម្មុយនិស្តជាមូលដ្ឋាន ។ នៅ ពេលដែលរបបអាឡឺម៉ង់ខាងកើតចាប់ផ្តើមដួលរលំនៅឆ្នាំ ១៩៨៩ សហភាពសូវៀតមិនបានធ្វើអន្តរាគមន៍ទេ ដោយបានបញ្ជ្រាសគោលលទ្ធិ Brezhnev¹² ។ លើកនេះ សូវៀតបានជ្រើសរើសកំណែទម្រង់រយៈពេលវែងលើ ការគ្រប់គ្រងរយៈពេលខ្លីដែលហួសពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ ដោយកំណត់ចលនានៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលនាំទៅ ដល់ការបំបែកសន្ធិសញ្ញាវ៉ាស្សាវ៉ា ។ ការដួលរលំនៃជញ្ជាំងប៊ែរឡាំងនៅថ្ងៃទី៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៩ ហាក់ដូចជា ប្រកាសពីយុគសម័យថ្មីនៃទីផ្សារបើកចំហ លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងសន្តិភាព ហើយសម្ព័ន្ធមិត្តបានប្រតិកម្ម

¹⁰ Mikhail Gorbachev (កើតថ្ងៃទី ២ ខែមីនាឆ្នាំ ១៩៣១) គឺជាអ្នកនយោបាយរុស្ស៊ី និងជាអតីតអ្នកនយោបាយសូវៀត ។
¹¹ សន្ធិសញ្ញាកងកម្លាំងនុយក្លេអ៊ែរកម្រិតមធ្យម ឬ សន្ធិសញ្ញា INF គឺជាសន្ធិសញ្ញាចុះហត្ថលេខារវាងសហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាពសូវៀតក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៧ ។
¹² គោលលទ្ធិ Brezhnev គឺជាគោលនយោបាយការបរទេសរបស់សូវៀតដែលប្រកាសការគាំទ្រកំហែងដល់ការគ្រប់គ្រងសង្គមនិយម ។

ជាមួយនឹងភាពរីករាយដែលមិនគួរឱ្យជឿ ខណៈដែលក្រុមបាតុករដែលមានកម្លាំងចិត្តបានផ្តួលរំលំ រដ្ឋាភិបាល កុម្មុយនិស្តអឺរ៉ុបខាងកើត ។ ប៉ុន្តែក៏មានភាពមិនប្រាកដប្រជាគួរឱ្យភ័យខ្លាចដែរ ។ ណាតូបានស្នើសុំដោយសារតែ ខណៈពេលដែលសហភាពសូវៀតមិនមានទៀតទេ សម្ព័ន្ធភាពដើមពីរផ្សេងទៀតប្រសិនបើអាណត្តិដែលមិន បាននិយាយនៅតែធ្វើឡើង ដើម្បីទប់ស្កាត់ការកើនឡើងនៃជាតិនិយមសកម្មប្រយុទ្ធ និងដើម្បីផ្តល់នូវមូលដ្ឋាន គ្រឹះនៃសន្តិសុខសហភាពដែលនឹងលើកទឹកចិត្តដល់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងសមាហរណកម្មនយោបាយនៅ អឺរ៉ុប ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មុនពេលការបង្រួបបង្រួមសន្តិភាព និងសន្តិសុខអាចចាប់ផ្តើម ទស្សនីយភាព មួយដែលលងបន្លាចនយោបាយអឺរ៉ុបនៅតែត្រូវបានដកចេញ ។ ការដាក់បញ្ចូលប្រទេសអាឡឺម៉ង់បង្រួបបង្រួម គ្នាឡើងវិញទៅក្នុងសម្ព័ន្ធបានធ្វើឱ្យស្ថានភាពលំបាកបុរាណ និងបំផ្លិចបំផ្លាញបំផុតនេះឱ្យសម្រាក ។ នៅឆ្នាំ ១៩៩១ ដូចនៅឆ្នាំ ១៩៤៩ ណាតូនឹងក្លាយជាគ្រឹះសម្រាប់ស្ថាបត្យកម្មសន្តិសុខ Pan-European ដែលមានទំហំ ធំជាង ។ នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩១ សម្ព័ន្ធមិត្តបានបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាសហប្រតិបត្តិការអាត្លង់ទិកខាងជើង ដោយប្តូរ ឈ្មោះក្រុមប្រឹក្សាភាពជាដៃគូ Euro-Atlantic ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ។ វេទិកានេះបាននាំសម្ព័ន្ធមិត្តរួមគ្នាជាមួយ ប្រទេសជិតខាងអឺរ៉ុបកណ្តាល អឺរ៉ុបខាងកើត និងអាស៊ីកណ្តាលសម្រាប់ការពិគ្រោះយោបល់រួមគ្នា ប្រទេសជា ច្រើនដែលទើបរំដោះថ្មីទាំងនេះ ឬ ដៃគូ បានឃើញទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការណាតូជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្តី ប្រាថ្នាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេសម្រាប់ស្ថិរភាព លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងសមាហរណកម្មអឺរ៉ុប។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិ ការក៏បានពង្រីកទៅភាគខាងត្បូងផងដែរ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៩៤ សម្ព័ន្ធបានបង្កើតកិច្ចសន្ទនាមេឌីទែរ៉ាណេជាមួយ ប្រទេសដែលមិនមែនជាសមាជិកចំនួនប្រាំមួយនៅមេឌីទែរ៉ាណេ៖ អេហ្ស៊ីប អ៊ីស្រាអែល ហ្ស៊ីកដានី ម៉ារ៉ុក និងទុយនេស៊ី ដោយមានអាល់ហ្សេរីក៏ចូលរួមនៅឆ្នាំ ២០០០ ។

ការដួលរលំនៃលទ្ធិកុម្មុយនិស្តបានផ្តល់ផ្លូវដល់ការកើនឡើង និងអំពើហិង្សាជនជាតិភាគតិច ជាពិសេស នៅក្នុងអតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី ។ ដំបូងឡើយ សម្ព័ន្ធមិត្តស្នាក់ស្នើក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍ក្នុងអ្វីដែលគេយល់ថា ជាសង្គ្រាមស៊ីវិលយូហ្គោស្លាវី ។ ក្រោយមកជម្លោះនេះត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាសង្គ្រាមឈ្លានពាន និងការ បោសសម្អាតជាតិសាសន៍ ពេលនោះសម្ព័ន្ធមិត្តក៏បានសម្រេចចិត្តធ្វើសកម្មភាពភ្លាមៗ ។ ជម្លោះយូហ្គោស្លាវី និង ជម្លោះសហសម័យផ្សេងទៀតនៅក្នុង Caucasus និងកន្លែងផ្សេងទៀត បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាការខ្វះ អំណាចក្រោយសង្គ្រាមត្រជាក់គឺជាប្រភពនៃអស្ថិរភាពដ៏គ្រោះថ្នាក់ ។ យន្តការសម្រាប់ភាពជាដៃគូត្រូវតែពង្រឹង តាមរបៀបមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យ ប្រទេសដែលមិនមែនជាអង្គការណាតូ សហការជាមួយសម្ព័ន្ធដើម្បីធ្វើកំណែ ទម្រង់ស្ថាប័នប្រជាធិបតេយ្យ និងយោធាដែលកំពុងវិវឌ្ឍន៍ និងធ្វើឱ្យមានភាពឯកោជាយុទ្ធសាស្ត្រឡើងវិញ ។ ជា ផ្នែកនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងវិវត្តន៍នេះ សម្ព័ន្ធមិត្តបានបង្កើតកម្មវិធីភាពជាដៃគូដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤ ។ ភាពជាដៃគូដើម្បីសន្តិភាពបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រទេសមិនមែនណាតូ ឬ "ដៃគូ" ចែករំលែកព័ត៌មានជាមួយសម្ព័ន្ធ មិត្តណាតូ និងធ្វើទំនើបកម្មយោធារបស់ពួកគេស្របតាម ស្តង់ដារប្រជាធិបតេយ្យទំនើប ។ ដៃគូត្រូវបានលើក

ទឹកចិត្តឱ្យជ្រើសរើសកម្រិតនៃការចូលរួមរបស់ពួកគេផ្ទាល់ជាមួយសម្ព័ន្ធ ។ ផ្លូវទៅកាន់សមាជិកភាពពេញលេញ នឹងនៅតែបើកចំហសម្រាប់អ្នកដែលសម្រេចចិត្តបន្តវា ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សម្ព័ន្ធបានអនុម័តគោលគំនិត យុទ្ធសាស្ត្រថ្មី ដែលពិពណ៌នាអំពីគោលបំណង និងអាទិភាពរបស់សម្ព័ន្ធ ។ គំនិតយុទ្ធសាស្ត្រមុនៗ ភាគច្រើន ត្រូវបានចាត់ទុកថាមធ្យម ។ ការវាយប្រហារភេរវកម្មថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ លើមជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ពិភពលោក និង មន្ទីរឯកតាហ្គាន ¹³ បានបង្ហាញដល់សម្ព័ន្ធមិត្តថា វិបត្តិនយោបាយនៅក្នុងតំបន់ឆ្ងាយៗនៃ ពិភពលោកអាចមានផលវិបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ ក្នុងករណីនេះក្រុមភេរវករអាចកែជាបានប្រើអាហ្វហ្គានីស្ថានជា មូលដ្ឋានដើម្បីនាំចេញអស្ថិរភាពទៅកាន់ពិភពឧស្សាហកម្ម ដោយទទួលយកយន្តហោះដែលប្លន់យកធ្វើជា អាវុធប្រល័យលោក ដើម្បីសម្លាប់ជនស៊ីវិលរាប់ពាន់នាក់ ។ ការវាយប្រហារ ជាបន្តបន្ទាប់រួមទាំងការទម្លាក់ គ្រាប់បែកនៅអ៊ីស្តង់ប៊ុលក្នុង ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ ការវាយប្រហារនៃប្រព័ន្ធចង្ហើងធ្វើដំណើរនៅ ទីក្រុងម៉ាឌ្រីដ នៅថ្ងៃទី១១ ខែមីនាឆ្នាំ ២០០៤ និងប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនសាធារណៈនៅទីក្រុងឡុងដ៍នៅថ្ងៃទី៧ ខែកក្កដាឆ្នាំ ២០០៥ បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាក្រុមជ្រុលនិយមហិង្សាត្រូវបានកំណត់គោលដៅប្រជាជនស៊ីវិល។នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០១ បន្ទាប់ពីការផ្តួលរំលំរបបតាលីបង់ដំណោះស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិលេខ ១៣៨៦ បានអនុញ្ញាតឱ្យដាក់ពង្រាយកងកម្លាំងជំនួយសន្តិសុខអន្តរជាតិ (ISAF) ដែលជាកងកម្លាំងពហុភាគីនៅក្នុង និងជុំវិញទីក្រុងកាប៊ុល ដើម្បីជួយរក្សាស្ថិរភាពប្រទេស និងបង្កើតលក្ខខណ្ឌនៃខ្លួនឯង រក្សាសន្តិភាព ។ នៅខែ សីហាឆ្នាំ ២០០៣ ណាតូបានកាន់កាប់បញ្ជាការនិងការសម្របសម្រួលរបស់ ISAF ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ណាតូ បានបន្តទទួលយកសមាជិកថ្មី និងកសាងភាពជាដៃគូថ្មី ។ នៅ ឆ្នាំ២០០២ ណាតូបានបង្កើតក្រុមប្រឹក្សា NATO-Russia ដើម្បីអោយរដ្ឋសមាជិកណាតូនីមួយៗ និងរុស្ស៊ីអាចធ្វើការជាដៃគូស្មើគ្នា លើបញ្ហាសន្តិសុខ ដែលមានផលប្រយោជន៍រួម ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៤ សម្ព័ន្ធបានចាប់ផ្តើមគំនិតផ្តួចផ្តើមសហប្រតិបត្តិការអ៊ីស្តង់ប៊ុលជា មធ្យោបាយនៃ ការផ្តល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសន្តិសុខទ្វេភាគី ជាក់ស្តែងដល់បណ្តាប្រទេសនៃតំបន់មជ្ឈិមបូព៌ា ទូលំទូលាយ ។ ទីបំផុត ការពង្រីកជាបន្តបន្ទាប់បាននាំសម្ព័ន្ធមិត្តកាន់តែច្រើនចូលទៅក្នុងផ្នត់ - រ៉ូម៉ានី ប៊ុលហ្គារី ស្លូវ៉ាគី ស្លូវេនី ឡាតវី អេស្តូនី និងលីទុយអានី ក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ ក្រូអាត និងអាល់បានីក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ម៉ុងតេណេ រ៉េកូក្នុងឆ្នាំ ២០១៧ និងម៉ាសេដូនខាងជើងក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ។ ការរក្សាសន្តិភាពដោយជោគជ័យបានមកមិន ត្រឹមតែផ្តល់នូវមូលដ្ឋាននៃសន្តិសុខប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាការជួយដល់ការកសាងទំនើបកម្មខ្លួនឯង ។ អស្ថិរភាព ភូមិសាស្ត្រនយោបាយ ទាមទារឱ្យមានដំណោះស្រាយសុគតស្មាញដែលរួមបញ្ចូលគ្នានូវកម្លាំងយោធា ការទូត និងស្ថេរភាពក្រោយជម្លោះ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សម្ព័ន្ធភាពមិនត្រឹមតែអភិវឌ្ឍភាពជាដៃគូសន្តិសុខជាមួយ បណ្តាប្រទេសនៅទូទាំងសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ តំបន់ឈូងសមុទ្រ និងសូម្បីតែតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏

¹³ មន្ទីរឯកតាហ្គានជាសមយុទ្ធកូដខាងត្បូង-អាមេរិក មានគោលបំណងរៀបចំ ការផ្ទេរប្រតិបត្តិការ OPCON

កំពុងឈានទៅដល់អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀតដែលមានអាណត្តិក្នុងវិស័យណា ដូចជា ស្ថាប័នការកសាងអភិបាលកិច្ច ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធតុលាការ ។ មិនថាការជួយ កសាងសន្តិភាពយូរអង្វែងនៅ Pristina ធានាសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ ឬ ផ្តល់ជំនួយដល់សហភាពអាហ្វ្រិកទេ NATO បាននិងកំពុងបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយ អង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀតដែលអាចនាំមកនូវការ កសាងឡើងវិញដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងសមត្ថភាពកសាងសង្គមស៊ីវិល ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ សតវត្សទី ២១ នឹងមិន និយាយអំពីការកសាងសន្តិភាព ។

១.១.៣ សមាជិក

មុនពេលអ្នកអាចទទួលបានបញ្ជីនៃប្រជាជាតិរបស់ណាតូ វាជាការសំខាន់ដែលត្រូវដឹងថា ដោយផ្អែកលើ ការគណនារហូតមកដល់ពេលនេះ មានប្រទេសសរុបចំនួន ៣០ ដែលជាផ្នែកមួយនៃអង្គការណាតូ ។ មាន ប្រទេសចំនួន ២៧ នៅក្នុងទ្វីបអឺរ៉ុប និងមួយស្ថិតនៅក្នុងទ្វីបអឺរ៉ាស៊ី ក៏ដូចជាប្រទេសចំនួនពីរប៉ុណ្ណោះនៅអាមេរិក ខាងជើង ។

- កាណាដា (១៩៤៩)
- បារាំង (១៩៤៩)
- ដាណឺម៉ាក (១៩៤៩)
- បែលហ្ស៊ិក (១៩៤៩)
- អ៊ីស្លង់ (១៩៤៩)
- លុចសំបួ (១៩៤៩)
- ហូឡង់ (១៩៤៩)
- ប្រទេសអ៊ីតាលី (១៩៤៩)
- ចក្រភពអង់គ្លេស (១៩៤៩)
- ព័រទុយហ្គាល់ (១៩៤៩)
- សហរដ្ឋអាមេរិក (១៩៤៩)
- ន័រវែស (១៩៤៩)
- ប្រទេសក្រិក (១៩៥២)
- តួកគី (១៩៥២)
- អាស្ត្រីម៉ង់ (១៩៥៥)
- អេស្ប៉ាញ (១៩៨២)

- ហុងគ្រី (១៩៩៩)
- សាធារណរដ្ឋឆេក (១៩៩៩)
- ប៉ូឡូញ (១៩៩៩)
- អេស្ប៉ាញ (២០០៤)
- ប៊ុលហ្គារី (២០០៤)
- ឡាតវី (២០០៤)
- លីទុយអានី (២០០៤)
- ស្លូវ៉ាគី (២០០៤)
- រូម៉ានី (២០០៤)
- ស្លូវេនី (២០០៤)
- ក្រូអាត (២០០៩)
- អាល់បានី (២០០៩)
- ម៉ុងតេណេហ្គ្រូ (២០១៧)
- ម៉ាសេដូនខាងជើង (២០២០)

១.២.គោលបំណងក្នុងការបង្កើត

គោលបំណងនៃការបង្កើតប្តូកគឺ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីប្រាថ្នា នយោបាយរបស់សហភាពសូវៀតនិងប្រទេសដែលមានភាពរួសរាយរាក់ទាក់នៅអឺរ៉ុបខាងកើតនិងតំបន់ផ្សេងទៀតនៃពិភពលោក ។ យោងទៅតាមប្រទេសអូតូម៉ង់ ការការពារយោធាទៅវិញទៅមក ត្រូវបានធានាក្នុងករណីមានការឈ្លានពានរបស់ ពិភពលោកកុម្មុយនិស្ត ។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរសហជីពនយោបាយនេះបានរួមចំណែកដល់និន្នាការសមាហរណកម្មនៅក្នុងប្រទេសដែលបានបង្កើតឡើង ។ នៅឆ្នាំ ១៩៥២ ប្រទេសក្រិកនិងទួរគីបានចូលរួមជាមួយណាតូក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៦ - អាឡឺម៉ង់និងនៅឆ្នាំ ១៩៨២ - អេស្ប៉ាញ ។ បន្ទាប់ពីការដួលរលំរបស់ USSR ឯកតាបានពង្រីកឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួនបន្ថែមទៀតលើពិភពលោក ។ ហើយដើម្បីធានានូវសេរីភាពនិងសន្តិសុខនៅក្នុងតំបន់ឆ្លងមហាសមុទ្រអាត្លង់ទិករវាងអឺរ៉ុបនិងអាមេរិកខាងជើង ។ នេះអនុញ្ញាតឱ្យមានការពិគ្រោះយោបល់និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងវិស័យការពារជាតិនិងសន្តិសុខនៃប្រទេសជាសមាជិកនិងការប្រតិបត្តិមធ្យមនៃប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងវិបត្តិពហុជាតិ ។

ការកិច្ចចម្បងរបស់វាត្រូវបានសង្ខេបជាបីផ្នែក ៖

- ការការពាររួម
- ការគ្រប់គ្រងវិបត្តិ

• សន្តិសុខសហករណ៍

គោលបំណងសំខាន់ និងយូរអង្វែងរបស់អង្គការ NATO គឺដើម្បីការពារសេរីភាព និងសន្តិសុខរបស់សមាជិកទាំងអស់ដោយមធ្យោបាយនយោបាយ និងយោធា ។ ការការពារសហភាពគឺជាបេះដូងនៃសម្ព័ន្ធភាព និងបង្កើតស្មារតីនៃសាមគ្គីភាព និងភាពស្និទ្ធស្នាលក្នុងចំណោមសមាជិករបស់ខ្លួន ។

អង្គការណាតូ ខិតខំដើម្បីទទួលបានសន្តិភាពយូរអង្វែងនៅអឺរ៉ុប ដោយផ្អែកលើតម្លៃរួមនៃសេរីភាពបុគ្គលលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សិទ្ធិមនុស្ស និងនីតិវិធី ។ ចាប់តាំងពីការផ្ទុះឡើងនៃវិបត្តិ និងជម្លោះហ្វីស្ត្រូវ៉ែនសម្ព័ន្ធមិត្តអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់គោលបំណងនេះ សម្ព័ន្ធក៏បានរួមចំណែកដល់សន្តិភាពនិងស្ថិរភាពតាមរយៈការទប់ស្កាត់ និងការគ្រប់គ្រងវិបត្តិ និងភាពជាដៃគូ ។ ជាសំខាន់ NATO មិនត្រឹមតែជួយការពារទឹកដីនៃសមាជិករបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងចូលរួមផងដែរ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងនៅពេលដែលចាំបាច់ ដើម្បីកំណត់តម្លៃរបស់វាបន្ថែមទៀត ទប់ស្កាត់ និងគ្រប់គ្រងវិបត្តិ ស្ថិរភាពស្ថានភាពក្រោយជម្លោះ និងគាំទ្រការកសាងឡើងវិញ ។

ណាតូ ក៏ បញ្ចូល ទំនាក់ទំនង ឆ្លង អាត្លង់ទិក ដែល សន្តិសុខ របស់ អាមេរិក ខាង ជើង ជាប់ នឹង អឺរ៉ុប ។ វាគឺជាអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល ដែលផ្តល់ធនធានដែលសមាជិកអាចពិគ្រោះយោបល់លើបញ្ហាណាមួយដែលពួកគេអាចជ្រើសរើសដើម្បីលើកឡើង និងធ្វើការសម្រេចចិត្តលើបញ្ហានយោបាយ និងយោធាដែលប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខរបស់ពួកគេ ។ គ្មានប្រទេសសមាជិកតែមួយត្រូវបានបង្ខំឱ្យពឹងផ្អែកលើសមត្ថភាពជាតិរបស់ខ្លួនដើម្បីបំពេញគោលដៅសន្តិសុខជាតិសំខាន់ៗរបស់ខ្លួននោះទេ ។ អារម្មណ៍ជាលទ្ធផលនៃសន្តិសុខរួមគ្នាក្នុងចំណោមសមាជិករួមចំណែកដល់ស្ថិរភាពនៅក្នុងតំបន់ Euro-Atlantic ។

ភារកិច្ចសន្តិសុខជាមូលដ្ឋានរបស់អង្គការណាតូត្រូវបានដាក់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាវ៉ាស៊ីនតោន (សន្ធិសញ្ញាបង្កើតរបស់សម្ព័ន្ធ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាសន្ធិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើង) ។ ពួកវាមានលក្ខណៈទូទៅគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទប់ទល់នឹងការសាកល្បងនៃពេលវេលា ហើយត្រូវបានបកប្រែទៅជាលម្អិតបន្ថែមទៀតនៅក្នុងគំនិតយុទ្ធសាស្ត្ររបស់អង្គការ ។

គោលគំនិតយុទ្ធសាស្ត្រ គឺជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ប្រកបដោយសិទ្ធិអំណាចនៃគោលបំណងរបស់សម្ព័ន្ធពួកគេផ្តល់នូវការណែនាំកម្រិតខ្ពស់បំផុតលើមធ្យោបាយនយោបាយ និងយោធាដែលត្រូវប្រើដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅទាំងនេះ ហើយនៅតែជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអនុវត្តគោលនយោបាយសម្ព័ន្ធទាំងមូល ។

ក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមត្រជាក់ អង្គការណាតូបានផ្តោតលើការការពារសហភាព និងការការពារសមាជិករបស់ខ្លួនពីការគំរាមកំហែងដែលអាចកើតមានពីសហភាពសូវៀត ។ ជាមួយនឹងការដួលរលំនៃសហភាពសូវៀតនិងការកើនឡើងនៃតួអង្គមិនមែនរដ្ឋ ដែលប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខអន្តរជាតិ ការគំរាមកំហែងសន្តិសុខថ្មីៗជាច្រើនបានលេចឡើង ដូចជាអំពើឃោរឃៅ ។ លើសពីនេះទៅទៀត ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១៤ មក សកម្មភាពឈ្លានពាន

របស់ស្រីប្រឆាំងនឹងអ៊ុយក្រែន និងសង្គ្រាមដ៏យោធន៍ បង្កការបង្កបង្កើនមកលើប្រទេសចាប់តាំងពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២២ បានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំងនូវបរិយាកាសសន្តិសុខ ។

ណាតូកំពុងទប់ទល់នឹងការគំរាមកំហែងដ៏ធំនេះ ដោយការពង្រឹងការរារាំង និងការការពាររបស់ខ្លួនដែលជាឆ្លើយតបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះការការពារសមូហភាព។ ជួយការពារនិងគ្រប់គ្រងស្ថានភាពវិបត្តិនិងការលើកទឹកចិត្តដល់សន្តិសុខសហករណ៍ ដូចដែលបានគូសបញ្ជាក់នៅក្នុងគោលគំនិតយុទ្ធសាស្ត្រឆ្នាំ ២០២២ ។

១.៣. នីតិវិធីក្នុងការចូលជាសមាជិក

សម្ព័ន្ធនាតូបានទាមទារឱ្យប្រទេសដែលចង់ចូលជាសមាជិក ត្រូវបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌជាអាទិ៍ ៖

- ប្រទេសសាមីត្រូវតែប្រកាន់យករបបប្រជាធិបតេយ្យ ។
- ប្រទេសសាមីត្រូវតែមានការរីកចម្រើនឆ្ពោះទៅរកសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ឬ មូលធននិយម ។
- កងកម្លាំងយោធារបស់ប្រទេសសាមីត្រូវតែស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ជនសីវិល ពោលគឺមិននៅក្រោមអំណាចមេដឹកនាំ ឬ មេបញ្ជាការណាមួយឡើយ ។
- ប្រទេសសាមីត្រូវតែមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយប្រទេសជិតខាង និងគោរពអធិបតេយ្យប្រទេសជិតខាង ការចូលជាសមាជិកថ្មីពីសំណាក់ប្រទេសណាមួយនោះ តើអាចជួយឱ្យអង្គការណាតូមានការរីកចម្រើន រឹងមាំជាងមុនដែរឬទេ ? មានន័យថា ប្រទេសសមាជិកថ្មីត្រូវតែអាចធ្វើការបានជាមួយកងកម្លាំងយោធាណាតូ ។
- ចំណុចសំខាន់ចុងក្រោយ ទោះបីប្រទេសសាមីដែលចង់ចូលជាសមាជិករបស់អង្គការណាតូនោះ សម_ស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌខាងលើនេះហើយក្តី ប៉ុន្តែក៏ត្រូវរង់ចាំមើលថា ប្រទេសសមាជិករបស់ណាតូទាំងអស់បោះឆ្នោតគាំទ្រគ្រប់គ្នាដែរ ឬ អត់? មានន័យថា ប្រសិនបើមានប្រទេសសមាជិកណាមួយមិនគាំទ្រប្រទេសដែលចូលនោះក៏មិនអាចចូលជាសមាជិករបស់អង្គការណាតូបានឡើយ ។

នៅពេលដែលប្រទេសមួយចង់ចូលរួមជាមួយសម្ព័ន្ធភាពណាតូ គឺគេអាចនឹងអញ្ជើញប្រទេសនេះឱ្យចូលរួមក្នុងផែនការសកម្មភាពសមាជិកភាព (Membership Action Plan) ដែលជាកម្មវិធីជួយប្រទេសនានាត្រៀមខ្លួនសម្រាប់សមាជិកភាពនាពេលអនាគត ទោះបីជាការចូលរួមមិនធានាសមាជិកភាពក៏ដោយ ។

នេះបើយោងតាមគេហទំព័ររបស់ណាតូដែលគួរជម្រាបថាសមាជិកទាំង៣០ប្រទេសរបស់អង្គការណាតូនាពេលបច្ចុប្បន្ន (២០២២) រួមមាន ៖

- សមាជិក១២ប្រទេសដំបូង ដែលរួមគ្នាបង្កើតអង្គការណាតូនៅឆ្នាំ ១៩៤៩ រួមមាន សហរដ្ឋអាមេរិក កាណាដា ប្រេស៊ីល ប៊ែលហ្ស៊ិក កាណាដា ដាណឺម៉ាក បារាំង អ៊ីស្រាអែល អ៊ីតាលី លុចសំបួរ នែតជឺឡង់ ព័រទុយហ្គាល់ និងប្រទេសន័រវេស ។

- សមាជិកដែលបានចូលតាមក្រោយជាបន្តបន្ទាប់ រួមមាន ប្រទេសក្រិក និងប្រទេសតួកគីបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ១៩៥២ ប្រទេសអាស៊ីម៉ង់បានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ១៩៥៥ ប្រទេសអេស្ប៉ាញបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ១៩៨២ ប្រទេសហុងគ្រី សាធារណរដ្ឋឆែក និងប្រទេសប៉ូឡូញបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ១៩៩៩ ប្រទេសប៊ុលហ្គារី អេស្តូនី ឡេតូនី លីទុយអានី រ៉ូម៉ានី ស្លូវ៉ាគី និងប្រទេសស្លូវេនីបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ២០០៤ ប្រទេសអាល់បានី និងប្រទេសក្រូអាស៊ីបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ២០០៩ ប្រទេសម៉ុងតេណេហ្គ្រូបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ២០១៧ និងចុងក្រោយគឺប្រទេសម៉ាសេដ្វានខាងជើងបានចូលជាសមាជិកនៅឆ្នាំ ២០២០ ។

ជំពូកទី២

រចនាសម្ព័ន្ធ

២.១. រចនាសម្ព័ន្ធស៊ីវិល

២.១.១ ទីស្នាក់ការ NATO

ទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូ គឺជាមជ្ឈមណ្ឌលនយោបាយ និងរដ្ឋបាលនៃសម្ព័ន្ធភាព ។ វាមានទីតាំងនៅ Boulevard Leopold III ក្នុងទីក្រុង Brussels ប្រទេសបែលហ្សិក ។ វាផ្តល់កន្លែងសម្រាប់អ្នកតំណាង និងអ្នកជំនាញមកពីប្រទេសសមាជិកទាំងអស់ដើម្បីពិគ្រោះយោបល់លើមូលដ្ឋានជាបន្តបន្ទាប់ ដែលជាផ្នែកសំខាន់នៃដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ដោយឯកភាពរបស់សម្ព័ន្ធ និងដើម្បីធ្វើការជាមួយប្រទេសជាដៃគូ ។ វាគឺជាផ្ទះអចិន្ត្រៃយ៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង ដែលជាស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្តនយោបាយជាន់ខ្ពស់របស់អង្គការណាតូហើយក៏ជាកន្លែងសម្រាប់គណៈប្រតិភូជាតិនៃប្រទេសសមាជិក និងការិយាល័យទំនាក់ទំនង ឬ បេសកកម្មការទូតនៃប្រទេសដៃគូផងដែរ ។

ការងាររបស់គណៈប្រតិភូ និងបេសកកម្មទាំងនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយបុគ្គលិកអន្តរជាតិ និងបុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិរបស់អង្គការណាតូ ដែលមានមូលដ្ឋាននៅទីស្នាក់ការកណ្តាលផងដែរ ។

ការិយាល័យកណ្តាលរៀបចំកិច្ចប្រជុំប្រហែល ៦០០០ ដង ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើមឡើយមានមូលដ្ឋាននៅទីក្រុងឡុងដ៍ ទីស្នាក់ការកណ្តាលត្រូវបានផ្លាស់ទៅទីក្រុងប៉ារីសក្នុងឆ្នាំ ១៩៥២ មុនពេលត្រូវបានផ្ទេរទៅទីក្រុងប្រ៊ុចសែល ប្រទេសបែលហ្សិកក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៧ ។ វាផ្តល់ការណែនាំដល់មេបញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រពីរគឺ មេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុប និងឧត្តមសេនីយឯកការប្រែក្លាយមេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូល ។

ដូចនេះវាជាការតភ្ជាប់ដ៏សំខាន់មួយរវាងដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្នែកនយោបាយនិងរចនាសម្ព័ន្ធយោធារបស់អង្គការ ហើយវាត្រូវបានដឹកនាំដោយអគ្គនាយកមួយ ហើយមានផ្នែកចំនួនប្រាំ ។

ជំនួបជាមួយប្រមុខការពារជាតិកូឡុំប៊ី ឧត្តមសេនីយ Luis Fernando Navarro Jiménez¹⁴ នាយកនៃសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការ IMS ឧត្តមសេនីយ Francesco Diella បានលើកឡើងពីតម្លៃនៃភាពជាដៃគូយោធាណាតូ-កូឡុំប៊ី ។ “ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១៧ មក យើងបានបន្តពង្រឹងកិច្ចសន្ទនា និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់យើង រួមទាំងសន្តិសុខក្នុងតំបន់ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ អំពើហិង្សា ព័ត៌មានមិនពិត និងការគំរាមកំហែងតាមអ៊ីនធឺណិត ។

¹⁴ Luis Fernando Navarro Jiménez (កើតថ្ងៃទី ៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៦០) គឺជាឧត្តមសេនីយកូឡុំប៊ី ។ គាត់បម្រើការជាអគ្គមេបញ្ជាការនៃកងកម្លាំងយោធានៃប្រទេសកូឡុំប៊ី ៨

២.១.២ តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ និងគណៈប្រតិភូជាតិ

ប្រទេសសមាជិកណាតូនីមួយៗមាន គណៈប្រតិភូនៅទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់ អង្គការណាតូនៅទីក្រុង ប្រ៊ុចសែល ប្រទេសបែលហ្ស៊ិក ហើយរួមចំណែកដល់ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអង្គការណាតូ ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ឬ សកម្មភាពរួម ។

គណៈប្រតិភូតំណាងឱ្យប្រទេសរបស់ខ្លួននៅអង្គការ NATO គឺមានស្ថានភាពស្រដៀងនឹងស្ថានទូត ត្រូវ បានដឹកនាំដោយ "ឯកអគ្គរាជទូត" (ហៅថា "តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍") ដែលធ្វើការណែនាំពីរាជធានីរបស់ខ្លួនហើយ រាយការណ៍ត្រឡប់ទៅអាជ្ញាធរជាតិវិញ ។ ជាមួយនឹងគណៈប្រតិភូទាំងអស់នៅក្នុងអគារតែមួយ ពួកគេអាចរក្សា ទំនាក់ទំនងផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ក៏ដូចជា ជាមួយបុគ្គលិកអន្តរជាតិ និងបុគ្គលិក យោធាអន្តរជាតិរបស់អង្គការណាតូផងដែរ ។

គណៈប្រតិភូអាចមានទំហំខុសៗគ្នា ហើយមានបុគ្គលិកជាចម្បងជាមួយមន្ត្រីរាជការមកពីក្រសួងកិច្ចការ បរទេស និងការពារជាតិ ។

២.១.៣ បុគ្គលិកអន្តរជាតិ

តួនាទីចម្បងរបស់បុគ្គលិកអន្តរជាតិ (IS) គឺផ្តល់ដំបូន្មាន ការណែនាំ និងការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាលដល់ គណៈប្រតិភូជាតិនៅទីស្នាក់ការកណ្តាល ។ ក្រុម IS ជួយក្នុងការអនុវត្តការសម្រេចចិត្តដែលធ្វើឡើងនៅកម្រិត គណៈកម្មាធិការផ្សេងៗ ហើយការធ្វើដូច្នេះ ជាការគាំទ្រដល់ដំណើរការនៃការបង្កើតការយល់ស្រប និងការ សម្រេចចិត្តនៅក្នុងសម្ព័ន្ធ ។ ជនស៊ីវិលប្រហែល ១០០០ នាក់ ធ្វើការនៅក្នុងក្រុម IS របស់អង្គការណាតូ ដែល ត្រូវបានផ្សំឡើងដោយជនជាតិមកពីប្រទេសជាសមាជិកណាតូតែប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយក្រុម IS ផ្តល់ដំបូន្មាន ការណែនាំ និងការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាលដល់គណៈប្រតិភូជាតិនៅទីស្នាក់ការអង្គការណាតូ វាជួយអនុវត្តការ សម្រេចចិត្តទាំងអស់ដែលបានធ្វើឡើងនៅកម្រិតគណៈកម្មាធិការណាមួយ ។

ក្រុម IS ត្រូវបានដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការណាតូ ដែលតាមទស្សនៈរដ្ឋបាលក៏ជាសមាជិកនៃ ក្រុម IS ផងដែរ ។ ឮដំណឹងជ្រើសរើសបុគ្គលិកនៅក្នុងក្រុម IS ត្រូវបានប្រកាសនៅលើគេហទំព័ររបស់អង្គការ ណាតូ ហើយបើកចំហសម្រាប់ពលរដ្ឋនៃប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់។ នៅទូទាំងពិភពលោក ដែលជនស៊ីវិល ប្រហែល ៦០០០ នាក់ ធ្វើការឱ្យអង្គការណាតូនៅក្នុងទីភ្នាក់ងារផ្សេងៗគ្នា ទៅតាមទីបញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រ និង តាមតំបន់ ។

២.២. រចនាសម្ព័ន្ធយោធា

រចនាសម្ព័ន្ធផ្ទៃក្នុងរបស់ណាតូគឺជាសម្ព័ន្ធភាពរវាងបណ្តាប្រទេសនៅអឺរ៉ុបនិងអាមេរិកខាងជើង។ ទាក់ទងនឹងរចនាសម្ព័ន្ធផ្ទៃក្នុងអង្គភាពនៃសេចក្តីសំរេចរបស់អង្គការ គឺក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកដែលបង្កើតឡើងដោយប្រទេសសម្ព័ន្ធមិត្តដែលតំណាងដោយឯកអគ្គរដ្ឋទូតរដ្ឋមន្ត្រីប្រមុខរដ្ឋនិងរដ្ឋាភិបាល។ ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការ។ ដូចគ្នានេះដែរក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកមានគណៈកម្មាធិការជាច្រើនដែលអនុវត្តការងារបឋមវាយតម្លៃនិងអនុវត្តសេចក្តីសំរេចចិត្ត របស់ក្រុមប្រឹក្សាដូចជាគណៈកម្មាធិការយោធា។ ទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូមានទីតាំងនៅទីក្រុងប្រុចសែល (Brussels, Belgium)។

២.២.១ គណៈកម្មាធិការយោធា

គណៈកម្មាធិការយោធា (MC) គឺជាអាជ្ញាធរយោធាជាន់ខ្ពស់នៅក្នុងអង្គការណាតូ និងជាស្ថាប័នអចិន្ត្រៃយ៍ដ៏ចំណាស់បំផុតនៅក្នុងអង្គការណាតូ បន្ទាប់ពីក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង ដែលទាំងពីរត្រូវបានបង្កើតឡើងតែប៉ុន្មានខែប៉ុណ្ណោះបន្ទាប់ពីសម្ព័ន្ធភាពនេះចូលជាធរមាន ។ វាគឺជាប្រភពចម្បងនៃជំនួយយោធាដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង និងក្រុមផែនការនយោបាយក្លែងប្លែង ហើយផ្តល់ការណែនាំដល់មេបញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រទាំងពីរ ។ គណៈកម្មាធិការយោធា គឺជាប្រភពចម្បងដែលផ្តល់ជំនួយតាមលើមូលដ្ឋាននៃការយល់ស្របចំពោះក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង និងក្រុមផែនការនយោបាយក្លែងប្លែងលើគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រយោធា ហើយវាផ្តល់ការណែនាំដល់មេបញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រពីរគឺ មេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុប និងឧត្តមសេនីយឯក ដែលជាការប្រែក្លាយមេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូល ។ ដូចនេះ វាជាការតភ្ជាប់ដ៏សំខាន់មួយរវាងដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្នែកនយោបាយ និងរចនាសម្ព័ន្ធយោធារបស់អូតង់ ។

គណៈកម្មាធិការយោធា ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះការបកប្រែសេចក្តីសម្រេចនយោបាយ និងការណែនាំទៅជាទិសដៅយោធា និងសម្រាប់ការណែនាំវិធានការនានាដែលត្រូវបានចាត់ទុកថា ចាំបាច់សម្រាប់ការពារតំបន់ណាតូ និងការអនុវត្តការសម្រេចចិត្តទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការយោធា ។ វាក៏បង្កើតគោលនយោបាយនិងគោលគំនិតយុទ្ធសាស្ត្រ ហើយបានរៀបចំការវាយតម្លៃរយៈពេលវែងប្រចាំឆ្នាំអំពីកម្លាំង និងសមត្ថភាពរបស់ប្រទេស និងតំបន់ដែលបង្កហានិភ័យដល់ផលប្រយោជន៍របស់អង្គការណាតូ ។

គណៈកម្មាធិការយោធា ដែលដឹកនាំដោយប្រធានរបស់ខ្លួន ជួបជាញឹកញាប់នៅកម្រិតនៃអ្នកតំណាងយោធាអចិន្ត្រៃយ៍ បីដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។

២.២.២. បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ

បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ (IMS) គឺជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិនៃគណៈកម្មាធិការយោធា (MC) ¹⁵ ដែលជាអាជ្ញាធរយោធាជាន់ខ្ពស់របស់ណាតូ ។ បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិមានបុគ្គលិកប្រហែល ៥០០ នាក់ ដែលកើតឡើងដោយបុគ្គលិកយោធា និងស៊ីវិល មកពីបណ្តាប្រទេសសមាជិកណាតូ ដែលធ្វើការពីទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូ នៅទីក្រុងប្រ៊ុចសែល វ៉ាផ្តល់ជំនួយជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងយោធា និងការគាំទ្របុគ្គលិកសម្រាប់គណៈកម្មាធិការយោធា ដែលផ្តល់ជំនួយដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង អំពីទិដ្ឋភាពយោធានៃគោលនយោបាយ ប្រតិបត្តិការ និងការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងសម្ព័ន្ធ ។ បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ ក៏ជានាដងដែរថាការសម្រេចចិត្ត និងគោលនយោបាយរបស់ណាតូលើបញ្ហាយោធាត្រូវបានអនុវត្តដោយស្ថាប័នយោធាណាតូដែលសមស្រប ហើយវាត្រូវបានដឹកនាំដោយអគ្គនាយកមួយ ដែលមានផ្នែកចំនួនប្រាំ ។

ចាប់ពីថ្ងៃទី១១ ដល់ ថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២២ តំណាងមកពីផ្នែកសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការយោធាអន្តរជាតិ (IMS) នៃអង្គការណាតូ អង្គការ SHAPE និងទីបញ្ជាការដែនគោក និងអាកាសរបស់អង្គការណាតូ បានចូលរួមកិច្ចពិភាក្សាពីបុគ្គលិកជាមួយមន្ត្រីយោធាកូឡុំប៊ីនៅទីក្រុងបូហ្គោតា ។ វាមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងសមុទ្រការ៉ាអ៊ីបនៅភាគខាងជើង ប្រទេសវ៉េណេស៊ុយអេឡានៅភាគខាងកើត ប្រេស៊ីលនៅភាគអាគ្នេយ៍ ប្រទេសអេក្វាទ័រ និងប៉េរូនៅភាគខាងត្បូង មហាសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិកនៅភាគខាងលិច និងប្រទេសប៉ាណាម៉ានៅភាគពាយព្យ។ ការពិភាក្សាបានផ្តោតលើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយោធារបស់ណាតូ-កូឡុំប៊ី¹⁶ រួមទាំងការចូលរួមក្នុងការហ្វឹកហ្វឺន សមយុទ្ធ និងវគ្គបណ្តុះ បណ្តាលណាតូ ព្រមទាំងសន្តិសុខដែនសមុទ្រផងដែរ ។ គណៈប្រតិភូក៏បានធ្វើទស្សនកិច្ចនៅមូលដ្ឋានទ័ពជើងទឹក ARC Bolívar¹⁷ ក្នុងទីក្រុង Cartagena¹⁸ ផងដែរ ។ ជំនួបជាមួយប្រមុខការពារជាតិកូឡុំប៊ី ឧត្តមសេនីយ៍ Luis Fernando Navarro Jiménez¹⁹ នាយកនៃសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការ IMS ឧត្តមសេនីយ៍ Francesco Diella²⁰ បានលើកឡើងពីតម្លៃនៃភាពជាដៃគូយោធាណាតូ-កូឡុំប៊ី ។

¹⁵ គណៈកម្មាធិការយោធារបស់អង្គការសន្តិសញ្ញាអាត្លង់ទិកខាងជើង (NATO MC) គឺជាស្ថាប័នរបស់អង្គការណាតូ ដែលមានសមាសភាពនៃប្រមុខការពារប្រទេសជាសមាជិក ។

¹⁶ ប្រទេសកូឡុំប៊ី ដោយមានឈ្មោះជាផ្លូវការថា សាធារណរដ្ឋកូឡុំប៊ី (ភាសាអេស្ប៉ាញ៖ República de Colombia) គឺជាប្រទេសឆ្លងទ្វីបមួយស្ថិតនៅទ្វីបអាមេរិកខាងត្បូង និងមានទឹកដីក្រៅស្រុកមួយនៅទ្វីបអាមេរិកខាងជើង ។

ARC Bolívar គឺជាកន្លែងយោធានៅក្នុងប្រទេសកូឡុំប៊ី មូលដ្ឋានទ័ពជើងទឹក ARC Bolívar មានទីតាំងនៅជិត Tigo និងជិត Ara

¹⁸ Cartagena គឺជាទីក្រុងមួយ និងជាកំពង់ផែដ៏សំខាន់មួយនៅលើឆ្នេរសមុទ្រភាគខាងជើងនៃប្រទេសកូឡុំប៊ី ។

¹⁹ Luis Fernando Navarro Jiménez កើតថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៦០) គឺជាឧត្តមសេនីយ៍កូឡុំប៊ី ។

²⁰ Francesco Diella នាយកនៃផ្នែកសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការនៃយោធាអន្តរជាតិណាតូ ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១៧ មក យើងបានបន្តពង្រឹងកិច្ចសន្ទនា និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់យើង រួមទាំងសន្តិសុខក្នុងតំបន់ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ អំពើហិង្សា ព័ត៌មានមិនពិត និងការគំរាមកំហែងតាមអ៊ីនធឺណិត ។ កូឡុំប៊ីគឺជាដៃគូដំបូងគេក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទៅជាកម្មវិធីថ្មីនេះ ដែលគ្របដណ្តប់លើផ្នែកមួយសម្រាប់ការពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដូចជា អន្តរប្រតិបត្តិការ ។ ការកសាងសុចរិតភាព ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំ ព្រមទាំងផ្នែកថ្មីៗ ដូចជាការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងសន្តិសុខជាដើម ។ បន្ទាប់មកគណៈប្រតិភូណាតូ បានផ្តល់ការសង្ខេបយ៉ាងទូលំទូលាយអំពីឱកាសដើម្បីចូលរួមក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងលំហាត់របស់ណាតូ ។ លោក រ៉េសេនីយ៉ងក Juan Martinez-Esparza នាយករងនៃ IMS Cooperative Security²¹ បានគូសបញ្ជាក់ថា "តាមរយៈការធ្វើការ និងបណ្តុះបណ្តាលកាន់តែជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នា យើងនឹងបន្តកសាង និងពង្រឹងទំនាក់ទំនងដែលបង្រួបបង្រួមណាតូ និងកូឡុំប៊ី ពង្រឹងការងារដែលយើងធ្វើរួមគ្នា" ។ ហើយផ្នែកទីពីរនៃកម្មវិធីត្រូវបានដឹកនាំដោយគណៈប្រតិភូប្រទេសកូឡុំប៊ី ដែលបានផ្តល់ការសង្ខេបជាបន្តបន្ទាប់អំពីវិស័យជាតិដែលចាប់អារម្មណ៍ ដូចជាសន្តិសុខដែនសមុទ្រ បញ្ហាលំហអាកាស និងអវកាស ព្រមទាំងគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្នាក់ជាតិដែលកំពុងបន្ត ។ បន្ទាប់មកគណៈប្រតិភូអង្គការណាតូ បានទទួលបទបង្ហាញពីមជ្ឈមណ្ឌលហ្វឹកហ្វឹនកងទ័ពជាតិកូឡុំប៊ី បញ្ហាការផ្លាស់ប្តូរកងទ័ពនាពេលអនាគតរបស់កូឡុំប៊ី ដែលបញ្ហាការគំរាមកំហែងឆ្លងដែនកូឡុំប៊ី និងកងពលតូចសង្គ្រោះគ្រោះមហន្តរាយរបស់ប្រទេសកូឡុំប៊ី ។ ពួកគេក៏អាចសង្កេតមើលការបង្ហាញដោយសមត្ថភាពផ្នែកវាយលុកតាមអាកាសនិងបានទៅទស្សនាមូលដ្ឋានទ័ពជើងទឹកARC Bolívar ក្នុងទីក្រុង Cartagena ។ ការស៊ើបការណ៍រួម ការឃ្លាំមើល និងការឈ្លបយកការណ៍ គឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការយោធាទាំងអស់ វាផ្តល់ឱ្យអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងអ្នកធ្វើសកម្មភាពជាមួយនឹងការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាពកាន់តែប្រសើរឡើងអំពីលក្ខខណ្ឌនៅលើដី លើអាកាសនៅសមុទ្រ ក្នុងលំហ និងក្នុងដែនអ៊ីនធឺណិត។ សម្ព័ន្ធមិត្តធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីប្រមូល វិភាគ និងចែករំលែកព័ត៌មានឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពអតិបរមា ។ នេះធ្វើឱ្យ Joint ISR ជាឧទាហរណ៍តែមួយគត់នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការចែករំលែកបន្ទុកនៅទូទាំងសម្ព័ន្ធ ។

អង្គការណាតូ បានបង្កើតប្រព័ន្ធ JISR²² អចិន្ត្រៃយ៍ ដែលផ្តល់ព័ត៌មាន និងភាពឆ្លាតវៃដល់អ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្តសំខាន់ៗ ដោយជួយពួកគេធ្វើការសម្រេចចិត្តប្រកបដោយព័ត៌មាន ទាន់ពេលវេលា និងត្រឹមត្រូវ ។

JISR គឺជាធាតុសំខាន់នៃប្រតិបត្តិការ និងបេសកកម្មរបស់អង្គការណាតូ និងជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការរារាំង និងជំហរការពាររបស់សម្ព័ន្ធ វាទាំងមកនូវទិន្នន័យ និងព័ត៌មានដែលប្រមូលបានតាមរយៈគម្រោងនានា ដូចជាប្រព័ន្ធ Alliance Ground Surveillance (AGS) របស់អង្គការណាតូ ឬ ប្រព័ន្ធការពារការព្រមានលើអាកាស

²¹ IMS Cooperative Security ជាផ្នែកសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការដឹកនាំកិច្ចសន្ទនាយោធាកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ណាតូ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយប្រទេសជាដៃគូ ។

²² JISR គឺជាធាតុសំខាន់នៃប្រតិបត្តិការ និងបេសកកម្មរបស់ណាតូ និងជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការរារាំង និងជំហរការពាររបស់សម្ព័ន្ធ ។

របស់អង្គការណាតូ (AWACS) ក៏ដូចជាទ្រព្យសម្បត្តិ JISR ជាតិជាច្រើនប្រភេទពីលំហអាកាស ដី និងដែនសមុទ្រ ។ រួមទាំងការឃ្លាំមើល និងការឈ្លបយកការណ៍ដែលមានការសង្កេតដោយមើលឃើញ (ពីទាហាននៅលើដី) និងការសង្កេតតាមអេឡិចត្រូនិក (ឧទាហរណ៍ពីផ្កាយរណប ប្រព័ន្ធយន្តហោះគ្មានមនុស្សបើក ឧបករណ៍ចាប់សញ្ញាលើដី និងនាវាសមុទ្រ) ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានវិភាគ ដោយបង្វែរព័ត៌មានទៅជាការស៊ើបការណ៍ ។

បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ (IMS) គឺជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិកម្មនៃគណៈកម្មាធិការយោធា (MC) ដែលជាអាជ្ញាធរយោធាជាន់ខ្ពស់របស់ណាតូ ។ IMS មានបុគ្គលិកប្រហែល ៥០០ នាក់ ដែលផ្សំឡើងដោយបុគ្គលិកយោធា និងស៊ីវិល មកពីបណ្តាប្រទេសសមាជិកណាតូ ដែលធ្វើការពីទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូ នៅទីក្រុងប្រ៊ុចសែល ។ វាផ្តល់ជំនួយជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងយោធា និងការគាំទ្របុគ្គលិកសម្រាប់គណៈកម្មាធិការយោធាដែលផ្តល់ជំនួយដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង អំពីទិដ្ឋភាពយោធានៃគោលនយោបាយ ប្រតិបត្តិការ និងការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងសម្ព័ន្ធ ។ IMS ក៏ធានាផងដែរថាការសម្រេចចិត្ត និងគោលនយោបាយរបស់ណាតូលើបញ្ហាយោធាត្រូវបានអនុវត្តដោយស្ថាប័នយោធាណាតូដែលសមស្រប ហើយវាត្រូវបានដឹកនាំដោយអគ្គនាយកមួយ ហើយមានផ្នែកចំនួនប្រាំ ។

ផ្នែកគោលនយោបាយ និងសមត្ថភាព (P&C) រួមចំណែកដល់ការបំពេញបេសកកម្មរបស់បុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ ដោយបម្រើជាចំណុចបង្គោលយោធា និងជាជើងឯកសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ នូវគោលនយោបាយយោធាជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការបញ្ជាដែលជាការចាប់អារម្មណ៍ដ៏ជាក់លាក់ចំពោះគណៈកម្មាធិការយោធាដើម្បីមបញ្ចូលការអភិវឌ្ឍន៍ បុគ្គលិក និងតំណាងឱ្យគណៈកម្មាធិការយោធាទស្សនៈលើបញ្ហាគោលនយោបាយយោធាដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងប្រធានបទដូចខាងក្រោម ៖

- គោលនយោបាយការពារសម្ព័ន្ធមិត្ត និងការវិភាគយុទ្ធសាស្ត្រ និងការធ្វើផែនការ រួមទាំងការធ្វើសមកាលកម្មនយោបាយ-យោធា ។
- គោលនយោបាយនុយក្លេអ៊ែរ រួមទាំងផែនការ និងការត្រៀមខ្លួន និងគោលនយោបាយផែនការការពារគីមី ជីវសាស្ត្រ វិទ្យុសកម្ម និងនុយក្លេអ៊ែរ (CBRN) ការរីកសាយអាវុធនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ (WMD) និងការគ្រប់គ្រងអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ និងសាមញ្ញ ។
- ដំណើរការផែនការការពារជាតិរបស់ណាតូ (NDPP) និងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព និងការចែកចាយអ្នកហាត់ការ P&C ²³ត្រូវបានជួលឱ្យធ្វើការលើការចូលរួមរយៈពេលខ្លី និងផ្ដោតសំខាន់ (៦ ខែ) ។ ដោយសារភាពចម្រុះនៃការងារបណ្តាញដ៏ធំទូលាយបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបានជាមួយសហសេរីកយោធា និងស៊ីវិលនៅទូទាំងទីស្នាក់ការណាតូ ក៏ដូចជាជាមួយសមាគមនៅបញ្ហាការយុទ្ធសាស្ត្រត្រូវបានទាមទារ ។

²³ ទំព័រអ៊ីនធឺណេតការទិញ និងកិច្ចសន្យា (P&C) គឺដើម្បីផ្សព្វផ្សាយឯកសារកិច្ចសន្យាសំខាន់ៗជាសាធារណៈក្នុងការគាំទ្រ JWC ។

P&C Interns មានឱកាសពិសេសដើម្បីសង្កេតមើល និងធ្វើការនៅក្នុងផ្នែក IMS ដែលស្ថិតនៅក្នុង បេះដូងនៃក្រុមការងារជាយុទ្ធសាស្ត្រភាគច្រើនដែលមកពីការសម្រេចចិត្តរបស់កិច្ចប្រជុំកំពូលវារស្សាវា ។ ទំនួល ខុសត្រូវសំខាន់ៗ ៖

- ធ្វើការស្រាវជ្រាវ សេចក្តីព្រាងរបាយការណ៍ និងសង្ខេបផ្ទៃក្នុង
- សង្កេតការប្រជុំ (NAC, MC និងក្រុមការងារ) សរសេររបាយការណ៍ និងកំណត់ហេតុ
- ជួយក្នុងការចាត់ចែងបុគ្គលិកផ្នែកយោធា គោលនយោបាយ និងគំនិតយោធា
- គាំទ្រប្រធាន ក្រុមការងារគណៈកម្មាធិការយោធា
- ចូលរួមព្រឹត្តិការណ៍ និងសន្និសីទពាក់ព័ន្ធណាគូ
- ផ្តល់ជំនួយអ្នកគ្រប់គ្រងបន្ថែមចំពោះសកម្មភាពបែងចែក

ផ្នែកសន្តិសុខសហករណ៍ (CS) ជាផ្នែកសំខាន់នៃបុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិរបស់អង្គការណា នាយកដ្ឋាន សន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការដឹកនាំកិច្ចសន្ទនា និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយោធាកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ណាតូ ជាមួយប្រទេសជាដៃគូ និងមិនមែនដៃគូ អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រទេសជាដៃគូចំនួន ៤១ បច្ចុប្បន្នរបស់យើងត្រូវបានដាក់ជាក្រុមក្នុងក្របខ័ណ្ឌផ្សេងៗគ្នា ដូចជាភាពជាដៃគូដើម្បីសន្តិភាព (PEFP) ការសន្ទនាមេឌីទែរ៉ាណេ (MD) គំនិតផ្តួចផ្តើមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអ៊ីស្តង់ប៊ុល (ICI) និងដៃគូនានាជុំវិញ ពិភពលោក ។ ទាក់ទងនឹងអង្គការអន្តរជាតិ ផ្នែកសន្តិសុខសហប្រតិបត្តិការមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ជាមួយសហភាពអឺរ៉ុប អង្គការសហប្រជាជាតិ សហភាពអាហ្វ្រិក អង្គការសន្តិសុខ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅ អឺរ៉ុប និងក្រុមប្រឹក្សាសហប្រតិបត្តិការឈូងសមុទ្រ ។ ផ្នែកសន្តិសុខសហករណ៍គាំទ្រគណៈកម្មាធិការយោធា ក្នុង ការអភិវឌ្ឍគោលនយោបាយយោធារបស់ណាតូទាំងអស់ និងដំបូន្មានស្តីពីភាពជាដៃគូ ការកសាងសមត្ថភាព និងស្ថិរភាពរបស់គម្រោង ។

មជ្ឈមណ្ឌលស្ថានការណ៍ណាតូ (SITCEN²⁴) ជាកន្លែងជូនដំណឹង និងផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាព ដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើងនិងដល់គណៈកម្មាធិការយោធាក្នុងអំឡុងពេលនៃសន្តិភាពនិងពេលជួបវិបត្តិ និងសម្រាប់ធ្វើសមយុទ្ធកម្រិតខ្ពស់ ។ ការគាំទ្រនេះត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈការទទួល ការផ្លាស់ប្តូរ និង ការ ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានពីមជ្ឈដ្ឋានខាងក្នុង និងខាងក្រៅទាំងអស់ ។ SITCEN ក៏ដើរតួជាតំណភ្ជាប់ជាមួយ ឧបករណ៍ស្រដៀងគ្នានៅក្នុងប្រទេសសម្ព័ន្ធមិត្ត និងបញ្ហាការកំពូល រួមទាំងមជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រងវិបត្តិ និង

²⁴ មជ្ឈមណ្ឌលស្ថានការណ៍ណាតូ (SITCEN) ជូនដំណឹង និងផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាពដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង និង ដល់គណៈកម្មាធិការយោធាក្នុងអំឡុងពេលនៃសន្តិភាព ភាពតានតឹង និងវិបត្តិ និងសម្រាប់សមយុទ្ធកម្រិតខ្ពស់ ។

ប្រតិបត្តិការដ៏ទូលំទូលាយនៅទីស្នាក់ការកណ្តាលកំពូលសម្ព័ន្ធមិត្តអឺរ៉ុប (SHAPE) ក៏ដូចជាអង្គការអន្តរជាតិ ដែលបានជ្រើសរើសផងដែរ ។

SITCEN ជូនដំណឹង និងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីស្ថានភាពដល់ស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្ត លើនយោបាយ កំពូលរបស់ណាតូ អាជ្ញាធរយោធាជាន់ខ្ពស់ ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង និងគណៈកម្មាធិការយោធា តាម រយៈផ្នែកផ្សេងៗរបស់ខ្លួន មជ្ឈមណ្ឌលធ្វើការ ២៤/៧ដើម្បីជូនដំណឹងដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ ដូច្នេះវាអាចធ្វើការសម្រេច ចិត្តប្រកបដោយព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ ។ SITCEN ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៨ ហើយត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ ជាច្រើនដងដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងការទាមទារដែលកំពុងរីករាលដាល ។ នាយកដ្ឋាននេះមានធាតុផ្សំពីរផ្សេងគ្នា គឺសាខា គោលនយោបាយ និងកម្មវិធីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដែលទាក់ទងនឹងកម្មវិធីគោលនយោបាយ អង្គការអន្តរជាតិ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងសាខាសហប្រតិបត្តិការយោធាដែលទាក់ទងជាមួយប្រទេសជាដៃគូដ៏ធំ ។

អាស្រ័យលើមហិច្ឆតា និងសាវតាររបស់អ្នកហាត់ការ គេអាចនឹងត្រូវបានបង្កប់នៅក្នុងសាខាទាំងពីរនេះ ដោយធ្វើការទាក់ទងនឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការណាតូណាមួយ ។

ឧ. EU ឬ UN ភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្ររបស់យើងជាមួយអ៊ុយក្រែន និងហ្សកហ្សី ឬ ទំនាក់ទំនងរបស់ណាតូ ជាមួយរុស្ស៊ី ។

នាយកដ្ឋាននេះធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនាយកដ្ឋានកិច្ចការនយោបាយ គោលនយោបាយសន្តិសុខ និងផ្នែកគោលនយោបាយ និងផែនការការពារផ្នែកនយោបាយ ក៏ដូចជាជាមួយដៃគូតំណាងយោធា អនុព័ន្ធ ការពារនៅទីក្រុងប្រ៊ុចសែល និងទាំងបញ្ហាការយុទ្ធសាស្ត្រនៅ បែលហ្សិក និង សហរដ្ឋអាមេរិក ។

២.២.៣. ប្រតិបត្តិការបញ្ជាការរបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត

ប្រតិបត្តិការបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្ត (ACO) ទទួលខុសត្រូវចំពោះការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្តប្រតិបត្តិការ សម្ព័ន្ធទាំងអស់ ។ វាមានចំនួនតូចមួយនៃទីស្នាក់ការកណ្តាលដែលបានបង្កើតឡើងជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលសម្ព័ន្ធ នីមួយៗមានតួនាទីជាក់លាក់ ។ Supreme Allied Commander Europe (SACEUR) សន្មត់ថាបញ្ជាការ រួមនៃប្រតិបត្តិការនៅកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្រ និងអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់សម្ព័ន្ធពីទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅ Mons ប្រទេសបែលហ្សិក៖ ទីស្នាក់ការកំពូលសម្ព័ន្ធមិត្តអឺរ៉ុប ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ជាទូទៅថា SHAPE ។ ACO ដែលមានទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់ខ្លួននៅ SHAPE ក្បែរទីក្រុង Mons ប្រទេសបែលហ្សិក ទទួលខុស ត្រូវលើការរៀបចំផែនការ និងប្រតិបត្តិប្រតិបត្តិការយោធារបស់ណាតូទាំងអស់ ហើយដឹកនាំដោយ SACEUR ។ វាមានសមត្ថភាពប្រតិបត្តិការក្នុងកម្រិតបីជាន់គ្នា៖ យុទ្ធសាស្ត្រ ប្រតិបត្តិការ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ។

គោលបំណងរួមរបស់បញ្ជាការគឺដើម្បីរួមចំណែកដល់ការការពារ និងសន្តិសុខសម្ព័ន្ធមិត្ត ដោយរក្សាបាន នូវបុរាណភាពទឹកដីនៃសម្ព័ន្ធភាព ការការពារសេរីភាពនៃសមុទ្រ និងខ្សែជីវិតសេដ្ឋកិច្ច និងដើម្បីរក្សា ឬ ស្តារ

សន្តិសុខរបស់សមាជិករបស់ខ្លួន ។ ប្រតិបត្តិការបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្ត គឺជាបញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោម បញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនពីរនៅក្នុងប្រមុខនៃរចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជាការយោធារបស់ណាតូ។ មួយទៀតគឺការផ្លាស់ប្តូរ ពាក្យបញ្ជាសម្ព័ន្ធមិត្ត ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការធានារចនាសម្ព័ន្ធ និងសមត្ថភាពយោធារបស់ NATO នៅតែ មានជាប់ទាក់ទង នឹងសមត្ថភាព ដែលអាចជឿជាក់បាននៅក្នុងពិភពផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។

២.៣. អង្គការ និងភ្នាក់ងារ

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលណាតូ ឆ្នាំ ២០១០ នៅទីក្រុង Lisbon ប្រមុខរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលសម្ព័ន្ធមិត្តបាន យល់ព្រមធ្វើកំណែទម្រង់ទីភ្នាក់ងារណាតូ ដែលមានស្រាប់ចំនួន ១៤ ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងរដ្ឋសមាជិកចំនួន- ៧ ។ ជាពិសេស សម្ព័ន្ធមិត្តបានយល់ព្រមក្នុងការសម្រួលភ្នាក់ងារទៅជាប្រធានបទកម្មវិធីសំខាន់ៗចំនួនបី៖ លទ្ធកម្ម ការគាំទ្រ ទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន ។ កំណែទម្រង់នេះបានបង្កើនប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធភាពក្នុងការ ចែកចាយសមត្ថភាព និងសេវាកម្ម ដោយសម្រេចបាននូវភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាកាន់តែខ្លាំងរវាងមុខងារស្រដៀងគ្នា និងការបង្កើនតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព ។

ទីភ្នាក់ងារណាតូ គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃសម្ព័ន្ធភាព ហើយបង្កើតបានជាយន្តការដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ ការផ្គត់ផ្គង់ និងនិរន្តរភាពសមត្ថភាព និងសេវាកម្មចម្រុះជាតិសាសន៍ និងជាសមូហភាព ។ ពួកគេផ្តល់នូវ សេដ្ឋកិច្ចនៃមាត្រដ្ឋាន និងបង្កើនសមត្ថភាពអន្តរប្រតិបត្តិការរបស់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធសម្ព័ន្ធមិត្ត ។ ខណៈ ពេលដែលបុគ្គលិកអន្តរជាតិ និងបុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិរបស់អង្គការណាតូនៅទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់ អង្គការណាតូ គ្របដណ្តប់លើសកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងរបៀបវារៈនយោបាយ និងយោធារបស់សម្ព័ន្ធនោះ ភ្នាក់ងារណាតូនៅទូទាំងសម្ព័ន្ធមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងវិស័យបច្ចេកទេស និងឯកទេសបន្ថែមទៀត ។ ទីភ្នាក់ងារ ណាតូនីមួយៗត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអង្គការដែលត្រូវគ្នា ដែលមានតំណាងមកពីប្រទេសដែលចូលរួម ហើយ ចុងក្រោយត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយក្រុមប្រឹក្សាអង្គការទីកខាងជើង ។ ទីភ្នាក់ងារណាតូនីមួយៗដំណើរការក្រោម ធម្មនុញ្ញដែលអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាអង្គការទីកខាងជើង ហើយរាយការណ៍ទៅក្រុមប្រឹក្សាតាមរយៈក្រុមប្រឹក្សា និងគណៈកម្មាធិការផ្សេងៗ ។ ទោះបីជាទីភ្នាក់ងារណាតូមានស្វ័យភាពក៏ដោយ ក៏ពួកគេតម្រូវឱ្យធ្វើតាម លក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញរបស់ពួកគេ ។

២.៣.១. ទីភ្នាក់ងារការគាំទ្រលទ្ធកម្ម

ទីភ្នាក់ងារការគាំទ្រលទ្ធកម្មរបស់អង្គការណាតូ (NSPA) គឺជាអ្នកផ្តល់សេវាចម្បងរបស់ណាតូ ដោយផ្តល់នូវវិសាលទូលំទូលាយនៃសមត្ថភាពរួមបញ្ចូលគ្នាសម្រាប់សម្ព័ន្ធភាព ប្រទេសជាសមាជិក និងដៃគូរបស់ខ្លួនដែលមានប្រទេសទាំង ៣០ របស់ណាតូជាសមាជិក ដែលប្រទេសទាំងនោះត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាត្រួតពិនិត្យទីភ្នាក់ងារ NSPO (ASB) ដែលដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងសកម្មភាពរបស់ NSPA ។ បច្ចុប្បន្នទីភ្នាក់ងារនេះមានបុគ្គលិកប្រហែល ១៧០០ នាក់ ហើយមានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅ Grand Duchy នៃប្រទេសលុចសំបួ (Capellen) ជាមួយនឹងមជ្ឈមណ្ឌលប្រតិបត្តិការនៅលុចសំបួ បារាំង ហុនគ្រី និងអ៊ីតាលី ។ ទីភ្នាក់ងារនេះបាននាំមកនូវការគាំទ្រផ្នែកភស្តុភារ និងសកម្មភាពលទ្ធកម្មរបស់អង្គការណាតូ ដោយផ្តល់នូវដំណោះស្រាយគាំទ្រពហុជាតិដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងចំណាយតិច ហើយក៏ជាភ្នាក់ងារផ្តល់មូលនិធិដោយអតិថិជន ប្រតិបត្តិការលើមូលដ្ឋាន "គ្មានប្រាក់ចំណេញ - គ្មានការខាតបង់" ។ NSPA ផ្តល់ការគាំទ្រលើការទិញនិងដឹកជញ្ជូនដល់ណាតូ សម្ព័ន្ធមិត្តដៃគូ និងអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ។ ទីភ្នាក់ងារនេះផ្តោតជាសំខាន់លើការគាំទ្រដល់រាល់ប្រតិបត្តិការ និងសមយុទ្ធរបស់ណាតូ ។ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការផ្ទុះឡើងនៃមេរោគ COVID-19 NSPA ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកដឹកជញ្ជូន គ្រប់គ្រងការទទួលបានជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រសំខាន់ៗ និងរៀបចំការដឹកជញ្ជូនសម្ភារៈ និងបរិក្ខារពេទ្យទៅឱ្យសម្ព័ន្ធមិត្តណាតូ តាមរយៈសមត្ថភាពលើកយន្តហោះយុទ្ធសាស្ត្រ ។ NSPA ប្រមូលផ្តុំនៅក្នុងអង្គការតែមួយ សកម្មភាពគាំទ្រផ្នែកដឹកជញ្ជូន និងលទ្ធកម្មរបស់អង្គការណាតូ ដោយផ្តល់នូវដំណោះស្រាយគាំទ្រពហុជាតិរួមបញ្ចូលគ្នាសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួន។ នៅថ្ងៃទី១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង NATO បានអនុម័តការផ្លាស់ប្តូរធម្មនុញ្ញអង្គការគាំទ្រណាតូជាមួយនឹងការឈរឡើងនៃអង្គការគាំទ្រ និងលទ្ធកម្មរបស់ណាតូ ទីភ្នាក់ងារគាំទ្រ និងលទ្ធកម្មរបស់ណាតូដើរតួជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួន ។ ការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះបង្ហាញពីការពង្រីកវិសាលភាពសមត្ថភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារនិងការដាក់បញ្ចូលប្រព័ន្ធអាវុធចម្រុះជាតិសំខាន់ៗ ក្នុងការទទួលបាននៅក្នុងសំណុំសមត្ថភាពទូលំទូលាយរបស់យើង ។ បច្ចុប្បន្ននេះសមត្ថភាពរបស់ពួកគេត្រូវបានរួមបញ្ចូលគ្នាយ៉ាងរលូននៅទូទាំង NSPA ដើម្បីបម្រើអតិថិជន ភាគីពាក់ព័ន្ធ អង្គការណាតូ និងដៃគូខុស្សាហកម្មរបស់យើងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។ សកម្មភាព NSPA ត្រូវបានតំណាងនៅទូទាំងផ្នែកសមត្ថភាពទាំងប្រាំនេះ ដោយផ្តល់ជូននូវអាវដ៍ធំទូលាយ ៖

- លទ្ធកម្មប្រព័ន្ធ និងការគ្រប់គ្រងវដ្តជីវិត
- គាំទ្រដល់រាល់ប្រតិបត្តិការ
- ការគ្រប់គ្រងប្រេងឥន្ធនៈ
- យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការដឹកជញ្ជូន
- សេវាកម្មដឹកជញ្ជូន និងការគ្រប់គ្រងគម្រោង ។

២.៣.២ ភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន

ជាលទ្ធផលនៃដំណើរការកំណែទម្រង់ ទីភ្នាក់ងារ NCI ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ តាមរយៈការរួមបញ្ចូលគ្នានៃអង្គការ NATO C3 ។ ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មានរបស់អង្គការ ណាតូ (NCI) ជាភ្នាក់ងារដែលជួយដល់ប្រទេសដែលជាសមាជិកណាតូក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងធ្វើការ ជាមួយគ្នាតាមរបៀបដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងងាយស្រួលជាងមុន ។ បុគ្គលិករបស់ទីភ្នាក់ងារ NCI គឺជាអ្នក ជំនាញផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា និងសន្តិសុខតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ដែលផ្តល់សេវាកម្មនិងផ្តល់នូវដំណោះស្រាយ ប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត ឱ្យអង្គការណាតូបំពេញការងារស្នូលរបស់ខ្លួន រួមទាំងការពិគ្រោះយោបល់ក្នុង ចំណោមសម្ព័ន្ធមិត្ត និងការការពារសមូហភាព ។ NCI ក៏ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យាដល់សម្ព័ន្ធមិត្ត ទីស្នាក់ ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូ រចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជាការរបស់អង្គការណាតូ រចនាសម្ព័ន្ធកងកម្លាំងណាតូ និង ទីភ្នាក់ងារណាតូផ្សេងទៀត ។ តាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលសន្តិសុខអ៊ីនធឺណិតរបស់អង្គការណាតូ អ្នកជំនាញភ្នាក់ងារ ការពារបណ្តាញរបស់ណាតូ ២៤ ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ប្រាំពីរថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ ។

ក.ភារកិច្ច និងទំនួលខុសត្រូវសំខាន់ៗ របស់ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន

ទីភ្នាក់ងារ NCI ផ្តល់នូវបច្ចេកវិទ្យា បញ្ជាការ ការត្រួតពិនិត្យ ទំនាក់ទំនង កុំព្យូទ័រ ស៊ើបការណ៍ ឃ្លាំមើល និងឈ្លបយកការណ៍ (C4ISR) ដើម្បីគាំទ្រដល់អ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងបេសកកម្មរបស់សម្ព័ន្ធ រួមទាំងការ ដោះស្រាយការគំរាមកំហែង និងបញ្ហាប្រឈមថ្មីៗ ដូចជាការវាយប្រហារតាមអ៊ីនធឺណិត និងមីស៊ីលដែលមាន សក្តានុពល ។ ទីភ្នាក់ងារទទួលខុសត្រូវចំពោះការទិញយកបច្ចេកវិទ្យា ការពិសោធន៍ ការលើកកម្ពស់អន្តរ ប្រតិបត្តិការ ប្រព័ន្ធ និងការរចនាស្ថាបត្យកម្ម និងវិស្វកម្ម ក៏ដូចជាការធ្វើតេស្ត និងការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស ។ វាក៏ផ្តល់សេវាប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន (CIS) ក្នុងការគាំទ្រដល់លំហាត់ បេសកកម្ម និងប្រតិបត្តិការរបស់ សម្ព័ន្ធ ។ លើសពីនេះ ទីភ្នាក់ងារនេះធ្វើផែនការកណ្តាលវិស្វកម្មប្រព័ន្ធ ការ អនុវត្ត និងការគ្រប់គ្រងការកំណត់ រចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ប្រព័ន្ធបញ្ជាការ និងត្រួតពិនិត្យផ្លូវអាកាស (Air C2) របស់អង្គការណាតូ ។ ទីភ្នាក់ងារ NCI ក៏គាំទ្រដល់ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានរវាងអង្គការណាតូ និងស្ថាប័នសម្ព័ន្ធមិត្តផ្សេងទៀត ដោយប្រើប្រព័ន្ធគាំទ្រជាតិ និងអង្គការណាតូដែលអាចអន្តរាប្រតិបត្តិការបាន ។

ខ.រចនាសម្ព័ន្ធរបស់ទីភ្នាក់ងារ

ទីភ្នាក់ងារ NCI ដែលដឹកនាំដោយអ្នកគ្រប់គ្រងទូទៅ មានទីស្នាក់ការនៅទីក្រុង Brussels ប្រទេស បែលហ្ស៊ិក ។ វាក៏មានទីតាំងនៅទីក្រុងឡាអេ ប្រទេសហូឡង់ ក៏ដូចជានៅ Mons បែលហ្ស៊ិក និង Oeiras ប្រទេសព័រទុយហ្គាល់ ។ ទីភ្នាក់ងារនេះគឺជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិរបស់អង្គការទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មានណាតូ

(NCIO) ដែលផ្តល់សមត្ថភាព C3²⁵ ដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា និងអន្តរ
ប្រតិបត្តិការ និងធានានូវការផ្តល់សេវា CIS ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពក្នុងតម្លៃអប្បបរមាដល់សម្ព័ន្ធមិត្ត ជាបុគ្គល
និងជាសមូហភាព ។

NCIO ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយក្រុមប្រឹក្សាត្រួតពិនិត្យទីភ្នាក់ងារ ដែលមានតំណាងមកពីប្រទេសសមាជិក
ណាតូនីមួយៗ ។ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រួតពិនិត្យការងាររបស់ស្ថាប័នប្រតិបត្តិរបស់អង្គការទំនាក់ទំនង និង
ព័ត៌មានណាតូ ។ បន្ទាប់ពីបានពិភាក្សាជាមួយអគ្គលេខាធិការអង្គការណាតូ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់ NCIO
បានតែងតាំងអ្នកគ្រប់គ្រងទូទៅនៃទីភ្នាក់ងារនេះ ។ សម្ព័ន្ធមិត្តណាតូទាំងអស់គឺជាសមាជិកនៃ NCIO ។

ASB ដែលរាយការណ៍ទៅក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង ចេញសេចក្តីណែនាំ និងធ្វើការសម្រេចចិត្តលើ
គោលការណ៍ទូទៅ ដើម្បីឱ្យ NCIO អនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន។ ការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួនលើបញ្ហាជាមូលដ្ឋាន
ដូចជា៖ គោលនយោបាយហិរញ្ញវត្ថុ ការរៀបចំនិងការបង្កើតទាមទារឱ្យមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាឯកច្ឆ័ន្ទដោយ
ប្រទេសសមាជិកទាំងអស់ ។

២.៣.៣ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា

អង្គការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យាណាតូ (STO) ផ្តល់ការច្នៃប្រឌិត ជំនួយ និងដំណោះស្រាយវិទ្យា-
សាស្ត្រ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការដែលផ្លាស់ប្តូរជានិច្ចរបស់សម្ព័ន្ធ ។ វាធានាថា NATO រក្សាផ្នែកយោធា និង
បច្ចេកវិទ្យារបស់ខ្លួន ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាសន្តិសុខនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ។ STO គឺជាវេទិកា
ស្រាវជ្រាវរួមគ្នាដ៏ធំបំផុតរបស់ពិភពលោកក្នុងវិស័យការពារជាតិ និងសន្តិសុខ ដែលមានអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជាង
៦០០០ អ្នកចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ។ វាគាំទ្រមុខងារការពារ និងសន្តិសុខរបស់សម្ព័ន្ធ និងដៃគូរបស់ខ្លួន តាមរយៈ
ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យាដូចជា ប្រព័ន្ធស្វ័យគតសង្គ្រាមប្រឆាំងនាវាមុជទឹកយានជំនិះលឿនលឿន
វ៉ាដា quantum និងឥទ្ធិពលនៃប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមលើប្រតិបត្តិការយោធា ។ STO គាំទ្រយ៉ាងសកម្មដល់
កម្មវិធីភាពជាដៃគូរបស់អង្គការណាតូ និងការសន្ទនាមេឌីទែរ៉ាណេ (MD) ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ STO ស្វែងរកការ
បង្កើនចំនួនសកម្មភាពដែលបើកចំហដល់ PFP និង MD Nations ហើយថែមទាំងឧបត្ថម្ភដល់កិច្ចប្រជុំ ពេញអង្គ
ជាក់លាក់នៃកិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និងក្រុមសម្រាប់ប្រជាជាតិមិនមែនណាតូទាំងនេះ ។ ឧទាហរណ៍ នៅ
ក្នុង PoW ប្រហែល ៧៥% នៃសកម្មភាពថ្មីគឺបើកចំហសម្រាប់ PFP Nations និង ៣០% គឺបើកចំហសម្រាប់
MD Nations STO ក៏ពង្រីកឱកាសសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវរួមគ្នាដល់ដៃគូសកល ហើយបានបើកប្រមាណ

²⁵ C3 (Consultant, Command, Control): គឺជាគំរូដែលតំណាងឱ្យគោលគំនិត និងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេដែលពាក់ព័ន្ធនឹង
សកម្មភាពរដ្ឋធីតាទាំងអស់សម្រាប់ការប្រឹក្សា ការបញ្ជា និងការត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការណាតូ។

៥០% នៃសកម្មភាពដល់ប្រជាជាតិទាំងនេះ ។ ការសម្របសម្រួលកិច្ចសហការរបស់ STO គឺជាការងាររបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិល។ ការិយាល័យប្រតិបត្តិកិច្ចការនេះ ដែលមានទីតាំងនៅជិតទីក្រុងប៉ារីស ក្នុងទីក្រុង Neuilly-sur-Seine (FRA) មានបុគ្គលិកស៊ីវិលរបស់អង្គការណាតូប្រមាណ ៣៥ នាក់ ហើយលើសពីនេះទៀត បុគ្គលិកយោធា និងស៊ីវិលចំនួន ១៥ នាក់ ត្រូវបានផ្តល់ដោយសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលបម្រើការបង្វិលរយៈពេលកំណត់ ។ ក្នុងតួនាទីជាអ្នកសម្របសម្រួល CSO ផ្តល់ជំនួយគ្រប់គ្រងកម្មវិធីដល់ STO Panels²⁶ បម្រើជាចំណុចប្រទាក់រវាងសហគមន៍យោធាវិទ្យាសាស្ត្រជាតិអង្គការណាតូ និងផ្តល់ការគ្រប់គ្រងចំណេះដឹង S&T តាមរយៈគេហទំព័រ និងមូលដ្ឋានទិន្នន័យរបស់ខ្លួន ។ CSO គឺជាការិយាល័យប្រតិបត្តិរបស់អង្គការ NATO STO ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្របសម្រួល ធ្វើសមាគមកម្ម និងគាំទ្រសកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា (S&T) ការពារជាតិ និងសន្តិសុខរវាងសមាជិកណាតូ និងបណ្តាប្រទេសជាដៃគូ ដែលរួមមានបណ្តាញអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រប្រហែល ៥០០០ នាក់ ។

ក. មូលនិធិ

ក្នុងនាមជាអង្គការនយោបាយ-យោធា ណាតូមានប្រវត្តិយូរអង្វែងក្នុងការទ្រទ្រង់ជំនាន់វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា (S&T) ដើម្បីជំរុញការច្នៃប្រឌិត កសាងស្ថានក្នុងចំណោមប្រជាជាតិនានា និងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទំនើប ។ សម្ព័ន្ធទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ជាបន្តបន្ទាប់ពីលទ្ធផលនៃសកម្មភាព S&T ក្នុងវិធីជាច្រើន រួមទាំងការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការផ្តល់សមត្ថភាព ជំរុញការពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកនយោបាយ និងភាពជាដៃគូ និងការផ្តល់ជំនួយផ្នែកលើកស្ទួយតាង ដើម្បីគាំទ្រដល់ការសម្រេចចិត្តផ្នែកនយោបាយ និងយោធា ។ អស់រយៈពេលជាង ៦០ ឆ្នាំមកហើយ សកម្មភាពណាតូ S&T ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអង្គការណាតូដែលខិតខំប្រឹងប្រែង ។ ពួកគេបានគាំទ្រដល់កិច្ចសហការរបស់ S&T រវាងសម្ព័ន្ធមិត្ត ផ្សព្វផ្សាយសកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រជាមួយប្រទេសជាដៃគូ ដូចជានៅក្នុងវិស័យការពារដែនអាកាស និងការស្រាវជ្រាវក្រោមសមុទ្រ ។ ពួកគេពឹងផ្អែកភាគច្រើនលើជម្រើសដោយចេតនារបស់ប្រជាជាតិដើម្បីចែករំលែក តាមរយៈយន្តការណាតូ ចំណេះដឹងដែលទទួលបានពីកម្មវិធី S&T ដែលធ្វើឡើងដោយមូលនិធិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ។ យុទ្ធសាស្ត្រណាតូ S&T បង្ហាញអំពីចក្ខុវិស័យ បេសកកម្ម និងគោលបំណងរយៈពេលវែង ដែលកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធដែលសម្រាប់ S&T នៅក្នុងបរិបទសម្ព័ន្ធ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះត្រូវបានអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សា

²⁶ STO Panels គឺជាកម្មវិធីជាតិ និងអន្តរជាតិដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរឧស្សាហកម្មសំណង់តាមរយៈភាពជាដៃគូដែលបង្កើតរវាងអ្នករៀនការណ៍នានា ។

អាត្មាដឹកខាងជើង គឺអាចអនុវត្តបានចំពោះភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់របស់អង្គការណាតូ ខណៈពេលដែលគោរព ដល់សុចរិតភាពនៃអង្គការរបស់ពួកគេ ។

២.៣.៤. ទីភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធការពារដែនអាកាសបន្ថែម (NAMEADSMA)

ទីភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធការពារដែនអាកាសបន្ថែមធម្មតា (NAMEADSMA) មានទីតាំង នៅ Huntsville រដ្ឋ Alabama ។ ទីភ្នាក់ងារនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការណាតូក្នុងខែកក្កដាឆ្នាំ 1996 ដើម្បីត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធការពារដែនអាកាសបន្ថែមធម្មតាមកម្រិតមធ្យមបីជាតិ (MEADS) ដែលជាគម្រោងយោធា រួមគ្នាដែលមានបំណងជំនួសប្រព័ន្ធកាំជ្រួច MIM-104 Patriot ចាស់ ។ សហរដ្ឋអាមេរិកផ្តល់មូលនិធិ 58 ភាគរយនៃកម្មវិធី MEADS ហើយដៃគូអឺរ៉ុបអាស៊ីម៉ង់និងអ៊ីតាលីផ្តល់ 25 ភាគរយនិង 17 ភាគរយរៀងគ្នា ។ ការងារអភិវឌ្ឍន៍ MEADS ត្រូវបានបែងចែកស្របតាមថវិកាជាតិ ។ បុគ្គលិកមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក អាឡឺម៉ង់ និងអ៊ីតាលី បុគ្គលិកទីភ្នាក់ងារនេះ ។ ក្នុងនាមជាអាជ្ញាធរចុះកិច្ចសន្យាដែលផ្តល់ការគ្រប់គ្រងកម្មវិធី MEADS ក្នុងនាមប្រទេសដែលចូលរួមនោះ NAMEADSMA ទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងការទិញប្រព័ន្ធ។ សហរដ្ឋ អាមេរិក និងអ៊ីតាលី បានចុះហត្ថលេខាលើ MOU រចនា និងអភិវឌ្ឍន៍ នៅថ្ងៃទី ២៤ និង ២៧ ខែកញ្ញាឆ្នាំ ២០០៤ រៀងគ្នា ។ NAMEADSMA បានប្រគល់កិច្ចសន្យាលិខិត MEADS D&D ដល់ MEADS International Inc. នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៤ ដោយចាប់ផ្តើមដំណាក់កាលរចនា និងអភិវឌ្ឍន៍ MEADS (D&D) ។ MOU ត្រូវបានកែប្រែក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ដោយសហរដ្ឋអាមេរិក និងអ៊ីតាលី ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យសហរដ្ឋអាមេរិក មានពេលវេលាបន្ថែមសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តចុះហត្ថលេខារបស់ពួកគេ ហើយនៅថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៥ ប្រទេសអាស៊ីម៉ង់បានចុះហត្ថលេខាលើ MOU ។ NAMEADSMA បានផ្តល់កិច្ចសន្យាច្បាស់លាស់ D&D ចំនួន ៣.៤ ពាន់លានដុល្លារដល់ MEADS International Inc. នៅថ្ងៃទី ៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥ ។ MEADS កំពុងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអនុលោមតាមតម្រូវការប្រតិបត្តិការទូទៅអន្តរជាតិ ដែលអំពាវនាវរក សមត្ថភាពដែលមិនត្រូវបានបំពេញដោយប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ។ MEADS រួមបញ្ចូលកាំជ្រួច PAC-3 MSE ដែល បុកដើម្បីសម្លាប់នៅក្នុងប្រព័ន្ធដែលរួមបញ្ចូលឧបករណ៍ចាប់សញ្ញាត្រួតពិនិត្យ ៣៦០ ជីក្រេ និងឧបករណ៍ចាប់ សញ្ញាបញ្ជាការបាញ់ មជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រង ការទំនាក់ទំនងដែលចែកចាយដោយសំណាញ់ និងឧបករណ៍បាញ់ ដែលមានកម្លាំងបាញ់ខ្ពស់ ។ ប្រព័ន្ធនេះរួមបញ្ចូលគ្នានូវការការពារសមរភូមិដ៏ល្អឥតខ្ចោះជាមួយនឹងភាពបត់ បែនដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ដែលអនុញ្ញាតឱ្យការពារកងកម្លាំងសមយុទ្ធ និងផ្តល់ការការពារមាតុភូមិ ប្រឆាំងនឹងមីស៊ីលផ្លោងយុទ្ធសាស្ត្រ កាំជ្រួចធ្វើដំណើរ យានអវកាសគ្មានមនុស្សបើក និងយន្តហោះ ។

វាគឺជាឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងនៃអ្វីដែលអង្គការណាតូអាចសម្រេចបានដោយការប្រមូលផ្តុំធនធាន និងធ្វើ ការរួមគ្នាក្នុងបរិយាកាសពហុជាតិពិតប្រាកដ ដែលផ្តល់ឱ្យសមត្ថភាពនូវសមត្ថភាពដែលអាចប្រើបាន ដែល

បង្កើនសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការទប់ទល់នឹងការគំរាមកំហែងដែលមិនធ្លាប់មាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ និងផ្តល់នូវនិមិត្តសញ្ញាដែលអាចមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ ។ ក្នុងប្រតិបត្តិការនីមួយៗដែលជួបបញ្ហានូវគ្រោះមហន្តរាយអង្គការណាតូក៏មានភ្នាក់ងារមួយដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលសម្របសម្រួលការឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយអឺរ៉ុប - អាត្លង់ទិក (EADRCC) គឺជាយន្តការឆ្លើយតបបន្ទាន់ផ្នែកស៊ីវិលដ៏សំខាន់របស់ណាតូនៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ុប - អាត្លង់ទិក ។ វាសកម្មពេញមួយឆ្នាំ ប្រតិបត្តិការលើមូលដ្ឋាន ២៤/៧ និងពាក់ព័ន្ធនឹងសម្ព័ន្ធមិត្តណាតូ និងប្រទេសដៃគូទាំងអស់ ។ មជ្ឈមណ្ឌលនេះមានមុខងារជាប្រព័ន្ធបោសសម្អាតសម្រាប់សំបុត្រទាំងការស្នើសុំ និងការផ្តល់ជំនួយជាចម្បងក្នុងករណីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ និងមនុស្សបង្កើត ។ EADRCC ដើរតួនាទីសម្របសម្រួលក្នុងការសម្របសម្រួលការផ្តល់ជំនួយ និងសំណើសុំជំនួយរវាងសមាជិកណាតូ និងប្រទេសដៃគូ។ ក្នុងករណីគ្រោះមហន្តរាយដែលទាមទារជំនួយអន្តរជាតិ វាអាស្រ័យលើសម្ព័ន្ធមិត្តណាតូ និងដៃគូនីមួយៗក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើត្រូវផ្តល់ជំនួយឬអត់ ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានដែលទទួលបានពី EADRCC ។ បន្ថែមពីលើគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ និងដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស មជ្ឈមណ្ឌលក៏អាចរកបានដើម្បីសម្របសម្រួលជំនួយអន្តរជាតិក្នុងអំឡុងពេលមានវិបត្តិ និងស្ថានភាពការណ៍ការពារសមូហភាព មាត្រា ៥ ។

ភារកិច្ចរបស់ EADRCC ត្រូវបានអនុវត្តដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជិតស្និទ្ធជាមួយការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការសម្របសម្រួលកិច្ចការមនុស្សធម៌ (UN OCHA) ដែលរក្សាតួនាទីចម្បងក្នុងការសម្របសម្រួលប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះគ្រោះមហន្តរាយអន្តរជាតិ ។ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងជំងឺរាតត្បាត COVID-19 EADRCC កំពុងសំរេចស្នើសុំ និងការផ្តល់ជូនជំនួយអន្តរជាតិតាមសម្ព័ន្ធមិត្តណាតូ និងប្រទេសដៃគូ។ ជាផ្នែកមួយនៃផ្នែកប្រតិបត្តិការបុគ្គលិកអន្តរជាតិរបស់ អង្គការណាតូ EADRCC បានជួយក្នុងការជម្លៀសប្រជាជនអាហ្វហ្គានីស្ថានដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការណាតូ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេពីប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថានក្នុង ខែសីហា ឆ្នាំ ២០២១ ជាមួយនឹងសមាជិកក្រុមដែលដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅទីក្រុងកាបុល ប្រទេសកាតា និងនៅបញ្ជាការទ័ពអាកាសសម្ព័ន្ធមិត្តនៅ Ramstein ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ។

២.៣.៥. គណៈកម្មាធិការរៀបចំផែនការគ្រោះអាសន្នស៊ីវិល

គណៈកម្មាធិការរៀបចំផែនការគ្រោះអាសន្នស៊ីវិល គឺជាស្ថាប័នប្រឹក្សាកំពូលរបស់អង្គការណាតូ សម្រាប់ការការពារប្រជាជនស៊ីវិល និងការប្រើប្រាស់ធនធានស៊ីវិល ដើម្បីគាំទ្រដល់គោលដៅរបស់អង្គការណាតូ ។ ផែនការគ្រោះអាសន្នស៊ីវិលផ្តល់ឱ្យណាតូនូវជំនាញ និងសមត្ថភាពសំខាន់ៗរបស់ជនស៊ីវិលក្នុងវិស័យត្រៀមរៀបចំការរក្សា និងការគ្រប់គ្រងផលវិបាក ការឆ្លើយតបផ្នែកមនុស្សធម៌ និងគ្រោះមហន្តរាយ និងការការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ ។ CEPC សម្របសម្រួលការធ្វើផែនការក្នុងផ្នែកជាច្រើន ដើម្បីធានានៅពេលចាំបាច់នូវការគាំទ្រស៊ីវិលសម្រាប់ប្រតិបត្តិការយោធារបស់សម្ព័ន្ធភាព ឬ ការគាំទ្រសម្រាប់អាជ្ញាធរជាតិក្នុងភាពអាសន្នស៊ីវិល ។

ឧទាហរណ៍ ៖ គណៈកម្មាធិការបានបង្កើតផែនការមួយសម្រាប់កែលម្អការត្រៀម លក្ខណៈស៊ីវិលរបស់អង្គការណាតូ និងប្រទេសដៃគូប្រឆាំងនឹងការវាយប្រហារភេរវកម្ម ។ នៅខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ក្រុមអ្នកជំនាញស៊ីវិលបានទៅធ្វើទស្សនកិច្ចនៅអ៊ុយក្រែន ដើម្បីផ្តល់យោបល់លើបញ្ហាត្រៀមសម្រាប់ការប្រកួតជើងឯកបាល់ទាត់អ៊ុយក្រែន ២០១២ ។ CEPC ក៏គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពអ៊ីនធឺណេតរបស់អង្គការណាតូ តាមរយៈការផ្តល់ជំនាញប្រឹក្សា និងដោយមានការគាំទ្រសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល ។ CEPC ជួយលើបញ្ហាទាក់ទងនឹងសន្តិសុខថាមពល ជាពិសេសការការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ និងការអនុវត្តល្អបំផុតរវាងប្រជាជាតិនានា ។ នៅក្នុងវិស័យការពារមីស៊ីល CEPC បានដោះស្រាយបញ្ហាទាក់ទងនឹងផលវិបាកនៃការស្តាប់ចាប់សម្រាប់ការការពារប្រជាជនស៊ីវិល ។ ប្រទេសសមាជិកណាតូនីមួយៗត្រូវតែមានភាពធន់ដើម្បីទប់ទល់ និងងើបឡើងវិញពីភាពតក់ស្លុតដ៏ធំដូចជាគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ការបរាជ័យនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ ឬ ការវាយប្រហារដោយប្រដាប់អាវុធ ។ ភាពធន់គឺជាសមត្ថភាពរបស់សង្គមក្នុងការទប់ទល់ និងងើបឡើងវិញពីភាពតក់ស្លុតបែបនេះ ហើយរួមបញ្ចូលគ្នាទាំងការត្រៀមលក្ខណៈស៊ីវិល និងសមត្ថភាពយោធា ។ ការត្រៀមលក្ខណៈស៊ីវិលគឺជាសសសម្ភារៈកណ្តាលនៃភាពធន់របស់សម្ព័ន្ធមិត្ត និងជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់ការការពាររួមរបស់សម្ព័ន្ធ ហើយណាតូគាំទ្រសម្ព័ន្ធមិត្តក្នុងការវាយតម្លៃ និងបង្កើនការត្រៀមលក្ខណៈស៊ីវិលរបស់ពួកគេ ។

គោលការណ៍នៃភាពធន់ត្រូវបានបោះឃ្លោតនៅក្នុងប្រការ ៣ នៃសន្ធិសញ្ញាបង្កើតសម្ព័ន្ធភាព ៖ “ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីនានាដាច់ដោយឡែក និងរួមគ្នា តាមរយៈមធ្យោបាយនៃការជួយខ្លួនឯង និងជំនួយទៅវិញទៅមកជាបន្តបន្ទាប់ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នឹងរក្សាបាន និងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពបុគ្គល និងសហគមន៍របស់ពួកគេ ដើម្បីទប់ទល់នឹងការវាយប្រហារដោយប្រដាប់អាវុធ” ។

ការត្រៀមលក្ខណៈស៊ីវិលមានមុខងារស្នូលចំនួនបី៖ ការបន្តរបស់រដ្ឋាភិបាល ការបន្តសេវាកម្មសំខាន់ៗដល់ប្រជាជន និងការគាំទ្រស៊ីវិលចំពោះប្រតិបត្តិការយោធា ។ មុខងារសំខាន់ទាំងបីនេះត្រូវបានបកប្រែទៅជាតម្រូវការមូលដ្ឋានចំនួនប្រាំពីរសម្រាប់ភាពធន់របស់ជាតិប្រឆាំងនឹងការដែលសម្ព័ន្ធមិត្តអាចវាស់វែងកម្រិតនៃការត្រៀមខ្លួនរបស់ពួកគេ ។

កងកម្លាំងយោធា ជាពិសេសកងកម្លាំងដែលត្រូវបានដាក់ពង្រាយក្នុងអំឡុងពេលមានវិបត្តិ និងជម្លោះ ពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើវិស័យស៊ីវិល និងពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូន ការទំនាក់ទំនង ថាមពល និងសូម្បីតែការផ្គត់ផ្គង់មូលដ្ឋានដូចជាអាហារ និងទឹក ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ពួកគេ ។ ការត្រៀមលក្ខណៈស៊ីវិលធានាថាវិស័យទាំងនេះត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទប់ទល់នឹងការវាយប្រហារពីខាងក្រៅ ឬ ការរំខានផ្ទៃក្នុង ហើយនៅតែអាចផ្តល់ការគាំទ្រដល់ប្រតិបត្តិការយោធារបស់ណាតូប្រសិនបើចាំបាច់ ។

គណៈកម្មាធិការ NATO បង្កើតជាផ្នែកមួយដែលមិនអាចខ្វះបាននៃដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់សម្ព័ន្ធ ។ ពួកគេផ្តល់ក្របខណ្ឌដែលប្រទេសជាសមាជិកអាចផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានលើប្រធានបទផ្សេងៗ ពិគ្រោះជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយមតិឯកភាព និងកិច្ចព្រមព្រៀងរួម។ គណៈកម្មាធិការអង្គការណាតូ បង្កើតបានជាផ្នែកមួយដែលមិនអាចខ្វះបាននៃដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ចាប់តាំងពីពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យសមាជិកអាចផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ពិគ្រោះជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់ត្រូវបានតំណាងនៅគ្រប់កម្រិតនៃរចនាសម្ព័ន្ធគណៈកម្មាធិការនៅក្នុងវិស័យនៃសកម្មភាពណាតូដែលពួកគេចូលរួម ។

ជាញឹកញយ អ្នកជំនាញជាតិធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូក្នុងទីក្រុងប្រ៊ុចសែល ដើម្បីចូលរួមកិច្ចប្រជុំគណៈកម្មាធិការដែលធ្វើឡើងជាមួយគណៈប្រតិភូមកពីតំណាងជាតិដែលមានមូលដ្ឋាននៅទីស្នាក់ការអង្គការណាតូ និងជាមួយបុគ្គលិកមកពីបុគ្គលិកអន្តរជាតិ និងបុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិ ។

អង្គការណាតូមានបណ្តាញគណៈកម្មាធិការយ៉ាងទូលំទូលាយ ដែលគ្របដណ្តប់លើអ្វីៗទាំងអស់ចាប់ពីបញ្ហានយោបាយ រហូតដល់បញ្ហាបច្ចេកទេស ឬ ប្រតិបត្តិការ ។ គណៈកម្មាធិការមួយចំនួនត្រូវបានគាំទ្រដោយក្រុមការងារ ។ គោលការណ៍នៃការសម្រេចចិត្តជាឯកច្ឆន្ទត្រូវបានអនុវត្តនៅគ្រប់កម្រិតនៃរចនាសម្ព័ន្ធគណៈកម្មាធិការ ចាប់ពីស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្តនយោបាយកំពូលរហូតដល់ក្រុមការងារដែលមិនច្បាស់លាស់បំផុត ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង គឺជាស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្តនយោបាយចម្បង នៅក្នុងអង្គការណាតូ និងជាគណៈកម្មាធិការតែមួយគត់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសន្ធិសញ្ញាស្ថាបនិក (មាត្រា ៩ ²⁷) ។

២.៣.៦. ការគ្រប់គ្រងនិងការពារដែនអាកាស

NATO Air Policing គឺជាបេសកកម្មពេលវេលាសន្តិភាព ដែលមានគោលបំណងរក្សាសន្តិសុខនៃដែនអាកាសសម្ព័ន្ធ ។ វាជាកិច្ចការរួម និងពាក់ព័ន្ធនឹងវត្តមានជាបន្តបន្ទាប់ ២៤ ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ៣៦៥ ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ នៃយន្តហោះចម្បាំង និងនាវិក ដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីប្រតិបត្តិកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័សចំពោះការរំលោភដែនអាកាសដែលអាចកើតមាន ។ ប៉ូលីសដែនអាកាស NATO គឺជាកិច្ចការរួម និងបេសកកម្មការពារសុទ្ធសាធ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវត្តមាន ២៤/៧ នៃយន្តហោះចម្បាំង ដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីប្រតិបត្តិកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័សចំពោះការរំលោភដែនអាកាស ដែលអាចកើតមានដែលមាន មេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុប (SACEUR²⁸) ទទួលខុសត្រូវចំពោះបេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសរបស់ណាតូ ។ ការថែរក្សាបូរណភាពនៃដែនអាកាសរបស់អង្គការណាតូ គឺជាបេសកកម្មមួយក្នុងចំណោមបេសកកម្មរបស់ អង្គការណាតូ ដែលរួមបញ្ចូលការការពារដែន

²⁷ មាត្រា ៩ នៃសន្ធិសញ្ញាស្ថាបនិក

²⁸ ឧត្តមសេនីយ៍ Christopher G. Cavoli បញ្ជាការដ្ឋានអឺរ៉ុបរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២២

អាកាស និងមីស៊ីល ។ ក្នុងនាមជា SACEUR គាត់គឺជាមេបញ្ជាការយុទ្ធសាស្ត្រពីរូបរបស់ណាតូ និងជាបញ្ជាការប្រតិបត្តិការបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្ត (ACO) ដែលទទួលខុសត្រូវលើការរៀបចំផែនការ និងប្រតិបត្តិប្រតិបត្តិការសម្ព័ន្ធមិត្តទាំងអស់។ គាត់មានទំនួលខុសត្រូវចំពោះគណៈកម្មាធិការយោធារបស់ណាតូសម្រាប់ប្រតិបត្តិការយោធារបស់ណាតូទាំងអស់។

ក. ប៉ូលីសអាកាស

ការការពារបូរណភាពនៃដែនអាកាសអធិបតេយ្យភាពរបស់សមាជិកសម្ព័ន្ធភាព គឺជាការងារសន្តិភាពអចិន្ត្រៃយ៍ដែលរួមចំណែកដល់ការការពាររួមរបស់ណាតូ ។ វាជាសញ្ញាច្បាស់លាស់នៃការរួមរួម ទំនួលខុសត្រូវរួម និងសាមគ្គីភាពនៅទូទាំងសម្ព័ន្ធ ។ ជាងនេះទៅទៀត កងកម្លាំងប៉ូលីសដែនអាកាសរបស់អង្គការ NATO ក៏ផ្តល់ការគាំទ្រដល់យន្តហោះស៊ីវិលដែលមានទុក្ខព្រួយផងដែរ ។

ឧទាហរណ៍ ៖ នៅពេលដែលពួកគេបានបាត់បង់ទំនាក់ទំនងជាមួយការគ្រប់គ្រងចរាចរណ៍ផ្លូវអាកាស ។

បេសកកម្មប៉ូលីសដែនអាកាសរបស់ អង្គការណាតូ ត្រូវបានអនុវត្តដោយប្រើប្រព័ន្ធការពារដែនអាកាស និងមីស៊ីលរួមបញ្ចូលគ្នារបស់ណាតូ (NATINAMDS) ។ Allied Air Command (AIRCOM) ដែលមានទីស្នាក់ការនៅ Ramstein ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ត្រួតពិនិត្យបេសកកម្មប៉ូលីសដែនអាកាស NATO ជាមួយនឹងបញ្ជា ២៤/៧ និងការគ្រប់គ្រងពីមជ្ឈមណ្ឌលប្រតិបត្តិការផ្លូវអាកាសរួមបញ្ចូលគ្នា (CAOCs) ចំនួនពីរ ៖

- មួយនៅទីក្រុង Torrejon ប្រទេសអេស្ប៉ាញ ដែលគ្របដណ្តប់លើដែនអាកាសរបស់អង្គការណាតូអឺរ៉ុបភាគខាងត្បូងនៃ ភ្នំអាស់ និងមួយនៅ Uedem ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់គ្របដណ្តប់ភាគខាងជើង ។ នៅពេលដែលការស្នាក់ចាប់ត្រូវបានទាមទារ ៖
- ក្នុងករណីមានការរំលោភលើដែនអាកាស សកម្មភាពផ្លូវអាកាសគួរឱ្យសង្ស័យ នៅជិតព្រំដែនរបស់សម្ព័ន្ធភាព ឬ ប្រភេទផ្សេងទៀតនៃចរាចរណ៍ផ្លូវអាកាសដែលមិនមានសុវត្ថិភាពដែលមិនគោរពតាមបទដ្ឋានសុវត្ថិភាពផ្លូវអាកាសអន្តរជាតិ ។
- CAOCs ពាក់ព័ន្ធសម្រេចចិត្តថាតើឧបករណ៍ស្នាក់ចាប់ការជូនដំណឹងប្រតិកម្មរហ័ស (QRA) ណា ។ យន្តហោះនឹងត្រូវក្រឡាប់ (ឧ. ទទួលការប្រតិកម្មក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មាននាទី) យោងតាមទីតាំងនៃឧបករណ៍ហេតុ ។

ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៦១ កំឡុងសង្គ្រាមត្រជាក់ ប៉ូលីសអាកាសរបស់អង្គការណាតូ គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃ NATO Integrated Air and Missile Defense (IAMD) អស់រយៈពេល ៦០ ឆ្នាំ ។ នៅលើកាតព្វកិច្ច ២៤/៧ នៃរយៈពេល ៣៦៥ ថ្ងៃ ប៉ូលីសដែនអាកាសរបស់អង្គការណាតូគឺថេរនៅក្នុងបរិយាកាស

សន្តិសុខដែលផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័សដែលផ្តល់ឱ្យ NATO នូវសមត្ថភាពក្នុងការរក្សាបូរណភាពនៃដែនអាកាសសម្ព័ន្ធនៅក្នុងពេលវេលាសន្តិភាព ។

ជំនួយក្នុងតំបន់ប្រទេសសមាជិកណាតូផ្តល់យន្តហោះ និងទ្រព្យសម្បត្តិចាំបាច់សម្រាប់ប៉ូលីសដែនអាកាសនៃដែនអាកាសរបស់ខ្លួន ក្រោមការដឹកនាំរបស់ SACEUR ។ ប្រទេសទាំងនោះដោយគ្មានមធ្យោបាយចាំបាច់ដើម្បីធ្វើ ដូច្នេះត្រូវបានជួយដោយ សមាជិកណាតូ ផ្សេងទៀតដើម្បីរក្សាបូរណភាពនៃដែនអាកាសអធិបតេយ្យភាពរបស់ពួកគេ ។ បច្ចុប្បន្ន NATO ត្រួតពិនិត្យបេសកកម្មប៉ូលីសដែនអាកាសក្នុងតំបន់ចំនួនប្រាំ ។

• **រដ្ឋ (ចាស់ទឹក)**

អង្គការណាតូបានការពារផ្ទៃមេឃបាល់ទឹកតាំងពីឆ្នាំ ២០០៤ នៅពេលដែលអេស្តូនី ឡាតវី និងលីទុយអានី ចូលរួមជាមួយសម្ព័ន្ធភាព ។ ប្រទេសសមាជិកណាតូដែលមានសមត្ថភាពប៉ូលីសដែនអាកាសស្ម័គ្រចិត្តចូលរួមចំណែកក្នុងបេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសរបស់ណាតូនៅរដ្ឋបាល់ទឹក ហើយការទទួលខុសត្រូវនេះត្រូវបានបង្វិលរៀងរាល់បួនខែម្តង ។ សមត្ថភាពសម្រាប់បេសកកម្មនៅរដ្ឋ បាល់ទឹក ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការដាក់ពង្រាយយន្តហោះចម្បាំងរបស់ណាតូទៅកាន់ មូលដ្ឋានទ័ពអាកាស Šiauliai²⁹ ជាអាកាសយានដ្ឋានដែលប្រើរួមគ្នាត្រូវបានគេស្គាល់ផងដែរដោយឈ្មោះប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់វាថា Zokniai aerodrome លីទុយអានី និងមានទីតាំងនៅ ៧ គីឡូម៉ែត្រ (៤.៣ ម៉ាយ) ភាគអាគ្នេយ៍នៃទីក្រុង Šiauliai ភាគខាងជើងប្រទេសលីទុយអានី។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១៤ មក ណាតូក៏បានប្រើប្រាស់ មូលដ្ឋានទ័ពអាកាស Āmari³⁰ នៅក្នុងប្រទេសអេស្តូនី សម្រាប់ការដាក់ពង្រាយទ្រព្យសម្បត្តិប៉ូលីសអាកាសបន្ថែមនៅ ឆ្នាំ ១៩៤៥ ក្រសួងការពារជាតិនៃសហភាពសូវៀតបានបង្កើតអាកាសយានដ្ឋានបម្រុងកងទ័ពជើងទឹកនៃកងនាវាចររបាល់ទឹក របស់ខ្លួននៅទីនោះដែលជាកន្លែង ដែលយន្តហោះ ទឹកសមុទ្រនៃ កងវរសេនាធីស៊ីបការណ៍រយៈចម្ងាយឆ្ងាយទី ៦៩ Catalina PBY-5A និងយន្តហោះចម្បាំងអមដំណើរ Yak-9P បានចាប់ផ្តើមមូលដ្ឋាន។ វាបានក្លាយជាព្រលានយន្តហោះសំខាន់នៃអង្គភាពដែលមានទីតាំងនៅ Āmari ក្នុងឆ្នាំ ១៩៥២ ។

• **ការពង្រឹងម៉ូលីសខ្សែ**

ដើម្បីបង្កើនប៉ូលីសតាមផ្លូវអាកាសនៅតាមព្រំដែនភាគខាងកើតរបស់អង្គការណាតូ សម្ព័ន្ធមិត្តកំពុងផ្តល់ទ្រព្យសម្បត្តិបន្ថែមដែលបំពេញបន្ថែមសមត្ថភាពដែលមានស្រាប់នៅក្នុងរដ្ឋបាល់ទឹក និងប៉ូឡូញ ។ ស្របគ្នា

²⁹ មូលដ្ឋានទ័ពអាកាស Šiauliai ដែលជាកន្លែងយោធាដ៏សំខាន់មួយរបស់កងទ័ពអាកាសលីទុយអានី និងជាមូលដ្ឋានទ័ពអាកាសមួយនៃបេសកកម្មប៉ូលីសបាល់ទឹកអាកាសរបស់ណាតូ។

³⁰ មូលដ្ឋានទ័ពអាកាស Āmari ត្រូវបានសាងសង់ឡើងនៅចន្លោះឆ្នាំ ១៩៤០-១៩៥២ ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងចុះហត្ថលេខាដោយ Estonian SSR និងសហភាពសូវៀត។

នោះ សម្ព័ន្ធមិត្តក៏បានបញ្ជូនក្រុមអ្នកប្រយុទ្ធ ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពប៉ូលីសដែនអាកាសជាតិរបស់កងកម្លាំងទ័ពអាកាសប៉ូលហ្គារី និងរ៉ូម៉ានី ។

• **Adriatic ខាងកើត - ចាស់ក្នុង ខាងលិច**

ដែនអាកាសរបស់ប្រទេសស្លូវេនីត្រូវបានគ្របដណ្តប់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ដោយប្រទេសហុងគ្រីនិងអ៊ីតាលីខណៈដែលអាល់បានី និងម៉ុងតេណេហ្គ្រូត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយក្រិក និងអ៊ីតាលី ។ ការគាំទ្រប៉ូលីសអាកាសរបស់អង្គការណាតូដល់សម្ព័ន្ធមិត្តណាតូថ្មីបំផុតនៅម៉ាសេដូនខាងជើងត្រូវបានផ្តល់ដោយក្រិក ។

• **អ៊ីស្លង់**

នៅឆ្នាំ ២០០៦ សហរដ្ឋអាមេរិកបានបញ្ចប់បេសកកម្មប៉ូលីសដែនអាកាសអចិន្ត្រៃយ៍ របស់ខ្លួនលើប្រទេសអ៊ីស្លង់ ។ បេសកកម្មរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវបានជំនួសដោយប្រព័ន្ធមួយដែលសម្ព័ន្ធមិត្តជាក់ព្រៀងយន្តហោះចម្បាំងជាប្រចាំទៅកាន់មូលដ្ឋានទ័ពអាកាស Keflavik ដើម្បីផ្តល់ការការពារដែនអាកាសអ៊ីស្លង់ ។ ការដាក់ពង្រាយលើកដំបូងក្រោមបេសកកម្មដើម្បីបំពេញតម្រូវការការព្រៀមលក្ខណៈពេលសន្តិភាពរបស់អ៊ីស្លង់បានកើតឡើងនៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ។

• **បេនេឡុកស**

ក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ បែលហ្ស៊ិក លុចសំបួ និងហូឡង់ (ដែលគេស្គាល់ជាសហភាពជាបណ្តាប្រទេស Benelux) បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងមួយដើម្បីដឹកនាំប៉ូលីសដែនអាកាសរួមគ្នាលើទឹកដីរបស់ពួកគេ ។ នៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ កងកម្លាំងអាកាសបែលហ្ស៊ិក និងហូឡង់ការពារដែនអាកាស Benelux លើមូលដ្ឋានបង្វិល ។ ប្រតិបត្តិការរួមគ្នាបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ។

គណៈកម្មាធិការអាកាសចរណ៍ (AVC) គឺជាស្ថាប័នយោធាស៊ីវិល-យោធាជាន់ខ្ពស់ណាតូ ដែលផ្តល់ដំបូន្មានដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង លើគ្រប់ទិដ្ឋភាពពាក់ព័ន្ធ ដែលរួមចំណែកដល់សុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខអាកាសចរណ៍ ដើម្បីគាំទ្រដល់បេសកកម្មរបស់ណាតូពេញលេញ ។ បេសកកម្មរបស់គណៈកម្មាធិការអាកាសចរណ៍គឺផ្តល់យោបល់ដល់ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង (NAC) លើទិដ្ឋភាពដែលរួមចំណែកដល់សុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខអាកាសចរណ៍ ដើម្បីគាំទ្រដល់បេសកកម្មរបស់ណាតូពេញលេញ ។

AVC នឹងជួយឱ្យសម្ព័ន្ធសម្របខ្លួនទៅនឹងបរិយាកាសសន្តិសុខដែលកំពុងវិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងចូលរួមក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទំនើបកម្មអាកាសចរណ៍សកល ដោយបន្តការងារស្នូលរបស់សម្ព័ន្ធ ដើម្បីប្រតិបត្តិការហ្វឹកហាត់ និងធ្វើលំហាត់ប្រាណនៅក្នុងលំហអាកាសដែលកាន់តែស្មុគស្មាញ និងបណ្តាញ ។

AVC ដើរតួជាចំណុចប្រទាក់ចម្បងរបស់ណាតូ ជាមួយអង្គការអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលអន្តរជាតិ និងក្នុង តំបន់ និងស្ថាប័នស៊ីវិល និងយោធាពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតនៅក្នុងដែនអាកាសចរណ៍ ។

គណៈកម្មាធិការរាយការណ៍ដោយផ្ទាល់ទៅ NAC ស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្តនយោបាយចម្បងរបស់ ណាតូ ។ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុង ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៦ ដោយ NAC វាជំនួសអតីតគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រង ចរាចរណ៍ផ្លូវអាកាស ។

• **ការព្រមាន និងការគ្រប់គ្រងលើអាកាសជាមុន**

ប្រព័ន្ធប្រកាសអាសន្ន និងគ្រប់គ្រងលើអាកាស (AEW&C) គឺជាប្រព័ន្ធជាជាតិលើអាកាសដែលត្រូវ បានរចនាឡើងដើម្បីស្វែងរកយន្តហោះ នាវា យានជំនិះ កាំជ្រួច និងមីស៊ីលដែលចូលមកក្នុងរយៈពេលយូរឆ្ងាយ ហើយអនុវត្តការបញ្ជា និងគ្រប់គ្រងលំហសមរភូមិក្នុងការប្រយុទ្ធតាមអាកាស ដោយដឹកនាំយន្តហោះចម្បាំង និងការវាយប្រហារ ។ យន្តហោះវាយប្រហារ អង្គភាព AEW&C ក៏ត្រូវបានប្រើដើម្បីអនុវត្តការឃ្លាំមើល រួមទាំង គោលដៅលើដី និងជាញឹកញាប់អនុវត្ត BMC2 (ពាក្យបញ្ជា និងការគ្រប់គ្រងសមរភូមិ) ។ នៅពេលប្រើនូវរយៈ កម្ពស់ វាជានៅលើយន្តហោះអនុញ្ញាតឱ្យប្រតិបត្តិការស្វែងរក និងតាមដានគោលដៅ និងបែងចែកវាជាយន្តហោះ មិត្តភាព និងអវិភាគនៅឆ្ងាយជាងវាដែលមានមូលដ្ឋានស្រដៀងគ្នា ។ ដូចជាវាដែលមានមូលដ្ឋានលើដី វា អាចត្រូវបានរកឃើញដោយកងកម្លាំងប្រឆាំង ប៉ុន្តែដោយសារតែភាពចល័តរបស់វា និងជួរឧបករណ៍ចាប់សញ្ញា ដែលបានពង្រីក វាងាយនឹងទទួលបានការវាយប្រហារប្រឆាំងច្រើន ។

យន្តហោះ AEW&C ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ទាំងប្រតិបត្តិការការពារ និងវាយលុកលើអាកាស ហើយ សម្រាប់ NATO និងកងកម្លាំងទ័ពអាកាសដែលបង្វិកដោយសហរដ្ឋអាមេរិក ឬ រួមបញ្ចូលគ្នានូវអ្វីដែល មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានប្រយុទ្ធគឺសម្រាប់នាវាចម្បាំងរបស់កងទ័ពជើងទឹក បន្ថែមពីលើជាធរឹក្សាជាចល័ត និង ថាមពលខ្លាំង ។ ប្រព័ន្ធនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយវាយលុកដើម្បីដឹកនាំយុទ្ធជនទៅកាន់ទីតាំងគោលដៅរបស់ ពួកគេ និងការពារដោយដឹកនាំការវាយលុកលើកងកម្លាំងសត្រូវទាំងផ្លូវអាកាស និងដី ។ មានប្រយោជន៍ដូច្នេះ គឺ ជាអត្ថប្រយោជន៍នៃយន្តហោះបញ្ជា និងគ្រប់គ្រងដែលប្រតិបត្តិការនៅរយៈកម្ពស់ខ្ពស់ ដែលកងនាវាចម្បង ចំនួនដំណើរការយន្តហោះបែបនេះពីនាវាចម្បាំងរបស់ពួកគេនៅសមុទ្រ ។ នៅក្នុងករណីនៃកងទ័ពជើងទឹកសហ រដ្ឋអាមេរិក យន្តហោះ Northrop Grumman E-2 Hawkeye AEW&C ត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យក្រុមហ៊ុន ដឹកជញ្ជូនទំនើបរបស់ខ្លួនដើម្បីការពារពួកគេ និងបង្កើនមជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មាននៅលើយន្តហោះ (CICs) ។ ការ ព្រមានដំបូងនៅលើអាកាស (AEW) ត្រូវបានប្រើសម្រាប់យន្តហោះស្រដៀងគ្នាមុននេះ ដែលត្រូវបានប្រើក្នុង តួនាទីជ្រើសរើសវាដែលមិនសូវមានតម្រូវការ ដូចជា Fairey Gannet AEW.3 និង Lockheed EC-121 Warning Star ហើយនៅតែបន្តប្រើប្រាស់ដោយ RAF សម្រាប់ Sentry AEW.1 របស់ខ្លួន ខណៈពេលដែល

AEW&C (ការព្រមាន និងការគ្រប់គ្រងលើអាកាស) សង្កត់ធ្ងន់លើសមត្ថភាពបញ្ជា និងការគ្រប់គ្រង ដែលប្រហែលជាមិនមាននៅលើយន្តហោះជ្រើសរើសវ៉ាដាតូចជាង ឬ សាមញ្ញជាងនេះ ។ AWACS (Airborne Warning and Control System) គឺជាឈ្មោះនៃប្រព័ន្ធជាក់លាក់ដែលបានដំឡើងនៅក្នុង E-3 និង Japanese Boeing E-767 AEW&C airframes ប៉ុន្តែជាញឹកញយៗត្រូវបានគេប្រើជាសទិសន័យទូទៅសម្រាប់ AEW&C ។

ការចូលរួមពីលើអាកាសដែលគេស្គាល់ជាលើកដំបូង ជាមួយភាគីប្រឆាំងទាំងពីរដោយប្រើយន្តហោះ Airborne Early Warning and Control គឺនៅក្នុងឧបទ្វីបឥណ្ឌា ក្នុងអំឡុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៩ រវាងឥណ្ឌា និងប៉ាគីស្ថាន ដោយឥណ្ឌាប្រើ A-50I Phalcon និង DRDO Netra និងប៉ាគីស្ថានប្រើ សាប់ ២០០០ ។

លក្ខណៈទូទៅ

ប្រព័ន្ធ AEW&C ទំនើបអាចចាប់យន្តហោះបានពីចម្ងាយរហូតដល់ ៤០០ គីឡូម៉ែត្រ (២២០ nmi) ដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយពីជួរមីស៊ីលពីដីទៅអាកាសភាគច្រើន ។ យន្តហោះ AEW&C មួយគ្រឿងដែលហោះហើរក្នុងចម្ងាយ ៩០០០ ម៉ែត្រ (៣០០០០ ហ្វីត) អាចគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដី ៣១២,០០០ km² (១២០,០០០ nmi) ។

យន្តហោះបីប្រភេទនេះ នៅក្នុងគន្លងត្រួតស៊ីគ្នាអាចគ្របដណ្តប់ អឺរ៉ុបកណ្តាលទាំងមូល ។ ប្រព័ន្ធ AEW&C ប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយយន្តហោះរូសរាយរាក់ទាក់ បញ្ជូនយន្តហោះចម្បាំងឆ្ពោះទៅរកយន្តហោះអវិភាព ឬវត្ថុដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណហោះហើរ ផ្តល់ទិន្នន័យអំពីការគំរាមកំហែង និងគោលដៅ ជួយពង្រីកជួរឧបករណ៍ចាប់សញ្ញារបស់ពួកគេ និងធ្វើឱ្យយន្តហោះវាយលុកកាន់តែពិបាកតាមដាន ដោយសារពួកគេលែងត្រូវការរក្សាវ៉ាដាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេឱ្យសកម្មទៀតហើយ ។ (ដែលអាចត្រូវបានរកឃើញដោយសត្រូវ) ដើម្បីស្វែងរកការគំរាមកំហែង ។

២.៣.៧. គណៈកម្មាធិការយោធាឧតុនិយម និងមហាសមុទ្រ (METOC)

សព្វថ្ងៃនេះ សម្ព័ន្ធភាពជាញឹកញាប់កំពុងប្រតិបត្តិការ ឬ ត្រួតពិនិត្យលក្ខខណ្ឌដែលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ហួសព្រំដែននៃប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួន ។ ដូច្នេះ វាត្រូវតែមានព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ ទាន់ពេលវេលា និងពាក់ព័ន្ធបំផុត ទាំងបច្ចុប្បន្ន និងការព្យាករណ៍ ពិពណ៌នាអំពីទិដ្ឋភាពឧតុនិយម និងមហាសមុទ្រ (METOC) នៃបរិស្ថានទាំងនេះ ។ ជាឧទាហរណ៍ ការព្យាករណ៍អាកាសធាតុ និងការព្យាករណ៍ទឹកជំនន់ និងលក្ខណៈមហាសមុទ្រដូចជាកម្ពស់រលក សីតុណ្ហភាព ភាពប្រែ ចលនាលើផ្ទៃទឹក និងជំនោរ ឬ សូម្បីតែវត្តមានរបស់ជីវិតក្នុងសមុទ្រអាចប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់សកម្មភាពយោធា ។

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការណាត់ក្នុងការគាំទ្រ METOC សម្រាប់កងកម្លាំងរបស់ខ្លួនមានគោលបំណងធានាថាសម្ព័ន្ធមិត្តទទួលបានព័ត៌មានដែលពួកគេត្រូវការតាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធិ

ភាពនៃទ្រព្យសម្បត្តិជាតិ និងអង្គការណាតូ ។ ព័ត៌មាននេះជួយកងកម្លាំងសម្ព័ន្ធមិត្តទាញយកឱកាសល្អបំផុត ក្នុងការរៀបចំផែនការ ប្រតិបត្តិ គាំទ្រ និងទ្រទ្រង់ប្រតិបត្តិការយោធា ។ លើសពីនេះ វាជួយពួកគេបង្កើនប្រសិទ្ធ ភាពការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ចាប់សញ្ញា អាវុធ ការកំណត់គោលដៅ ភស្តុភារ ឧបករណ៍ និងបុគ្គលិក ។ ដើម្បី ផ្តល់យោបល់ដល់គណៈកម្មាធិការយោធា ក្រុមការងារ METOC ថ្មីៗនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងពីក្រុមឧតុនិយម និងមហាសមុទ្រពីរដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ។

ក. ក្រុមការងារគណៈកម្មាធិការឧតុនិយម និងមហាសមុទ្រនៃអង្គការណាតូ

ក្រុមការងារគណៈកម្មាធិការយោធាផ្នែកឧតុនិយម និងមហាសមុទ្ររបស់ណាតូ [MCWG (METOC)] ផ្តល់យោបល់ដល់គណៈកម្មាធិការយោធាលើបញ្ហា METOC ។ វាក៏ដើរតួជាអាជ្ញាធរកំណត់ស្តង់ដារដោយត្រួត ពិនិត្យបន្ទះក្រោមបង្គាប់ចំនួនពីរលើឧតុនិយមយោធា និងមហាសមុទ្រយោធា ។ គោលនយោបាយ និងនីតិវិធី METOC របស់យោធាណាតូ រួមទាំងការគាំទ្រដោយ MCWG (METOC) ជួយសម្រួលដល់ការវាយតម្លៃ គ្រោះថ្នាក់ និងសមត្ថភាពព្យាករណ៍ និងការឆ្លើយតបយ៉ាងឆាប់រហ័សសម្រាប់ គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ។ MCWG (METOC) ដែលមានគណៈប្រតិភូមកពីប្រទេសសម្ព័ន្ធមិត្តនីមួយៗ ជួបប្រជុំប្រចាំឆ្នាំដើម្បីដោះ ស្រាយគោលនយោបាយ នីតិវិធី និងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តង់ដារយោធារវាងណាតូ និងប្រទេសដៃគូ ។ វាពឹងផ្អែកលើ វិសាលភាពដ៏ធំមួយលើធនធានរបស់សមាជិកណាតូ ដែលភាគច្រើនបានឧទ្ទិសដល់អង្គការ METOC ស៊ីវិល និង យោធា ។ ក្រុមនេះគាំទ្រអង្គការណាតូ និងសមាជិកជាតិក្នុងការបង្កើតផែនការ នីតិវិធី និងបច្ចេកទេស ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ការផ្តល់ជំនួយ METOC ដល់កងកម្លាំងណាតូ និងធានាថាទិន្នន័យត្រូវបាន ប្រមូល និងចែករំលែក ។ ក្នុងន័យទូទៅជាងនេះ វាលើកទឹកចិត្តដល់ការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ក៏ដូចជា ទំនាក់ទំនង ការគាំទ្រទៅវិញទៅមក និងអន្តរប្រតិបត្តិការរវាងប្រទេស និងអង្គការណាតូ សមត្ថភាព METOC ដែលគាំទ្រដល់កងកម្លាំងសម្ព័ន្ធមិត្ត ។ ណាតូបានបង្កើត MCWG (METOC) ដោយការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងក្រុម អតីតមហាសមុទ្រយោធា និងក្រុមឧតុនិយមនៃគណៈកម្មាធិការយោធាក្នុងឆ្នាំ ២០១១ ។ ប្រទេសសមាជិកណា តូត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងផ្តល់ព័ត៌មាន និងធនធានភាគច្រើនរបស់ METOC ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ប្រតិភូជាតិអាច ដឹកនាំគោលនយោបាយតាមតម្រូវការ តាមរយៈ MCWG (METOC) និងដើរតួជាអាជ្ញាធរអនុម័តសម្រាប់ ស្តង់ដារ ។ ក្នុងចំណោមកិច្ចការផ្សេងទៀត ប្រជាជាតិនានាត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងរួមចំណែកដល់បណ្តាញនៃ គេហទំព័រ និងវេទិកាប្រមូលទិន្នន័យ ផ្តល់ការវិភាគ និងការព្យាករណ៍របស់ METOC និងផ្តល់ផលិតផល និង សេវាកម្មគាំទ្រ METOC យោធា ដូចជាជំនួយការសម្រេចចិត្តបែបយុទ្ធសាស្ត្រ (TDAs) និងការព្យាករណ៍- សូរស័ព្ទ ។

NATO បានបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលទំនាក់ទំនង METOC រួមជាមួយនឹងការិយាល័យព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ Bundeswehr នៅប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ដើម្បីឱ្យមានការចែករំលែកព័ត៌មានកាន់តែប្រសើរឡើងក្នុងចំណោមសម្ព័ន្ធមិត្ត និងប្រទេសដៃគូ ។ ប្រទេសសម្ព័ន្ធមិត្តផ្សេងទៀតក៏រួមចំណែកដល់សមត្ថភាពចែករំលែកទិន្នន័យផងដែរ ឧទាហរណ៍ ការទ្រទ្រង់មូលដ្ឋានទិន្នន័យនៃព័ត៌មានមហាសមុទ្រ ឬ ទទួលខុសត្រូវនាំមុខគេក្នុងការគាំទ្រប្រតិបត្តិការ និងបេសកកម្មដែលបានបញ្ជាក់ ។ ភាពអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមក និងសារៈសំខាន់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ គឺជាកត្តាជំរុញចិត្តមួយសម្រាប់ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងក្រុមអតីតមហាសមុទ្រ និងឧតុនិយម ។ ប្រទេស និងដៃគូអង្គការណាតូតាមដានស្ថានភាពសកល ដូចជាការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សន្តិសុខ ។ ក្នុងន័យនេះ វាសហការជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ ដូចជាអង្គការសហប្រជាជាតិ អង្គការឧតុនិយមពិភពលោក និងអង្គការអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលអន្តរជាតិ ។ ក្រុមការងារជួយសមាជិកណាតូ និងប្រទេសជាដៃគូពិនិត្យមើលពីរបៀបដែលនៅក្នុងសមត្ថភាព METOC ស៊ីវិល ឬ យោធាជាតិរបស់ពួកគេ ឬ ក្នុងសមត្ថភាពរួម ពួកគេកំពុងវាយតម្លៃ និងរៀបចំសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការគំរាមកំហែងសន្តិសុខជាតិផ្សេងទៀត ។

ខ. គណៈកម្មាធិការដឹកនាំសម្រាប់អង្គការតម្រង់ទិស

មិនមានអក្សរសិល្ប៍ច្រើនអំពីគណៈកម្មាធិការដឹកនាំទាក់ទងនឹងគម្រោងនៅក្នុងអង្គការទេ ប្រហែលជានោះហើយជាមូលហេតុដែលអង្គការ តម្រង់ទិសគម្រោងច្រើនពេកបរាជ័យក្នុងការបង្កើត គណៈកម្មាធិការដឹកនាំដែលអនុវត្ត ។ ជាទូទៅ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំ គឺជាស្ថាប័នធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ដែលមានសមាសភាពមនុស្សជាច្រើន ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី វាមិនច្បាស់ថា តើអ្នកណាគួរអង្គុយក្នុងគណៈកម្មាធិការបែបនេះ ហើយតើភារកិច្ចអាជ្ញាធរ និងការទទួលខុសត្រូវជាអ្វីនោះទេ ។ នេះអាស្រ័យលើប្រភេទគណៈកម្មាធិការដឹកនាំ ហើយមានច្រើនប្រភេទ ។

អង្គការអាចបង្កើតគណៈកម្មាធិការដឹកនាំសម្រាប់គម្រោងតែមួយ (ឬ កម្មវិធី) ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំប្រភេទនេះគឺបណ្តោះអាសន្ន ហើយនឹងត្រូវបិទបន្ទាប់ពីការចុះហត្ថលេខា ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំគួរមានសមាសភាពពីអ្នកដឹកនាំដែលមានអាជ្ញាធរធ្វើការសម្រេចចិត្តទាក់ទងនឹងធនធាន និងចំណេះដឹងដែលត្រូវការនៅក្នុងគម្រោង ។ ជាធម្មតា សមាជិកគឺជាអ្នកឧបត្ថម្ភគម្រោង និងជាប្រធានផ្នែកមុខងារដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគម្រោងនេះ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងគួសបញ្ជាក់អំពីអភិបាលកិច្ចសម្រាប់គម្រោង និងសម្រេចលើបញ្ហាសំខាន់ៗ ឧ. អ្នកគ្រប់គ្រងគម្រោង ករណីអាជីវកម្មសម្រាប់គម្រោង ផែនការគ្រប់គ្រងគម្រោង ធនធានដែលបានប្រគល់ឱ្យគម្រោង សំណើផ្លាស់ប្តូរ បឋម ក៏ដូចជាការអនុម័តចុងក្រោយនៃការប្រគល់ជូន ។ ដើម្បីអនុវត្តការងារ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំត្រូវទទួលបានព័ត៌មានចាំបាច់ទាំងអស់ពីគម្រោង ហើយជួបប្រជុំគ្នាជាប្រចាំ

ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ។ ទំនួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងគឺធានានូវអត្ថប្រយោជន៍ការសម្រេចបានតាមរយៈគម្រោង ដែលមិនមែនគ្រាន់តែដើម្បីរក្សាពេលវេលា និងថវិកាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលដែលមានប្រយោជន៍ដល់អង្គការ ។ នេះរាប់បញ្ចូលទាំងការដាក់ពង្រាយធនធាន និងការប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍ដល់គម្រោង និងអង្គការ ។ អាជ្ញាធរគឺត្រូវទទួលបានព័ត៌មានទាំងអស់ដែលចាំបាច់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងសម្រេចរាល់បញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងគម្រោង ។ សិទ្ធិអំណាចរបស់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងអាចត្រូវបានកំណត់ដោយអាជ្ញាធរថ្នាក់ខ្ពស់ ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវបញ្ជាក់ពីតួនាទីរបស់ខ្លួនមុនពេលចាប់ផ្តើមដំណើរការ ។ អង្គការដែលតម្រង់ទិសគម្រោងអាចមានការពិពណ៌នាអំពីតួនាទីស្តង់ដារសម្រាប់គណៈកម្មាធិការបែបនេះរួចហើយ ហើយអភិបាលកិច្ចនៃគម្រោង កម្មវិធី និងផលប៉ះពាល់អាចណែនាំក្នុងន័យនេះ ។ ប្រភេទពិសេសនៃគណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងអាចជាផ្នែកមួយដែលលាតសន្ធឹងទូទាំងអង្គការជាច្រើន ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យស៊ីជម្រៅត្រង់នេះទេ ។

គណៈកម្មាធិការដឹកនាំមួយប្រភេទទៀតនៅក្នុងអង្គការដែលតម្រង់ទិសគម្រោង គឺជាគណៈកម្មាធិការដែលត្រួតពិនិត្យគម្រោងជាច្រើន ឬ ផលប៉ះពាល់ ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំនេះគឺអចិន្ត្រៃយ៍ និងពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដឹកនាំមកពីផ្នែកនៃអង្គការដែលផលប៉ះពាល់ពាក់ព័ន្ធ វាអាចជាអ្នកដឹកនាំតំបន់អាជីវកម្ម រួមជាមួយនឹងប្រធាននាយកដ្ឋានទាំងអស់ ឬ ក្រុមអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀត ។ ប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចទាំងមូលគួរតែកំណត់ថាអ្នកណាកំពុងអង្គុយនៅក្នុងគណៈកម្មាធិការបែបនេះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំផលប៉ះពាល់កំណត់អភិបាលកិច្ចសម្រាប់ផលប៉ះពាល់ និងគូសបញ្ជាក់អភិបាលកិច្ចសម្រាប់គម្រោង និងកម្មវិធី ។ កិច្ចការសំខាន់មួយសម្រាប់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំផលប៉ះពាល់គឺត្រូវសម្រេចថាតើគម្រោង និងកម្មវិធីណាមួយដែលត្រូវបានអនុវត្ត និងអាទិភាពមួយណាដែលធាតុផ្សំនៃផលប៉ះពាល់មាន ។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ជម្រើសនេះអាចជាការសមជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃសមាសធាតុនីមួយៗ ការរួមចំណែកដល់គោលបំណងរបស់អង្គការ ការបន្ថែមតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច និងហានិភ័យ ។ ក្នុងករណីដែលមិនមានគណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងបន្ថែមសម្រាប់គម្រោងនីមួយៗ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងត្រូវមានតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ។ ពេលខ្លះវាធ្វើឱ្យការផ្ទេរសិទ្ធិដឹកនាំគម្រោងតែមួយទៅគណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងទាប ។ រួមជាមួយនឹងគណៈប្រតិភូ វាកំណត់តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំគម្រោងតែមួយ ហើយប្រគល់មនុស្សឱ្យទៅគណៈកម្មាធិការដឹកនាំបែបនេះ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការមានមនុស្សម្នាក់ដែលអង្គុយនៅក្នុងគណៈកម្មាធិការទាំងពីរ ហើយដូច្នេះភ្ជាប់ដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តរវាងកម្រិតទាំងពីរ ។ អាជ្ញាធរនៃការគ្រប់គ្រងកម្រិតខ្ពស់នេះគ្របដណ្តប់លំហូរព័ត៌មានពីគម្រោងទាំងអស់តាមរយៈការរាយការណ៍ អាជ្ញាធរការសម្រេចចិត្តទាក់ទងនឹងការជ្រើសរើស និងការផ្តល់អាទិភាព ព្រមទាំងការបែងចែកធនធានដល់គម្រោងទាំងអស់ ។ ទំនួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មា-

ធិការដឹកនាំនេះគឺមានទំនាក់ទំនងកាន់តែច្រើន ទៅនឹងភាពជោគជ័យនៃសកម្មភាពគម្រោងទាំងអស់នៅក្នុង (ផ្នែកមួយនៃ) អង្គការ ។

ទីបំផុត អង្គការធំៗក៏អាចមានគណៈកម្មាធិការដឹកនាំយុទ្ធសាស្ត្រផងដែរ វាអង្គុយនៅកំពូលនៃអង្គការ និងគ្របដណ្តប់ជាធម្មតាក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ។ វាពិតជាមានសិទ្ធិអំណាចធ្វើការសម្រេចចិត្តខ្ពស់បំផុត និងកំណត់ អភិបាលកិច្ចសម្រាប់គម្រោង កម្មវិធី និងផលប៉ុន្តែជាផ្នែកសំខាន់នៃអភិបាលកិច្ចសាជីវកម្ម ។ តួនាទី និងទំនួល ខុសត្រូវគឺស្ទើរតែដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើសម្រាប់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំផលប៉ុន្តែ លើសពីនេះ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំយុទ្ធសាស្ត្រក៏អាចមានការព្រួយបារម្ភជាមួយនឹងការសម្រេចចិត្តវិនិយោគ ដែលត្រូវបាន អនុវត្តតាមរយៈគម្រោង និងកម្មវិធីនានា ។ វាគួរតែតម្រឹមសកម្មភាពតម្រង់ទិសគម្រោងទាំងអស់ជាមួយនឹងចក្ខុ- វិស័យ បេសកកម្ម យុទ្ធសាស្ត្ររបស់អង្គការ និងធានាថាការសម្រេចបាននូវលទ្ធផល និងអត្ថប្រយោជន៍ដែល បានគ្រោងទុក ។ ជាងនេះទៅទៀត គួរតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការអនុវត្តរាល់សកម្មភាពតម្រង់ទិសគម្រោង ការកំណត់គោលដៅរៀងៗខ្លួនការត្រួតពិនិត្យ និងការត្រួតពិនិត្យព្រមទាំងគាំទ្រសកម្មភាពកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ បន្ទាត់មូលដ្ឋានសម្រាប់សកម្មភាពក្នុងរឿងនេះអាចជា IPMA Organizational Competence Baseline (IPMA OCB) ។ នៅក្នុងអង្គការខ្នាតតូច និងមធ្យម ផលប៉ុន្តែ និងគណៈកម្មាធិការដឹកនាំយុទ្ធសាស្ត្រអាចដូច គ្នា នេះអាចអាស្រ័យលើចំនួនគម្រោង និងកម្មវិធីនៅក្នុងផលប៉ុន្តែ ឬចំនួននៃប្រភេទផលប៉ុន្តែផ្សេងៗគ្នានៅក្នុង អង្គការ ឬភាពស្មុគស្មាញនៃស្ថាប័នខ្លួនឯង ។

គណៈកម្មាធិការដឹកនាំ អាចត្រូវបានគាំទ្រដោយការិយាល័យជំនាញ សម្រាប់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំ គម្រោង នេះជាធម្មតាការិយាល័យគម្រោង (PO) សម្រាប់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំកម្មវិធី វាជាការិយាល័យកម្មវិធី (PGO) សម្រាប់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំផលប៉ុន្តែ វាអាចជាផលប៉ុន្តែ ការិយាល័យ (PfO) ឬ ការិយាល័យ គ្រប់គ្រងគម្រោង (PMO) គណៈកម្មាធិការដឹកនាំយុទ្ធសាស្ត្រ ទីបំផុតអាចត្រូវបានគាំទ្រដោយសហគ្រាស PMO (EPMO) ។ ការិយាល័យទាំងនេះមិនមានអាជ្ញាធរធ្វើការសម្រេចចិត្តទេ ពួកគេ (គ្រាន់តែ) គាំទ្រការ សម្រេចចិត្ត ។ ខ. តាមរយៈការត្រួតពិនិត្យ និងត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពតម្រង់ទិសគម្រោង តាមរយៈការរាយ ការណ៍ និងការសម្របសម្រួល ។

ជំពូកទី៣

ការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់អង្គការណាតូចំឯប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ (ណាតូ)

៣.១. បេសកកម្ម NATO IRAQ (NMI)

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូល NATO នៅទីក្រុងប្រ៊ុចសែល កាលពីខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១៨ តាមការស្នើសុំពី រដ្ឋាភិបាលអ៊ីរ៉ាក់ មេដឹកនាំសម្ព័ន្ធមិត្តបានចាប់ផ្តើមបេសកកម្មហ្វឹកហ្វឺនថ្មីមួយនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ ដែលហៅថា បេសកកម្ម NATO Iraq (NMI) ។ បេសកកម្មថ្មីនេះបង្កើតលើការហ្វឹកហ្វឺន និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាង សមត្ថភាពដែលបានធ្វើឡើងរួចហើយនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ តាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើមការបណ្តុះបណ្តាល និងការ កសាងសមត្ថភាពរបស់អង្គការណាតូសម្រាប់អ៊ីរ៉ាក់ ហើយគំនិតផ្តួចផ្តើមនេះត្រូវបានបញ្ចប់នៅចុងខែតុលាឆ្នាំ ២០១៨ ។

បេសកកម្ម NATO អ៊ីរ៉ាក់ (NMI) គឺជាបេសកកម្មហ្វឹកហ្វឺន និងប្រឹក្សាដែលមិនមែនជាការប្រយុទ្ធ ដែល បង្កើតឡើងនៅលើភាពជាដៃគូ និងការរួមបញ្ចូល ក៏ដូចជាការគោរពពេញលេញចំពោះអធិបតេយ្យភាព ឯករាជ្យ ភាព និងបូរណភាពទឹកដីរបស់ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ ។ សកម្មភាពប្រឹក្សារបស់ NMI ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងទីក្រុង បាកដាដ រួមទាំងនៅក្នុងក្រសួងការពារជាតិអ៊ីរ៉ាក់ ការិយាល័យទីប្រឹក្សាសន្តិសុខជាតិ និងស្ថាប័នសន្តិសុខជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធ ហើយសកម្មភាពហ្វឹកហ្វឺន NMI ត្រូវបានអនុវត្តនៅសាលាយោធាអ៊ីរ៉ាក់ក្នុងតំបន់បាកដាដ តាជី និងបេសម៉ាយ៉ា ។

NMI គឺជាការរំលឹកឡើងវិញនូវទំនាក់ទំនងដ៏យូរអង្វែងរវាងសម្ព័ន្ធភាព និងអ៊ីរ៉ាក់ ដោយផ្តល់នូវជំនាញ និងការអនុវត្តបំផុតក្នុងកំណែទម្រង់ផ្នែកសន្តិសុខ/ការពារ ការកសាងស្ថាប័ន ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំ ពីសម្ព័ន្ធទាំងមូល និងដៃគូរបស់ខ្លួនមកពីជុំវិញពិភពលោក ។

៣.១.១. គោលបំណងរបស់ NMI

ផ្អែកលើការស្នើសុំរបស់អាជ្ញាធរអ៊ីរ៉ាក់ វាជាបេសកកម្មមិនប្រយុទ្ធដែលបង្កើតឡើងនៅលើភាពជាដៃគូ និង ការរួមបញ្ចូល ព្រមទាំងការគោរពពេញលេញចំពោះអធិបតេយ្យភាព ឯករាជ្យភាព និងបូរណភាពទឹកដីរបស់ ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ ។ វាអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពហ្វឹកហ្វឺនអ៊ីរ៉ាក់ដោយនិរន្តរភាពដោយបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលអ៊ីរ៉ាក់លើ វិញ្ញាសាជាច្រើន រួមទាំងការប្រឆាំងគ្រឿងផ្ទុះដែលផលិតដោយធម្មជាតិ ការចោលអាវុធជាតិផ្ទុះ ការដោះមីន ការ ធ្វើផែនការស៊ីវិល-យោធា ឱសថយោធា និងការថែទាំយានយន្ត ។

នៅក្នុងការសម្របសម្រួល និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយសម្ព័ន្ធសកល និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត បុគ្គល និងអង្គការអន្តរជាតិ វាណែនាំអំពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ នីតិវិធី ច្បាប់នៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធ ការការពារ ជនស៊ីវិល កុមារ និងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ និងសន្តិភាព និងសន្តិសុខរបស់ស្ត្រី ។

- វាពង្រីកជំនួយរបស់ណាតូក្នុងការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងសាលាយោធា និងស្ថាប័ននានាដើម្បី ជួយអ្វីៗក្នុងការកសាង និងនិរន្តរភាពរចនាសម្ព័ន្ធ និងស្ថាប័នសន្តិសុខជាតិកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងរួមបញ្ចូល ។
- វាគាំទ្រដល់ក្រសួងសន្តិសុខអ្វីៗក្នុងការអភិវឌ្ឍរចនាសម្ព័ន្ធកងកម្លាំងយោធាដែលអាចសម្រេចបាន និង ប្រកបដោយនិរន្តរភាព តាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការចូលរួមផ្នែកស៊ីវិល និងយោធា ។
- វាធ្វើការលើកកម្ពស់នៃសន្តិសុខអ្វីៗក្នុង ខណៈពេលដែលមានការសម្របសម្រួលជាមួយអង្គការ អន្តរជាតិផ្សេងទៀតរួមទាំងអង្គការសហប្រជាជាតិនិងសហភាពអឺរ៉ុបដោយធានាបាននូវការបំពេញបន្ថែម។
- វាប្រឆាំងអំពើពុករលួយកម្មវិធីដោយការជួយអ្វីៗក្នុងការកសាងសមត្ថភាពនៅក្នុងកងកម្លាំងសន្តិសុខរបស់ខ្លួន និងទប់ ស្កាត់ការកើតឡើងជាថ្មីនៃក្រុមគេរករ DAESH ។

៣.២. បេសកកម្មណាតូនៅកូសូវ៉ូ (KFOR)

កម្លាំងកូសូវ៉ូ (KFOR) បច្ចុប្បន្នត្រូវបានដាក់ពង្រាយនៅតំបន់បាល់កង់ ដើម្បីរក្សាបរិយាកាសសុវត្ថិភាព និងមានសេរីភាពនៃការធ្វើចលនារបស់ខ្លួនឯង រួមមានស៊ីវិលអន្តរជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិដទៃទៀត ។ អង្គការ សហប្រជាជាតិសហភាពអឺរ៉ុប និងអង្គការអន្តរជាតិដទៃទៀតបន្តគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍នៃស្ថិរភាពប្រជាធិបតេយ្យ ពហុជាតិសាសន៍ និងសន្តិភាពកូសូវ៉ូ ។ បេសកកម្មនេះត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ១៩៩៩ ជាប្រតិបត្តិការគាំទ្រ សន្តិភាព និងទទួលបានអាណត្តិរបស់ខ្លួន ពីដំណោះស្រាយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិលេខ ១២៤៤ និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ។ គិតត្រឹមថ្ងៃនេះ កងទ័ពប្រមាណ ៣៦០០នាក់ ដែលផ្តល់ដោយប្រទេស ចំនួន ២៨ ជួយធានាថា គោលបំណងរបស់ KFOR ត្រូវបានសម្រេច ។

នៅឆ្នាំ ១៩៩៩ កូសូវ៉ូ គឺជាខេត្តមួយនៅភាគខាងត្បូងប្រទេសស៊ែរី ដែលមានប្រជាជនចម្រុះ ដែលភាគ ច្រើនជាជនជាតិអាល់បានី ។ ដើមឡើយនៅឆ្នាំ ១៩៨៩ តំបន់នេះទទួលបានស្វ័យភាពខ្ពស់នៅក្នុងអតីត ប្រទេសយូហ្គោស្លាវី នៅពេលដែលមេដឹកនាំស៊ែរី Slobodan Milosevic ³¹ បានផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពនៃតំបន់ ដោយដកស្វ័យភាពរបស់ខ្លួន និងនាំយកវាទៅក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់ទីក្រុង Belgrade ដែលជាជនជាតិ របស់ប្រទេសស៊ែរី ។ ប្រជាជនអាល់បានី Kosovar បានជំទាស់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការផ្លាស់ប្តូរនេះ ធ្វើឱ្យកើតមាន

³¹ មេដឹកនាំស៊ែរី Slobodan Milosevic អាណត្តិប្រធានាធិបតី៖ ៨ ឧសភា ១៩៨៩ – ២៨ កញ្ញា ១៩៩០

ជម្លោះ ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ជាជម្លោះបើកចំហររវាងកងកម្លាំងយោធាស៊េបី និងប៉ូលីស និងកងកម្លាំង Kosovar Albanian បានបណ្តាលឱ្យមនុស្សស្លាប់ជាង ១៥០០ នាក់ Kosovar Albanians និងបានបង្ខំមនុស្ស ៤០០,០០០ នាក់ចេញពីផ្ទះរបស់ពួកគេ ។ សហគមន៍អន្តរជាតិមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីជម្លោះដែលកំពុងកើនឡើង ផលវិបាកមនុស្សធម៌ និងហានិភ័យនៃការរីករាលដាលដល់ប្រទេសដទៃទៀត ។ ការមិនយកចិត្តទុកដាក់របស់ប្រធានាធិបតី Milosevic ចំពោះកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងការទូតដែលមានគោលបំណងដោះស្រាយវិបត្តិដោយសន្តិវិធី និងតួនាទីអស្ថិរភាពនៃកងកម្លាំងសកម្មប្រយុទ្ធ Kosovar Albanian³² ក៏ជាកង្វល់ផងដែរ ។

នៅថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ ក្រុមប្រឹក្សាអាក្នុងទឹកខាងជើង ដែលប្រជុំនៅកម្រិតរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស បានដាក់ចេញនូវគោលបំណងសំខាន់ៗពីរបស់ណាតូទាក់ទងនឹងវិបត្តិនៅកូសូវ៉ូ គឺ ៖

- ដើម្បីជួយសម្រេចបាននូវដំណោះស្រាយដោយសន្តិវិធីនៃវិបត្តិដោយការរួមចំណែកដល់ការឆ្លើយតបរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ ។
- ដើម្បីលើកកម្ពស់ស្ថិរភាព និងសន្តិសុខនៅក្នុងប្រទេសជិតខាង ដោយសង្កត់ធ្ងន់ជាពិសេសទៅលើអាល់បាញី និងអតីតសាធារណរដ្ឋយូហ្គោស្លាវី នៃម៉ាសេដូនៀ ។

នៅថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៨ ក្រុមប្រឹក្សាអាក្នុងទឹកខាងជើង ប្រជុំនៅកម្រិតរដ្ឋមន្ត្រីការពារជាតិ បានស្នើសុំឱ្យមានការវាយតម្លៃអំពីវិធានការបន្ថែមទៀតដែលអាចធ្វើទៅបាន ដោយអង្គការណាតូអាចនឹងចាត់វិធានការទាក់ទងនឹងវិបត្តិកូសូវ៉ូដែលកំពុងអភិវឌ្ឍ នេះបាននាំឱ្យមានការពិចារណាលើជម្រើសយោធាមួយចំនួនធំដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

នៅថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៨ បន្ទាប់ពីស្ថានការណ៍កាន់តែយ៉ាប់យឺន ក្រុមប្រឹក្សាណាតូបានអនុញ្ញាតឱ្យមានសកម្មភាពបញ្ជាសម្រាប់ការវាយប្រហារតាមអាកាស ។ វិធានការនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងការទូតដើម្បីធ្វើឱ្យរបប Milosevic ដកកងកម្លាំងចេញពីកូសូវ៉ូ សហការក្នុងការបញ្ចប់អំពើហិង្សា និងសម្រួលដល់ការវិលត្រឡប់របស់ជនភៀសខ្លួនទៅកាន់ផ្ទះរបស់ពួកគេ ។ នៅពេលចុងក្រោយនេះ បន្ទាប់ពីការផ្តួចផ្តើមការទូតបន្ថែមទៀត រួមទាំងដំណើរទស្សនកិច្ចទៅកាន់ទីក្រុង Belgrade របស់អគ្គលេខាធិការអង្គការណាតូ លោក Solana បេសកជនសហរដ្ឋអាមេរិក Holbrooke និង Hill ប្រធានគណៈកម្មាធិការយោធារបស់អង្គការណាតូ លោកឧត្តមសេនីយ Naumann និងមេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុប លោកឧត្តមសេនីយ Clark ប្រធានាធិបតី Milosevic បានយល់ព្រមអនុវត្តតាម ។ ហើយការវាយប្រហារតាមអាកាសត្រូវបានលុបចោល ។

³² ការបោះឆ្នោតអាល់បាញីឆ្នាំ ១៩១០ និងការបោះឆ្នោតអាល់បាញីឆ្នាំ ១៩១២ បានកើតឡើង ។

ដំណោះស្រាយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ (UNSCR) ១១៩៩ ក្នុងចំណោមរបស់ផ្សេងទៀតបានសម្តែងការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីការប្រើប្រាស់កម្លាំងហួសហេតុដោយកងកម្លាំងសន្តិសុខស៊ីប៊ី និងកងទ័ពយូហ្គោស្លាវី ហើយបានអំពាវនាវឱ្យមានបទល្មើសបាញ់ដោយភាគីជម្លោះ ។ នៅក្នុងស្មារតីនៃ UNSCR ដែនកំណត់ត្រូវបានកំណត់លើចំនួនកងកម្លាំងស៊ីប៊ីនៅកូសូវ៉ូ និងលើវិសាលភាពនៃប្រតិបត្តិការរបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីកិច្ចព្រមព្រៀងដាច់ដោយឡែកមួយជាមួយឧត្តមសេនីយ៍ Naumann និង Clark ។ លើសពីនេះ វាត្រូវបានយល់ព្រមថា អង្គការសម្រាប់សន្តិសុខ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅអឺរ៉ុប (OSCE) នឹងបង្កើតបេសកកម្មផ្ទៀងផ្ទាត់កូសូវ៉ូ (KVM) ដើម្បីសង្កេតមើលការអនុលោមភាពនៅលើដី ហើយថាអង្គការណាតូនឹងបង្កើតបេសកកម្មឃ្លាំមើលពីលើអាកាស ។ ការបង្កើតបេសកកម្មទាំងពីរនេះត្រូវបានអនុម័តដោយដំណោះស្រាយ ១២០៣ របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ប្រទេសជាច្រើនដែលមិនមែនជាអង្គការណាតូដែលចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូដើម្បីសន្តិភាព (PFP) បានយល់ព្រមក្នុងការរួមចំណែកដល់បេសកកម្មឃ្លាំមើលដែលរៀបចំដោយណាតូ ។

កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងអន្តរជាតិជាថ្មីត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីផ្តល់កម្លាំងរុញច្រាននយោបាយថ្មីក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយដោយសន្តិវិធីចំពោះជម្លោះ ។ ក្រុមទំនាក់ទំនងប្រាំមួយប្រទេស³³ បង្កើតឡើងដោយសន្និសីទទីក្រុងឡុងដ៍ឆ្នាំ ១៩៩២ ស្តីពីអតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវីបានជួបគ្នានៅថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ។ វាត្រូវបានយល់ព្រមដើម្បីកោះប្រជុំការចរចាជាបន្ទាន់រវាងភាគីជម្លោះក្រោមការសម្របសម្រួលអន្តរជាតិ ។

នៅថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ បន្ទាប់ពីយុទ្ធនាការផ្លូវអាកាសមានរយៈពេល ៧៧ ថ្ងៃ អគ្គលេខាធិការអង្គការណាតូ លោក Javier Solana³⁴ បានប្រកាសថា លោកបានណែនាំដល់ឧត្តមសេនីយ៍ Wesley Clark មេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុប ឱ្យផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននូវប្រតិបត្តិការផ្លូវអាកាសរបស់អង្គការណាតូប្រឆាំងនឹងប្រទេសយូហ្គោស្លាវី ។ ការសម្រេចចិត្តនេះត្រូវបានធ្វើឡើងបន្ទាប់ពី ការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង និងការបញ្ជាក់ពីឧត្តមសេនីយ៍ Clark ថាការដកទ័ពយូហ្គោស្លាវីទាំងស្រុងចេញពីកូសូវ៉ូបានចាប់ផ្តើមហើយ ។ ការដកខ្លួននេះគឺអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងបច្ចេកទេសយោធាដែលបានបញ្ចប់រវាងណាតូនិងសហព័ន្ធយូហ្គោស្លាវីនៅល្ងាចថ្ងៃទី ៩ មិថុនា ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយឧត្តមសេនីយ៍ឯក Sir Michael Jackson ក្នុងនាមអង្គការណាតូ និងដោយវេសេនីយ៍ឯក Svetozar Marjanovic នៃកងទ័ពយូហ្គោស្លាវី និងឧត្តមសេនីយ៍ឯក នៃក្រសួងកិច្ចការផ្ទៃក្នុង ក្នុងនាមរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធយូហ្គោស្លាវី ។ ការដកខ្លួននេះក៏ស្របនឹងកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធ យូហ្គោស្លាវី និងសហភាពអឺរ៉ុប

³³ ក្រុមទំនាក់ទំនងប្រាំមួយប្រទេស បារាំង អ៊ីតាលី អាល្លឺម៉ង់ ស្រ្ទី ចក្រភពអង់គ្លេស និងសហរដ្ឋអាមេរិក ។

³⁴ Javier Solana បានក្លាយជាអគ្គលេខាធិការទី ៩ នៅខែធ្នូ ១៩៩៥ នៅពេលដែលដំណើរការសម្រាប់អង្គការ

និងបេសកជនពិសេសរបស់រុស្ស៊ី គឺលោកប្រធានាធិបតី Ahtisaari នៃប្រទេសហ្វាំងឡង់ និងលោក Victor Chernomyrdin អតីតនាយករដ្ឋមន្ត្រីរុស្ស៊ី ។

អគ្គលេខាធិការអង្គការ NATO បានប្រកាសថា លោកបានសរសេរទៅកាន់អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ លោក Kofi Annan ³⁵ និងទៅកាន់ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយជូនដំណឹងដល់ពួកគេអំពីការវិវត្តន៍ទាំងនេះ ។ អគ្គលេខាធិការអង្គការណាតូបានជំរុញឱ្យភាគីជម្លោះទាំងអស់ចាប់យកឱកាសសន្តិភាព ហើយបានអំពាវនាវឱ្យពួកគេគោរពតាមកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលឥឡូវនេះត្រូវបានបញ្ចប់ និងក្រោមដំណោះស្រាយដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

៣.៣. ប្រតិបត្តិការណ៍ ALTHEA

ALTHEA គឺជាប្រតិបត្តិការយោធាទីបី និងធំបំផុតដែលសហភាពអឺរ៉ុបបានចាប់ផ្តើមរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ។ កងកម្លាំងយោធាអឺរ៉ុប ដែលគេស្គាល់ថា EUFOR គឺជាការបង្ហាញនៃគោលនយោបាយសន្តិសុខនិងការពារអឺរ៉ុប (ESDP) ។ ពី ESDP បានវិវត្តន៍គោលនយោបាយសន្តិសុខបរទេសរួម (CFSP) ។ CFSP បន្ថែមលើគោលបំណងនៃការពង្រឹងសន្តិសុខរបស់សហភាពក្នុងគ្រប់មធ្យោបាយ ក៏មានគោលបំណងសំខាន់ក្នុងការរក្សាសន្តិភាព និងការពង្រឹងសន្តិសុខអន្តរជាតិ ស្របតាមគោលការណ៍នៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

EUFOR គឺជាកម្លាំងយោធាប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈមិនលំអៀង ដែលមានទាហានប្រមាណ ១១០០ នាក់មកពីប្រទេសចំនួន ១៩ នៃសហភាពអឺរ៉ុប និងមិនមែនសហភាពអឺរ៉ុប ដែលប្តេជ្ញាគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល BiH ដើម្បីរួមចំណែកដល់ស្ថិរភាពដែលកំពុងបន្តរបស់ប្រទេសនេះ ។ យើងគឺជាកម្លាំងយោធាដែលមានសមត្ថភាព និងបំពាក់យ៉ាងល្អ ហើយយើងគឺជាដៃគូដែលអាចទុកចិត្តបានរបស់អ្នក ខណៈដែល BiH បន្តនៅលើផ្លូវឆ្ពោះទៅរកភាពរុងរឿង និងស្ថិរភាព ។ EUFOR រក្សាទីស្នាក់ការកណ្តាល និងកងវរសេនាតូចចម្រុះជាតិសាសន៍នៅ Camp Butmir ក្នុង Sarajevo ក៏ដូចជាបណ្តាញទំនាក់ទំនង និងក្រុមសង្កេតការណ៍ចំនួន ១៧ នៅទូទាំង BiH ។ EUFOR ក៏រក្សាទុនបំរុងនៅក្រៅប្រទេស ហើយអាចដាក់ពង្រាយទ័ពរហូតដល់ ៣៥០០ នាក់ទៅកាន់ BiH ប្រសិនបើចាំបាច់ ។ នេះបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តជាបន្តរបស់ EU ក្នុងការជួយក្នុងការរក្សាបរិយាកាសសុវត្ថិភាពនិងសុវត្ថិភាពនៅក្នុង BiH ។

³⁵ លោក Kofi Annan អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ (១៩៩៧-២០០៦)

សេចក្តីថ្លែងការណ៍ Thessaloniki ³⁶ ឆ្នាំ ២០០៣ បានបញ្ជាក់ថា អនាគតនៃតំបន់បាល់កង់ខាងលិច ដែលបូស្នៀ និងហ៊ីហ្សេហ្គេវីណា ជាផ្នែកកណ្តាល និងសំខាន់ គឺស្ថិតនៅក្នុងសហភាពអឺរ៉ុប។ ប្រតិបត្តិការ ALTHEA គឺជាផ្នែកមួយនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់សហភាពអឺរ៉ុបដ៏ទូលំទូលាយ និងស៊ីសង្វាក់គ្នាចំពោះបូស្នៀ និង ហ៊ីហ្សេហ្គេវីណា ។ វាបន្ថែមទំហំបន្ថែមដល់ការចូលរួមនយោបាយ កម្មវិធីជំនួយ និងប៉ូលីស និងបេសកកម្មត្រួតពិនិត្យដែលកំពុងដំណើរការរួចហើយ ។

៣.៤. ប្រតិបត្តិការការពារដែនសមុទ្រ Operation Sea Guardian (OSG)

ប្រតិបត្តិការការពារដែនសមុទ្រ Operation Sea Guardian (OSG) ផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាពដែនសមុទ្រដោយការចែករំលែករូបភាពត្រឹមត្រូវនៃសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃនៅសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ ។ ដោយធ្វើការជាមួយសម្ព័ន្ធមិត្ត និងមជ្ឈមណ្ឌលប្រតិបត្តិការសម្ព័ន្ធមិត្ត NATO បង្កើតរូបភាពដ៏ទូលំទូលាយបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបានតាមរយៈការលាយបញ្ចូលគ្នានៃព័ត៌មាននោះ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ហាសុវត្ថិភាពដែលអាចកើតមាន។ OSG ក៏ផ្តល់សមត្ថភាពប្រឆាំងកម្មនៅសមុទ្រ និងការកសាងសមត្ថភាពសន្តិសុខដែនសមុទ្រផងដែរ ។

បេសកកម្មនេះត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ២០១៦ បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំកំពូលនៅវ៉ាស្សាវ៉ា ។ កម្លាំងដែនសមុទ្រដែលអាចបត់បែនបានដែលបង្កើតចេញពីទ្រព្យសម្បត្តិជាតិ អនុវត្តការងារជាច្រើនដែលគាំទ្រដល់គោលដៅចម្បង ។ កងកម្លាំងអាចត្រូវបានផ្តល់ភារកិច្ចដើម្បីការពារសេរីភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍ ធ្វើអន្តរាគមន៍លើដែនសមុទ្រ ប្រឆាំងការរីកសាយនៃអាវុធប្រល័យលោក និងការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ ។

Allied Maritime Command បម្រើជាមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់ការចែករំលែកព័ត៌មានសន្តិសុខដែនសមុទ្រសម្រាប់សម្ព័ន្ធ។ ចំណែក MARCOM ត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការជាផ្លូវការនៅថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីការសម្រេចចិត្តរបស់ប្រមុខរដ្ឋណាតូ ក្នុងការបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធបញ្ញត្តិស្រាល និងមានប្រសិទ្ធភាពជាមុន។ ការសម្រេចចិត្តនេះធ្វើឡើងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលរបស់ណាតូលីសបោន ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ បាននាំឱ្យមានកំណែទម្រង់ដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងសម្ព័ន្ធចាប់តាំងពីការបញ្ចប់សង្គ្រាមត្រជាក់ និងកាត់បន្ថយចំនួនទីស្នាក់ការធំៗ ១១ នៅសល់ត្រឹម ៦ ។ ណាតូបានសម្រេចចិត្តបង្រួបបង្រួមបញ្ហាការដែនសមុទ្រចំនួនពីរ ហើយប្រមូលផ្តុំទំនួលខុសត្រូវដែនសមុទ្រទាំងអស់ទៅជាបញ្ហាការដែនសមុទ្រតែមួយគឺ MARCOM ដែលមានទីតាំងនៅ Northwood ចក្រភពអង់គ្លេស ។ វត្តមានរបស់អង្គការណាតូនៅក្នុងទីស្នាក់ការកណ្តាល Northwood មានតាំងពីឆ្នាំ ១៩៥៣ ត្រឹមតែ៤ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបង្កើតសម្ព័ន្ធ ។ នៅឆ្នាំនោះអង្គការណាតូបានសម្រេចចិត្តថាទីបញ្ជាការអាត្លង់ទិកខាងកើតរបស់ខ្លួននឹងត្រូវដាក់នៅទីតាំង ដែលធ្លាប់ជាបញ្ហាការដែនសមុទ្ររបស់កងទ័ព

³⁶ Thessaloniki កិច្ចប្រជុំកំពូល EU-Western Balkans ។

អាកាស ។ ប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះមុខងារដែនសមុទ្រជាច្រើនរបស់ណាតូបានផ្លាស់ប្តូរទីតាំងទៅ Northwood៖ បញ្ជាការប៉ូលីសរបស់អង្គការណាតូក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៦ និងនាវាមុជទឹកមន្ត្រីទង់ជាតិនៅឆ្នាំ ១៩៧៨ ។ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ សង្គ្រាមត្រជាក់ ទីបញ្ជាការអាត្លង់ទិកខាងកើតរបស់ណាតូបានធ្វើតាមការរៀបចំចរនាសម្ព័ន្ធបញ្ជាការរបស់ណាតូឡើងវិញ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ តួនាទីរបស់វាបានវិវត្តទៅជា Allied Maritime Component Command (MCC Northwood) រួមជាមួយ MCC មួយផ្សេងទៀតនៅ Naples ប្រទេសអ៊ីតាលី។ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ Northwood និង Naples បានចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ប្រតិបត្តិការ និងសមយុទ្ធដែនសមុទ្ររបស់ ណាតូ ។

៣.៥. បេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសរបស់ណាតូ (NATO AIR POLICING)

បេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសរបស់ណាតូ (NATO Air Policing) គឺជាបេសកកម្មការពារសមូហភាព ដើម្បីធានាបាននូវសុចរិតភាពនៃដែនអាកាសរបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត និងដើម្បីការពារប្រទេសសម្ព័ន្ធមិត្ត ដោយរក្សាបាន នូវ ២៤/៧ Air Policing ជាបន្តបន្ទាប់ ។ បេសកកម្មនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យ ផ្លូវអាកាស (ASACS) បញ្ជាការ និងត្រួតពិនិត្យលើអាកាស (Air C2) និងយន្តហោះស្នាក់ចាប់យន្តហោះ- ចម្បាំង ។ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះឆ្លើយតបទៅនឹងយន្តហោះយោធា និងស៊ីវិលដែលមិនអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃ ការហោះហើរអន្តរជាតិ ហើយចូលទៅជិត ឬហោះហើរនៅជិតដែនអាកាសរបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត។ ឧទាហរណ៍គឺមិន អាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងទាក់ទងជាមួយការគ្រប់គ្រងចរាចរណ៍ផ្លូវអាកាស ឬរៀបចំផែនការហោះហើរ ។ ក្នុងករណីបែបនេះ កងកម្លាំងណាតូត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅជិតយន្តហោះដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណវា បង្កើតទំនាក់ទំនងប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន និងចាត់វិធានការបន្តប្រសិនបើសមស្រប ។

ការវិវត្តន៍នៃប៉ូលីសអាកាស

ប៉ូលីសអាកាសរបស់អង្គការណាតូត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០ ជាចរនាសម្ព័ន្ធ និងប្រព័ន្ធ ការពារដែនអាកាសរួមបញ្ចូលគ្នា ដោយរួមបញ្ចូលគ្នានូវទ្រព្យសម្បត្តិជាតិ និងអង្គការណាតូ ។ ប្រការនេះបាន អនុញ្ញាតឱ្យប្រទេសនានាបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធការពារ ដែនអាកាសបុគ្គលនៅពេលការពារដែនអាកាស របស់ណាតូ ។ សម្រាប់ប្រទេសណាតូដែលមិនមាន សមត្ថភាពផ្លូវអាកាសចាំបាច់ (អាល់បានី អេស្តូនី អ៊ីស្រាអែល ឡាតវី លីទុយអានី លុចសំបួ ម៉ុងតេណេហ្គ្រោ ខាងជើង-ម៉ាសេដូនៀ និងស្លូវេនី) កិច្ចព្រមព្រៀងមានដើម្បីធានា បាននូវស្តង់ដារសុវត្ថិភាពដែនអាកាសតែមួយនៅក្នុងតំបន់ទទួលខុសត្រូវរបស់ SACEUR ។ នៅរដ្ឋបាលទឹក សមត្ថភាពប៉ូលីសអាកាសត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈ ការដាក់ពង្រាយយន្តហោះចម្បាំងរបស់អង្គការណាតូ ទៅកាន់មូលដ្ឋានទ័ពអាកាស Šiauliai ក្នុងប្រទេសលីទុយអានី ក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៤ ។ ប្រទេសចំនួន ១៧

របស់អង្គការណាតូបានចូលរួមក្នុងបេសកកម្មនេះរហូតមកដល់ពេលនេះ ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៤ មកដែន-
អាកាសរបស់ប្រទេសស្លូវេនីត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយប្រទេសអ៊ីតាលី និងហុងគ្រី ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ វាត្រូវបាន
យល់ព្រមថា ដែនអាកាសអាចនឹងត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយប្រទេសអ៊ីតាលី និងក្រិក។

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ សម្ព័ន្ធបានចាប់ផ្តើមធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប៉ូលីសអាកាស ឬ eAP នៅភាគខាងជើង
និងនៅភាគខាងត្បូង ដែលជាផ្នែកមួយនៃវិធានការធានារបស់ណាតូ ។ នៅពេលនោះ វិធានការទាំងនេះត្រូវបាន
អនុវត្តដោយមានគោលដៅបង្ហាញពីការតាំងចិត្តរួមរបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត បង្ហាញពីលក្ខណៈការពាររបស់ណាតូ និង
រារាំង រុស្ស៊ីពីការឈ្លានពានឬការគំរាមកំហែងនៃការឈ្លានពានប្រឆាំងនឹងសម្ព័ន្ធមិត្តណាតូ ។ ចាប់តាំងពី
ពេលនោះមក យន្តហោះចម្បាំងរបស់សម្ព័ន្ធមិត្តបានបន្តបង្កើនបេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសបាល់ទឹក (BAP)
ក្រោមគំនិត eAP នៅភាគខាងជើង។ ប្រទេសនាំមុខគឺតែនៅ Šiauliai ប្រទេសលីទុយអានី ខណៈដែល
ប្រទេសដែលកំពុងរីកចម្រើនហោះហើរចេញពី Ämari, Estonia និង/ឬ Malbork ប្រទេសប៉ូឡូញ ។ នៅភាគ
ខាងត្បូង ប្រទេសសម្ព័ន្ធមិត្តបានដាក់ពង្រាយយន្តហោះចម្បាំងរបស់ពួកគេទៅកាន់ប្រទេសប៊ុលហ្គារី និងរ៉ូម៉ានី
ដែលហោះហើរបេសកកម្មរបស់ NATO Air Policing ជាមួយនឹងយុទ្ធជនប៊ុលហ្គារី និងរ៉ូម៉ានី ។

ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងការឈ្លានពានរបស់រុស្ស៊ីមកលើអ៊ុយក្រែនចាប់តាំងពីចុង ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២២ មក
អង្គការណាតូបានបង្កើនចំនួនយន្តហោះចម្បាំង យ៉ាងសំខាន់នៅលើការប្រកាសអាសន្ននៅ ទូទាំងអឺរ៉ុបខាងកើត
។ វត្តមានរបស់ពួកគេជួយការពារ NATO ប្រឆាំងនឹងការឈ្លានពានដែលអាចកើតមាន ។ យន្តហោះចម្បាំងរាប់
សិបគ្រឿងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នគ្រប់ពេលវេលាដើម្បីឆ្លើយតបទៅ នឹងការបំពានដែនអាកាសដែលអាចកើតមាននិង
ទប់ស្កាត់ការឈ្លានពាន ។ យុទ្ធជនសម្ព័ន្ធមិត្តបានហោះចេញពីមូលដ្ឋានមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ មូលដ្ឋានពង្រាយ
បញ្ជូនបន្ត រួមទាំងនៅក្នុងប្រទេសបាល់ទឹក និងនាវាផ្ទុកយន្តហោះដែលកំពុងហោះហើរបេសកកម្មល្អិតតាម
អាកាសតាមបណ្តោយផ្នែកខាងកើតរបស់សម្ព័ន្ធ ។ បញ្ហាការទីតាំងអាកាសសម្ព័ន្ធមិត្តរួមបញ្ចូលយន្តហោះចម្បាំង
របស់កងកម្លាំងទ័ពអាកាសសម្ព័ន្ធមិត្ត ការបញ្ចូលប្រេងពីអាកាសទៅអាកាស និងយន្តហោះដឹកជញ្ជូន ព្រមទាំង
ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងព្រមានលើអាកាសរបស់សម្ព័ន្ធមិត្ត និងអង្គការណាតូ (AWACS) ទៅក្នុងការរៀបចំឈរ
ដើម្បីការពារផ្ទៃមេឃខាងលើសម្ព័ន្ធមិត្ត ។ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះអាចឱ្យ NATO ល្អិតដែនអាកាសរបស់សម្ព័ន្ធ
មិត្ត និងមានការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាព ២៤/៧ ខាងលើ NATO និងទឹកដីជាប់គ្នា ។

៣.៦. តម្រូវការត្រៀមរៀបចំពេលវេលាសន្តិភាព របស់អ៊ីស្លង់

សមត្ថភាពឃ្លាំមើល និងការស្ទាត់ចាប់តាមអាកាស ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មតម្រូវការត្រៀមរៀបចំពេល
វេលាសន្តិភាព (ASIC IPPN) របស់អ៊ីស្លង់ បង្កើតការឃ្លាំមើលដែនអាកាស និងការស្ទាត់ចាប់លើអាកាសលើ
ប្រទេសអ៊ីស្លង់ ដើម្បីរក្សាបាននូវសុចរិតភាពនៃដែនអាកាសណាតូ ។

បន្ទាប់ពីការដកទ័ពអាមេរិកចេញពីប្រទេសអ៊ីស្លង់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ អង្គការណាតូបានផ្ដើមបេសកកម្មនេះ ដោយសារអ៊ីស្លង់មិនមានកងទ័ពអាកាសជាតិផ្ទាល់ខ្លួន ។ នេះផ្តល់ឱ្យបុគ្គលិកជំនួយរបស់ណាតូ និងអ៊ីស្លង់ជាមួយនឹងការបណ្តុះបណ្តាលចាំបាច់ ដើម្បីធានាថាសម្ព័ន្ធអាចធ្វើបេសកកម្មប៉ូលីសអាកាសពេញម៉ោងដោយសន្តិភាពនៅពេលជូនដំណឹងខ្លី ។ យន្តហោះសម្ព័ន្ធមិត្ត បុគ្គលិកជើងគោក និងអ្នកត្រួតពិនិត្យយន្តហោះចម្បាំងធ្វើសកម្មភាពប៉ូលីសអាកាស ដូចជាការឃ្លាំមើល និងការគ្រប់គ្រងតាមអាកាស តាមរយៈការដាក់ពង្រាយយន្តហោះចម្បាំងរបស់អង្គការណាតូ ។ ទាំងនេះមានមូលដ្ឋាននៅ Keflavik ហើយដាក់ពង្រាយបីដងក្នុងមួយឆ្នាំ ជាធម្មតាសម្រាប់រយៈពេលពី ៣ ទៅ ៤ សប្តាហ៍ ។

៣.៧. ការគាំទ្ររបស់ណាតូនៅប្រទេសទួតី

បេសកកម្ម PATRIOT បង្កើនសមត្ថភាពការពារដែនអាកាសទួតី តាមរយៈប្រព័ន្ធការពារកាំជ្រួចពីដីទៅអាកាសដ៏ទំនើប។ ប្រព័ន្ធនេះត្រូវបានដោតចូលទៅក្នុងបណ្តាញការពារដែនអាកាសរបស់អង្គការណាតូ និងរួមចំណែកការពារប្រជាជនទួតី និងទឹកដី ។ បេសកកម្មនេះត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៣ បន្ទាប់ពីការសម្រេចចិត្តរបស់រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសណាតូដើម្បីបំពេញ តាមសំណើសុំការគាំទ្រដែលធ្វើឡើងដោយរដ្ឋាភិបាលទួតី ។ ទីតាំងដែលដាក់ពង្រាយអាគុយត្រូវបានសម្រេចរួម ជាមួយភូមិភាគកណ្តាលនាប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះក្នុងការសម្របសម្រួលយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយមេបញ្ជាការសម្ព័ន្ធមិត្តកំពូលអឺរ៉ុប (SACEUR) ។ SACEUR កាន់បញ្ជាការប្រតិបត្តិការនៃបេសកកម្ម ហើយបញ្ជាការអាកាសសម្ព័ន្ធមិត្តទទួលខុសត្រូវផ្ទេរសិទ្ធិ។

៣.៨. ការធ្វើអន្តរាគមន៍ផ្សេងៗរបស់ណាតូដល់ស.វទី២១

❖ ប្រតិបត្តិការ និងបេសកកម្មរបស់អង្គការណាតូ

NATO គឺជាអ្នករួមចំណែកយ៉ាងសកម្ម និងឈានមុខគេដល់សន្តិភាព និងសន្តិសុខ នៅលើឆាកអន្តរជាតិតាមរយៈប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងវិបត្តិរបស់ខ្លួន សម្ព័ន្ធបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ខ្លួនក្នុងការដើរតួជាម្ចាស់វិជ្ជមានសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ សមត្ថភាពរបស់ខ្លួនដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមផ្នែកសន្តិសុខនៃសតវត្សទី ២១ ។ ចាប់តាំងពីប្រតិបត្តិការគាំទ្រសន្តិភាព ដ៏សំខាន់លើកដំបូងរបស់ខ្លួននៅតំបន់បាល់កង់នៅ ដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ ភាពប្រែប្រួលនិងភាពចម្រុះនៃប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការណាតូបានកើនឡើង ។ អង្គការណាតូបានចូលរួមក្នុងបេសកកម្មដែលគ្របដណ្តប់លើវិសាលភាពពេញលេញនៃប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងវិបត្តិ ពីការប្រយុទ្ធ និងការរក្សាសន្តិភាព រហូតដល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការគាំទ្រផ្នែកដឹកជញ្ជូន រហូតដល់ការឃ្លាំមើល និងការសង្គ្រោះមនុស្សធម៌ ។ សព្វថ្ងៃនេះ បុគ្គលិកយោធាជាង ១៤០ ០០០ នាក់បានចូលរួមក្នុងបេសកកម្មរបស់អង្គការណាតូនៅជុំវិញពិភពលោកដោយជោគជ័យក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការលើដី អាកាស និងកងនាវាចរាចរណ៍ដោយ

ជោគជ័យនៅក្នុងគ្រប់ប្រភេទនៃបរិស្ថាន ។ បច្ចុប្បន្នកងកម្លាំងទាំងនេះកំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថាន កូសូវ៉ូ សមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ ចេញពីតំបន់ហ៊ិននៃទ្វីបអាហ្វ្រិក និងនៅប្រទេសសូម៉ាលី ។

❖ ប្រតិបត្តិការ និងបេសកកម្មបច្ចុប្បន្នណាតូនៅអាហ្វហ្គានីស្ថាន

ប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការណាតូនៅអាហ្វហ្គានីស្ថាននាពេលនេះ គឺជាការប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើប្រតិបត្តិការដ៏សំខាន់បំផុតរបស់សម្ព័ន្ធរូបភាពដល់បច្ចុប្បន្ន ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអាណត្តិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងឆ្នាំ ២០០១ កងកម្លាំងជំនួយសន្តិសុខអន្តរជាតិ (ISAF) បានស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ណាតូចាប់តាំងពីខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៣ ។ ISAF មានកងទ័ពតែជាង ១៣០ ០០០ នាក់មកពី ៥០ ប្រទេសផ្សេងៗគ្នា ដែលត្រូវបានដាក់ពង្រាយទូទាំងអាហ្វហ្គានីស្ថាន ។ បេសកកម្មរបស់វាគឺដើម្បីពង្រីក សិទ្ធិអំណាចរបស់រដ្ឋាភិបាលកណ្តាលអាហ្វហ្គានីស្ថានដើម្បីបង្កើត បរិយាកាសដ៏អំណោយផល ដល់ដំណើរការនៃស្ថាប័នប្រជាធិបតេយ្យ និងការបង្កើតនីតិវិធី ។ ធាតុផ្សំសំខាន់នៃបេសកកម្មនេះគឺការបង្កើតកងកម្លាំង សន្តិសុខជាតិអាហ្វហ្គានីស្ថានដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដែលមួយជំហានម្តងៗនឹងអាចឱ្យជនជាតិអាហ្វហ្គានីស្ថាន ទទួលខុសត្រូវកាន់តែច្រើនឡើងសម្រាប់សន្តិសុខរបស់ប្រទេសរបស់ពួកគេមានការរីកចម្រើនច្រើន ហើយត្រូវបានធ្វើចេញ ពីកម្លាំងដែលមាននៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ កងទ័ពអាហ្វហ្គានីស្ថានបច្ចុប្បន្នមានទាហានប្រហែល ១៧៥,០០០ នាក់ ដែលបានចាប់ផ្តើមនាំមុខក្នុងប្រតិបត្តិការភាគច្រើន។

បន្ថែមពីលើប្រតិបត្តិការសន្តិសុខ ការកសាងកងទ័ព និងប៉ូលីសអាហ្វហ្គានីស្ថាន ISAF ក៏ចូលរួមដោយផ្ទាល់ក្នុងការសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍន៍ និងការកសាងឡើងវិញនៃប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថាន តាមរយៈក្រុមកសាងឡើងវិញនៃខេត្តចំនួន ២៨ (PRTs) និងចូលរួមក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណតម្រូវការកសាងឡើងវិញ និងគាំទ្រសកម្មភាពជំនួយមនុស្សធម៌ទូទាំងតំបន់ ។

❖ ណាតូនៅកូសូវ៉ូ

ខណៈពេលដែលប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថាននៅតែជាធាងមហាស្រពប្រតិបត្តិការចម្បងរបស់អង្គការណាតូ សម្ព័ន្ធភាពមិនបានធ្លាក់ចុះចំពោះការប្តេជ្ញាចិត្តផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួនទេ ជាពិសេសនៅតំបន់បាល់កង់។ សព្វថ្ងៃនេះ ទាហានសម្ព័ន្ធមិត្តប្រមាណ ៥,៥០០ នាក់ ប្រតិបត្តិការនៅតំបន់បាល់កង់ ដែលជាផ្នែកមួយនៃកងកម្លាំងកូសូវ៉ូ (KFOR) របស់អង្គការណាតូ។ ដោយបានចូលកូសូវ៉ូជាលើកដំបូងក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដើម្បីបញ្ចប់អំពើហិង្សាវិករាលដាល និងបញ្ឈប់គ្រោះមហន្តរាយមនុស្សធម៌ កងទ័ព KFOR ហើយបន្តរក្សាវត្តមានដ៏រឹងមាំនៅទូទាំងទឹកដី ដោយរក្សាសន្តិភាពដែលត្រូវបានដាក់ដោយណាតូជិតមួយទសវត្សរ៍មុន។

បន្ទាប់ពីការប្រកាសឯករាជ្យរបស់កូសូវ៉ូក្នុង ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨ ណាតូបានយល់ព្រមថាខ្លួននឹងបន្តរក្សាវត្តមានរបស់ខ្លួនដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃដំណោះស្រាយ ១២៤៤ របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រ-

ជាជាតិ ។ នៅខែមិថុនាឆ្នាំ ២០០៨ សម្ព័ន្ធបានសម្រេចចិត្តទទួលខុសត្រូវក្នុងការត្រួតពិនិត្យការរំលាយអង្គភាព ការការពារស្បៀង និងដើម្បី ជួយបង្កើតកងកម្លាំងសន្តិសុខកូសូវ៉ូដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងពហុជាតិសាសន៍ ។

❖ តាមដានសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ

ប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការណាតូមិនត្រូវបានកំណត់ត្រឹមតែតំបន់ជម្លោះនោះទេ ។ បន្ទាប់ពីការវាយប្រហាររោ រកម្មថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ អង្គការណាតូបានចាប់ផ្តើមចាត់វិធានការភ្លាមៗ ដើម្បីពង្រីកជម្រើសដែល មាន ដើម្បីទប់ទល់នឹងការគំរាមកំហែងនៃអំពើហិង្សាអន្តរជាតិ ។ ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការឃ្លាំមើល ដែនសមុទ្រ Active Endeavor នៅខែតុលា ឆ្នាំ ២០០១ ណាតូបានបន្ថែមទិដ្ឋភាពថ្មីមួយដល់ការប្រយុទ្ធ ប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាជាសកល ដែលដឹកនាំដោយកងកម្លាំងជើងទឹករបស់អង្គការណាតូ ប្រតិបត្តិការ Active Endeavor គឺផ្តោតលើការស្វែងរក និងរារាំងសកម្មភាពការពារនៅសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ ។

តាំងពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ អង្គការណាតូបានឡើងលើនាវាសង្ស័យជាប្រព័ន្ធ ។ ការឡើងយន្តហោះទាំង នេះធ្វើឡើងដោយការអនុលោមតាមម្ចាស់នាវា និងរដ្ឋទំនាក់ទំនង ស្របតាមច្បាប់អន្តរជាតិ ។ ការកើនឡើងវត្តមាន របស់អង្គការណាតូនៅក្នុងដែនទឹកទាំងនេះបានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់ការដឹកជញ្ជូនទាំងអស់ដែលធ្វើដំណើរ ឆ្លងកាត់ច្រកសមុទ្រ Gibraltar ដោយធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវការយល់ដឹងអំពីសន្តិសុខ ។ ជាងនេះទៅទៀត ប្រតិបត្តិការនេះ បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ជាឧបករណ៍ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ទាំងក្នុងការការពារតំបន់ដែនសមុទ្រជា យុទ្ធសាស្ត្រ និងក្នុងការទប់ទល់នឹងអំពើហិង្សានៅលើ និងពីសមុទ្រខ្ពស់ ។ លើសពីនេះ បទពិសោធន៍ និង ភាពជាដៃគូបានអភិវឌ្ឍ តាមរយៈប្រតិបត្តិការ Active Endeavor បានពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ណាតូយ៉ាងច្រើន នៅក្នុងទិដ្ឋភាពសំខាន់នៃប្រតិបត្តិការនេះ ។

❖ ការប្រឆាំងការលួចចម្លងពី Horn នៃទ្វីបអាហ្វ្រិក

ការកសាងបេសកកម្មប្រឆាំងការលួចចម្លងពីមុនដែលធ្វើឡើងដោយអង្គការណាតូ (ប្រតិបត្តិការសម្ព័ន្ធមិត្ត និងប្រតិបត្តិការការពារសម្ព័ន្ធមិត្ត - សូមមើលខាងក្រោម) ប្រតិបត្តិការ Ocean Shield កំពុងផ្តោតលើប្រតិបត្តិការ ប្រឆាំងការលួចចម្លងនៅសមុទ្រនៅក្រៅតំបន់ Horn of Africa ។ ត្រូវបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៩ ដោយក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង ប្រតិបត្តិការនេះកំពុងរួមចំណែកដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងអន្តរជាតិ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការលួចចម្លងនៅក្នុងតំបន់នេះ ។ វាក៏កំពុងផ្តល់ជូនផងដែរ ដល់រដ្ឋក្នុងតំបន់ដែលស្នើសុំ វា ជំនួយក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងសកម្មភាពលួចចម្លង ។

❖ គាំទ្រសហភាពអាហ្វ្រិក

លើសពីតំបន់ Euro-Atlantic សម្ព័ន្ធភាពនៅតែបន្តគាំទ្រសហភាពអាហ្វ្រិក (AU) ក្នុងបេសកកម្មរក្សា សន្តិភាពរបស់ខ្លួននៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ។ ចាប់តាំងពីខែមិថុនាឆ្នាំ ២០០៧ ណាតូបានជួយបេសកកម្ម AU នៅក្នុង

ប្រទេស សូម៉ាលី (AMISOM) ដោយផ្តល់ការគាំទ្រការលើកយន្តហោះសម្រាប់កងរក្សាសន្តិភាព AU ។ បន្ទាប់ពីសំណើថ្មីរបស់ AU ក្រុមប្រឹក្សាអាក្នុងទឹកខាងជើងបានយល់ព្រមបន្តការគាំទ្ររបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ ហើយបានធ្វើរឿងនេះជាច្រើនលើក ។ NATO ក៏បន្តធ្វើការជាមួយ AU ក្នុងការកំណត់តំបន់បន្ថែមទៀតដែលណាតូអាចគាំទ្រដល់កងកម្លាំងរង់ចាំអាហ្វ្រិក ។

លើសពីនេះទៅទៀតណាតូបានធ្វើអន្តរាគមន៍ជាច្រើនទៀតដូចជា៖

- ១៦ កក្កដា ១៩៩២ – ២២ វិច្ឆិកា ១៩៩២ ប្រតិបត្តិការដែនទឹកអន្តរជាតិ ត្រួតពិនិត្យដែនទឹក បិទការបិទផ្លូវទំនើងទឹកស៊ីប៊ី ។
- ១៦ តុលា ១៩៩២ – ១២ មេសា ១៩៩៣ ប្រតិបត្តិការ Sky Monitor (ដំណោះស្រាយ ៧៨១) ទង់ជាតិបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា (១៩៩២-១៩៩៨) ។ តំបន់គ្មានការហោះហើររបស់បូស្ប៉ូ ។
- ២២ វិច្ឆិកា ១៩៩២ – ១៩៩៣ ប្រតិបត្តិការឆ្នាំសមុទ្រ (ដំណោះស្រាយ ៧៨៧) ដែនទឹកអន្តរជាតិនៅសមុទ្រ Adriatic ការបិទផ្លូវរបស់កងនាវាចរ ។
- ១៣ មេសា ១៩៩៣ ថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ប្រតិបត្តិការបដិសេធការហោះហើរ (ដំណោះស្រាយ ៨១៦ និង ៨៣៦) ទង់ជាតិបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា (១៩៩២-១៩៩៨) ។ តំបន់គ្មានការហោះហើរបូស្ប៉ូ ។
- ថ្ងៃទី ១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ថ្ងៃទី ២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ប្រតិបត្តិការ Sharp Guard (ដំណោះស្រាយជាច្រើន) ការរារាំងកងទ័ពជើងទឹកយូហ្គោស្លាវី ។
- ៣០ សីហា – ថ្ងៃទី ២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ប្រតិបត្តិការដោយចេតនា ទង់កងកម្លាំងនៃបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា (១៩៩២-១៩៩៨) ។ យុទ្ធនាការផ្លូវអាកាសបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា ។
- ថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ - ថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ប្រតិបត្តិការរួម ទង់ជាតិនៃបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា (១៩៩២-១៩៩៨) ។ បូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា កងកម្លាំងរក្សាសន្តិភាព ។
- ថ្ងៃទី ២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ - ថ្ងៃទី ១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ប្រតិបត្តិការ ទង់ឆ្នាំរួមនៃបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា (១៩៩២-១៩៩៨) ។ កងកម្លាំងរក្សាសន្តិភាពបូស្ប៉ូ និងហ៊ីហ្សេប្លាវីណា ។
- ថ្ងៃទី ២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ - ថ្ងៃទី ២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ប្រតិបត្តិការរួម Forge Bosnia និង Herzegovina កងកម្លាំងរក្សាសន្តិភាព ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

អង្គការសន្តិសញ្ញាអាត្លង់ទិចខាងជើង (ណាតូ) គឺជាសម្ព័ន្ធមិត្តនយោបាយយោធា ដែលបង្កើតឡើងក្នុង កំឡុងថ្ងៃទី៤ មេសា ឆ្នាំ ១៩៤៩ ដែលមានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅក្នុងទីក្រុង Brussels ប្រទេសបែលហ្សិក ដែលមានភាសាផ្លូវការពីរគឺ ភាសាបារាំង និង ភាសាអង់គ្លេស។ មកទល់នឹងបច្ចុប្បន្ន ណាតូមានសមាជិករហូត ដល់៣០ ប្រទេស ហើយវាមានវិសាលភាព គ្របដណ្តប់ប្រទេសដែលជាសមាជិក ដើម្បីឆ្លើយតបពីការគំរាម កំហែង និងការឈ្លានពាន ពីភាគីទី៣ ពោលគឺគោលដៅតែមួយរបស់ណាតូគឺ ផ្តល់ការរារាំងនិងការការពារ ប្រឆាំងទម្រង់នៃការឈ្លានពាន នៃរដ្ឋដែលជាសមាជិក ក៏ដូចជាផ្តល់សេរីភាព និងសន្តិសុខ របស់សមាជិកទាំង អស់នៅ អឺរ៉ុប និងអាមេរិចខាងជើង ដែលជាមូលហេតុនៃការឈានដល់ចំណុចកំពូលនៃប្រតិកម្មខាងលិច លើ ការកើនឡើងហានិភ័យនៃសហភាពសូវៀតបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់នៃសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ។ ដើម្បីសម្រេចគោល បំណងខាងលើ ណាតូប្រើប្រាស់ឥទ្ធិពលនយោបាយ និងសក្តានុពលយោធារបស់ខ្លួន ស្ថាប័ននយោបាយខ្ពស់ បំផុតរបស់ណាតូគឺ ក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិចខាងជើង (ក្រុមប្រឹក្សាណាតូ) ដែលមានសមាសភាពពីតំណាងនៃ សមាជិកទាំងអស់ និងជួបប្រជុំក្រោមការដឹកនាំ របស់អគ្គលេខាធិការអង្គការណាតូ ហើយអាជ្ញាធរយោធាខ្ពស់ បំផុតរបស់ណាតូគឺជា គណៈកម្មាធិការយោធា ដែលមានអគ្គសេនាធិការនៃប្រទេសសមាជិកណាតូ និង តំណាងជនស៊ីវិលរបស់អ៊ីស្លង់ ដែលមិនមានកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធទៀងទាត់ ហើយបានជួបប្រជុំយ៉ាងហោច ណាស់ពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់កិច្ចប្រជុំរបស់ខ្លួន ។ គណៈកម្មាធិការយោធាស្ថិតនៅក្រោមការបញ្ជារបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងតំបន់ពីរគឺ អឺរ៉ុប និងអាត្លង់ទិក ។ អគ្គបញ្ជាការជាន់ខ្ពស់នៅអឺរ៉ុបដែលដឹកនាំដោយមេបញ្ជាការកំពូល (តែងតែ - ឧត្តមសេនីយ៍អាមេរិក) នៅក្រោមការបញ្ជារបស់គាត់គឺជាបញ្ជាសំខាន់នៅក្នុងរោងមហាស្រពអឺរ៉ុប ចំនួនបី៖ អឺរ៉ុបខាងជើងអឺរ៉ុបកណ្តាល និងអឺរ៉ុបខាងត្បូង. រវាងកិច្ចប្រជុំមុខងាររបស់គណៈកម្មាធិការយោធាត្រូវ បានអនុវត្តដោយ គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍យោធា ។ ស្ថាប័នសំខាន់ៗរបស់ណាតូក៏រួមបញ្ចូលផងដែរ ។ ក្រុម ផែនការនុយក្លេអ៊ែរ ដែលជាធម្មតាជួបពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំនៅកម្រិតរដ្ឋមន្ត្រីការពារជាតិ ជាធម្មតាមុនពេលកិច្ចប្រជុំ ក្រុមប្រឹក្សាណាតូ ។ អង្គការណាតូ មានភ្នាក់ងារជាច្រើន ដូចជា៖ ភ្នាក់ងារគាំទ្រលទ្ធកម្ម ភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងនិង ព័ត៌មាន ភ្នាក់ងារវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដែលជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃសម្ព័ន្ធភាព ហើយបង្កើតបានជាយន្ត ការដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ការផ្គត់ផ្គង់ និងនិរន្តរភាពសមត្ថភាព និង សេវាកម្មចម្រុះជាតិសាសន៍ និង ជាសមូហ ភាព ។ ពួកគេផ្តល់នូវសេដ្ឋកិច្ចនៃមាត្រដ្ឋាន និងបង្កើនសមត្ថភាពអន្តរប្រតិបត្តិការរបស់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ សម្ព័ន្ធមិត្ត ។ ខណៈពេលដែលបុគ្គលិកអន្តរជាតិ និងបុគ្គលិកយោធាអន្តរជាតិរបស់អង្គការណាតូនៅទីស្នាក់ការ កណ្តាលរបស់អង្គការណាតូគ្របដណ្តប់លើសកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងរបៀបវារៈនយោបាយ និងយោធារបស់ សម្ព័ន្ធនោះ ភ្នាក់ងារណាតូនៅទូទាំងសម្ព័ន្ធមិត្តមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងវិស័យបច្ចេកទេស និងឯកទេសបន្ថែមទៀត ។ ទីភ្នាក់ងារណាតូនីមួយៗត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអង្គការដែលត្រូវគ្នា ដែលមានតំណាងមកពីប្រទេសដែលចូល រួម ហើយចុងក្រោយត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិចខាងជើង ។ ទីភ្នាក់ងារណាតូបម្រើដើម្បី

បំពេញតាមតម្រូវការរបស់សម្ព័ន្ធមិត្តមួយចំនួន ឬទាំងអស់ក្នុងវិស័យលទ្ធកម្ម ភស្តុភារ និងទម្រង់ផ្សេងទៀតនៃ សេវាកម្ម ការគាំទ្រ ឬកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដោយធានាថាសម្ព័ន្ធមានសមត្ថភាពដែលខ្លួនត្រូវការដើម្បីអនុវត្ត វិសាលគមពេញលេញនៃប្រតិបត្តិការ និងបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ។ ពួកគេក៏ផ្តល់ការគាំទ្រប្រភេទផ្សេងៗគ្នាដល់ ប្រទេសជាដៃគូ និងអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ដូចជាផ្នែកដឹកជញ្ជូន ភស្តុភារ និងទំនាក់ទំនងប្រកបដោយសុវត្ថិ ភាព ។

ទីភ្នាក់ងារណាតូនីមួយៗដំណើរការក្រោមធម្មនុញ្ញ ដែលអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាអាត្លង់ទិកខាងជើង ហើយរាយការណ៍ទៅក្រុមប្រឹក្សាតាមរយៈក្រុមប្រឹក្សា និងគណៈកម្មាធិការផ្សេងៗ ។ ទោះបីជាទីភ្នាក់ងារណាតូ មានស្វ័យភាពក៏ដោយ ក៏ពួកគេតម្រូវឱ្យធ្វើតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញរបស់ពួកគេ ។ អង្គការណា- តូបានបង្កើត និងថែរក្សាភ្នាក់ងារផ្សេងៗចាប់តាំងពីមិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពី សម្ព័ន្ធភាពត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុង ឆ្នាំ ១៩៤៩ ។ ស្ថាប័នទាំងនេះបានវិវត្ត និងសម្របខ្លួនក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ដោយបន្តផ្តល់នូវសមត្ថភាពសំ- ខាន់ៗដែលបំពេញតម្រូវការយោធា និងស៊ីវិលរបស់សម្ព័ន្ធ ។

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូល NATO ឆ្នាំ ២០១០ នៅទីក្រុង Lisbon ប្រមុខរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលសម្ព័ន្ធមិត្តបានយល់ ព្រមធ្វើកំណែទម្រង់ទីភ្នាក់ងារ NATO ដែលមានស្រាប់ចំនួន ១៤ ។ ជាពិសេស សម្ព័ន្ធមិត្តបានយល់ព្រមក្នុង ការសម្រួលភ្នាក់ងារទៅជាប្រធានបទកម្មវិធីសំខាន់ៗចំនួនបី៖ លទ្ធកម្ម ការគាំទ្រ និងទំនាក់ទំនង និងព័ត៌មាន ។

នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សំខាន់មួយត្រូវបានឈានដល់នៅពេលដែលមុខងារ និងការ ទទួលខុសត្រូវរបស់ទីភ្នាក់ងារដែលមានស្រាប់ត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញជាស្ថាប័នណាតូថ្មីចំនួនបួនគឺ ទីភ្នាក់ងារ NCI, NSPA, STO និងទីភ្នាក់ងារស្តង់ដារអង្គការណាតូ (NSA) ។ ក្រោយមកទៀតគឺទទួលខុសត្រូវចំពោះ ការសម្របសម្រួលនៃ សកម្មភាពស្តង់ដារនៅក្នុងអង្គការណាតូ ។ កំណែទម្រង់ទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តតាម ដំណាក់កាលជាច្រើន ដើម្បីសម្រេចបាននូវការបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធភាព និងការសន្សំការចំណាយ ខណៈ ពេលដែលរក្សាបាននូវសមត្ថភាព និងការផ្តល់សេវា ។

នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤ NSA បានក្លាយជាទីភ្នាក់ងារស្តង់ដារ ដោយគ្មានការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុង បេសកកម្ម មុខងារ និងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ការិយាល័យស្តង់ដារអង្គការណាតូ (NSO) ដែលជាធាតុបុគ្គលិក ទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការណាតូ រួមបញ្ចូលគ្នាដែលរាយការណ៍ទៅគណៈកម្មាធិការយោធា និងគណៈ កម្មាធិការស្តង់ដារ ។

អនុសាសន៍

ឆ្លងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើអត្ថបទបញ្ចប់សារណាមួយដែល ទាក់ទងជាមួយនឹងអង្គការអន្តរជាតិ ខាងលើ ឃើញថាការស្រាវជ្រាវនេះបានផ្តល់នូវចំណេះដឹងដែលទាក់ទងនឹងវដ្តជីវិតរបស់ប្រទេសមួយចំនួន និង គុណប្រយោជន៍ជាច្រើនដល់ពួកខ្ញុំ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ វាក៏បានលេចឡើងនូវចំណុចខ្វះខាតមួយចំនួនតូចផងដែរ ។ ជាការយល់ឃើញរបស់ពួកយើងទាំងពីរនាក់ និងជាការសូមរួមចំណែកលើចំណុចដែលពួកខ្ញុំឃើញថាជា ចំណុចដែលគួរតែកែទម្រង់ និងបំពេញបន្ថែមនូវចំណុចខ្វះខាត និងភាពជាចន្លោះប្រហោង ។ ដូចដែលយើង បានដឹងហើយថា មានតែប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យទេដែលអាចចូលរួមជាមួយណាតូបាន ។ នេះជាលក្ខខណ្ឌ មួយ ប្រសិនបើចង់ក្លាយជាសមាជិក នៅក្នុងអង្គការ ណាតូ ប៉ុន្តែតួកគី បានក្លាយជា រដ្ឋស្វ័យធិបតេយ្យ ហើយ នៅតែជាសមាជិករបស់ណាតូបាន ។ ចំណុចបានធ្វើឲ្យយើងយល់ឃើញថា យុត្តាធិការនៅមានភាពស្រពិច ស្រពិល និងចំណុចមិនប្រក្រតីកើតមានឡើង ។ បន្ថែមពីនេះ សម្ព័ន្ធភាពណាតូបច្ចុប្បន្នពឹងផ្អែកលើទ្រព្យសម្បត្តិ របស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនទាំងអស់ ។ ការពឹងផ្អែកខ្លាំងលើមូលនិធិនោះ បានធ្វើឱ្យ ប្រទេសមួយចំនួនស្ថិតក្នុងស្ថានភាពលំបាក ។ ចុះបើជនជាតិ អាមេរិកសម្រេចចិត្តវាយប្រហារអ្នកណាម្នាក់ យ៉ាងសកម្ម ក្រោមការចោទថាជាបញ្ហាសន្តិសុខជាតិ នោះសមាជិកផ្សេងទៀតតាមជួយទេ ដោយសារមាន សន្ធិសញ្ញាការពារទៅវិញទៅមកនៅនឹងកន្លែង ឬក៏អាចឈរតែម្នាក់ឯងក្រោមការគំរាមកំហែងរបស់សហរដ្ឋអា មេរិកក្នុងការបដិសេធមូលនិធិនាពេលអនាគត ។

ជាមួយអនុសាសន៍របស់ពួកយើង ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ គ្រាន់តែជាទស្សនៈ និងការមើលឃើញ ផ្ទាល់ខ្លួនដោយផ្អែកលើការសិក្សា ស្រាវជ្រាវកន្លងមកប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រសិនបើមិត្តអ្នកអានមានការយល់ឃើញខុស ពីនេះ វាគ្រាន់តែជាការគិតផ្ទាល់ខ្លួន ដោយពួកយើងមានការវិភាគ និងការយល់ឃើញខុសគ្នា ដូច្នេះហើយសូម មិត្តអ្នកអានធ្វើការពិចារណាទៅតាមបរិបទ និងការវិវត្តនៃតថសង្គមជាក់ស្តែង ។

ឯកសារយោង

សៀវភៅ

- ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ ២០០៧
- NATO's Expansion After the Cold War (Jan Eichler)
- History of NATO: The First Fifty Years 2001st Edition

ឯកសារអន្តរជាតិ

- "Civilian Deaths in the NATO Air Campaign – The Crisis in Kosovo". www.hrw.org. Archived from the original on 14 November 2008. Retrieved 17 October 2017.
- "Collective defense – Article 5". North Atlantic Treaty Organization. Retrieved 7 April 2020.
- "Pakistan earthquake relief operation". NATO. Archived from the original on 30 April 2011. Retrieved 28 May 2011. The mission came to an end, on schedule, on 1 February 2006.
- "Nato to target Somalia's pirates". BBC. 9 October 2008. Retrieved 28 May 2011.
- "Nato frustrated amid Somali piracy deluge". BBC. 23 October 2010. Archived from the original on 20 March 2017. Retrieved 28 May 2011.
- "Two Libyan fighter pilots defect, fly to Malta". Reuters. 21 February 2011. Archived from the original on 24 September 2015. Retrieved 1 July 2017.

គេហទំព័រ

https://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_17120.htm

https://en.m.wikipedia.org/wiki/List_of_NATO_operations

https://www.nato.int/cps/en/natohq/declassified_139339.htm

<http://www.euforbih.org/>

<https://www.nato.int/cps/en/natohq/structure.htm>

<https://jfcnaples.nato.int/kfor/about-us/history/conflict-background>

<https://worldbeyondwar.org/km/tag/north-atlantic-treaty-organization-nato/>

ឧបសម្ព័ន្ធ

The North Atlantic Treaty (1949)

Washington D.C. - 4 April 1949

The Parties to this Treaty reaffirm their faith in the purposes and principles of the Charter of the United Nations and their desire to live in peace with all peoples and all governments.

They are determined to safeguard the freedom, common heritage and civilisation of their peoples, founded on the principles of democracy, individual liberty and the rule of law. They seek to promote stability and well-being in the North Atlantic area.

They are resolved to unite their efforts for collective defence and for the preservation of peace and security. They therefore agree to this North Atlantic Treaty:

Article 1

The Parties undertake, as set forth in the Charter of the United Nations, to settle any international dispute in which they may be involved by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered, and to refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

Article 2

The Parties will contribute toward the further development of peaceful and friendly international relations by strengthening their free institutions, by bringing about a better understanding of the principles upon which these institutions are founded, and by promoting conditions of stability and well-being. They will seek to eliminate conflict in their international economic policies and will encourage economic collaboration between any or all of them.

Article 3

In order more effectively to achieve the objectives of this Treaty, the Parties, separately and jointly, by means of continuous and effective self-help and mutual aid, will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack.

Article 4

The Parties will consult together whenever, in the opinion of any of them, the territorial integrity, political independence or security of any of the Parties is threatened.

Article 5

The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all and consequently they agree that, if such an armed attack occurs, each of them, in exercise of the right of individual or collective self-defence recognised by Article 51 of the Charter of the United Nations, will assist the Party or Parties so attacked by taking forthwith, individually and in concert with the other Parties, such action as it deems necessary, including the use of armed force, to restore and maintain the security of the North Atlantic area.

Any such armed attack and all measures taken as a result thereof shall immediately be reported to the Security Council. Such measures shall be terminated when the Security Council has taken the measures necessary to restore and maintain international peace and security.

Article 6 (1)

For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack:

- on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of France (2), on the territory of or on the Islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;
- on the forces, vessels, or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer.

Article 7

This Treaty does not affect, and shall not be interpreted as affecting in any way the rights and obligations under the Charter of the Parties which are members of the United Nations, or the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security.

Article 8

Each Party declares that none of the international engagements now in force between it and any other of the Parties or any third State is in conflict with the provisions of this Treaty, and undertakes not to enter into any international engagement in conflict with this Treaty.

Article 9

The Parties hereby establish a Council, on which each of them shall be represented, to consider matters concerning the implementation of this Treaty. The Council shall be so organised as to be able to meet promptly at any time. The Council shall set up such subsidiary bodies as may be necessary; in particular it shall establish immediately a defence committee which shall recommend measures for the implementation of Articles 3 and 5.

Article 10

The Parties may, by unanimous agreement, invite any other European State in a position to further the principles of this Treaty and to contribute to the security of the North Atlantic area to accede to this Treaty. Any State so invited may become a Party to the Treaty by depositing its instrument of accession with the Government of the United States of America. The Government of the United States of America will inform each of the Parties of the deposit of each such instrument of accession.

Article 11

This Treaty shall be ratified and its provisions carried out by the Parties in accordance with their respective constitutional processes. The instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which will notify all the other signatories of each deposit. The Treaty shall enter into force between the States which have ratified it as soon as the ratifications of the majority of the signatories, including the ratifications of Belgium, Canada, France, Luxembourg, the Netherlands, the United Kingdom and the United States, have been deposited and shall come into effect with respect to other States on the date of the deposit of their ratifications. (3)

Article 12

After the Treaty has been in force for ten years, or at any time thereafter, the Parties shall, if any of them so requests, consult together for the purpose of reviewing the Treaty, having regard for the factors then affecting peace and security in the North Atlantic area, including the development of universal as well as regional arrangements under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security.

Article 13

After the Treaty has been in force for twenty years, any Party may cease to be a Party one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which will inform the Governments of the other Parties of the deposit of each notice of denunciation.

Article 14

This Treaty, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies will be transmitted by that Government to the Governments of other signatories.

1. The definition of the territories to which Article 5 applies was revised by Article 2 of the Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of Greece and Turkey signed on 22 October 1951.
2. On January 16, 1963, the North Atlantic Council noted that insofar as the former Algerian Departments of France were concerned, the relevant clauses of this Treaty had become inapplicable as from July 3, 1962.
3. The Treaty came into force on 24 August 1949, after the deposition of the ratifications of all signatory states.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of Greece and Turkey

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Kingdom of Greece and the Republic of Turkey to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Government of the United States of America shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Kingdom of Greece and the Government of the Republic of Turkey an invitation to accede to the North Atlantic Treaty, as it may be modified by Article 2 of the present Protocol. Thereafter the Kingdom of Greece and the Republic of Turkey shall each become a Party on the date when it deposits its instruments of accession with the Government of the United States of America in accordance with Article 10 of the Treaty.

Article 2

If the Republic of Turkey becomes a Party to the North Atlantic Treaty, Article 6 of the Treaty shall, as from the date of the deposit by the Government of the Republic of Turkey of its instruments of accession with the Government of the United States of America, be modified to read as follows:

For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack:

1. on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of France, on the territory of Turkey or on the islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;
2. on the forces, vessels, or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer.

Article 3

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of the receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 4

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Federal Republic of Germany

The Parties to the North Atlantic Treaty signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Federal Republic of Germany to that Treaty, and Having noted that the Federal Republic of Germany has, by a declaration dated October 3, 1954, accepted the obligations set forth in Article 2 of the Charter of the United Nations and has undertaken upon its accession to the North Atlantic Treaty to refrain from any action inconsistent with the strictly defensive character of that Treaty, and

Having further noted that all member governments have associated themselves with the declaration also made on October 3, 1954, by the Governments of the United States of America, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the French Republic in connection with the aforesaid declaration of the Federal Republic of Germany, Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of the present Protocol, the Government of the United States of America shall on behalf of all the Parties communicate to the Government of the Federal Republic of Germany an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. Thereafter the Federal Republic of Germany shall become a Party to that Treaty on the date when it deposits its instruments of accession with the Government of the United States of America in accordance with Article 10 of the Treaty.

Article 2

The present Protocol shall enter into force, when

- a. each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified to the Government of the United States of America its acceptance thereof,
- b. all instruments of ratification of the Protocol modifying and completing the Brussels Treaty have been deposited with the Belgian Government, and
- c. all instruments of ratification or approval of the Convention on the Presence of Foreign Forces in the Federal Republic of Germany have been deposited with the Government of the Federal Republic of Germany.

The Government of the United States of America shall inform the other Parties to the North Atlantic Treaty of the date of the receipt of each notification of acceptance of the present Protocol and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of the other Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of Spain

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Kingdom of Spain to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Kingdom of Spain an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Kingdom of Spain shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Czech Republic

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Czech Republic to that Treaty,

Agree as follows :

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Czech Republic an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with article 10 of the Treaty, the Czech Republic shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Signed at Brussels on the 16th day of December 1997.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Republic of Hungary

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Hungary to that Treaty,

Agree as follows :

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Hungary an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with article 10 of the Treaty, the Republic of Hungary shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Signed at Brussels on the 16th day of December 1997.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Republic of Poland

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Poland to that Treaty,

Agree as follows :

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Poland an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with article 10 of the Treaty, the Republic of Poland shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Signed at Brussels on the 16th day of December 1997.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Republic of Bulgaria

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Bulgaria to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Bulgaria an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Republic of Bulgaria shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Republic of Estonia

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Estonia to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Estonia an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Republic of Estonia shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of the Republic of Latvia

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Latvia to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Latvia an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Republic of Latvia shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of the Republic of Lithuania

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Lithuania to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Lithuania an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Republic of Lithuania shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of Romania

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of Romania to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of Romania an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, Romania shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of the Slovak Republic

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Slovak Republic to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Slovak Republic an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Slovak Republic shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of the Republic of Slovenia

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Slovenia to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Slovenia an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with Article 10 of the Treaty, the Republic of Slovenia shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Republic of Albania

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Albania to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Albania an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with article 10 of the Treaty, the Republic of Albania shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Signed at Brussels on the 1st day of April 2009.

Protocol to the North Atlantic Treaty on the Accession of the Republic of Croatia

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on April 4, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Republic of Croatia to that Treaty,

Agree as follows:

Article 1

Upon the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organisation shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the Republic of Croatia an invitation to accede to the North Atlantic Treaty. In accordance with article 10 of the Treaty, the Republic of Croatia shall become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America.

Article 2

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article 3

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Signed at Brussels on the 1st day of April 2009.

PR-CP(2018)094

11 July 2018

BRUSSELS DECLARATION ON TRANSATLANTIC SECURITY AND SOLIDARITY

1. NATO guarantees the security of our territory and populations, our freedom, and the values we share – including democracy, individual liberty, human rights and the rule of law. Our Alliance embodies the enduring and unbreakable transatlantic bond between Europe and North America to stand together against threats and challenges from any direction. This includes the bedrock commitment to collective defence set out in Article 5 of the Washington Treaty. NATO will continue to strive for peace, security and stability in the whole of the Euro-Atlantic area, in accordance with the purposes and principles of the UN Charter.
2. We face a prolonged period of instability. Russia is challenging the rules-based international order by destabilising Ukraine including through the illegal and illegitimate annexation of Crimea; it is violating international law, conducting provocative military activities, and attempting to undermine our institutions and sow disunity. At the same time, a multitude of threats emanate from NATO's Southern periphery. While significant progress has been made in defeating ISIS/Daesh, terrorism, in all its forms and manifestations, continues to threaten Allies and the international community and to undermine stability. Instability contributes to irregular migration, trafficking and other challenges for our countries. Allies stand firmly in unity and solidarity in the fight against terrorism.
3. We will share fairly the responsibilities of defending each other. Real progress has been made across NATO since our last Summit in Warsaw, with more funding by all Allies for defence, more investment in capabilities, and more forces in operations. But even if we have turned a corner, we need to do more, and there will be further progress. We are committed to the Defence Investment Pledge agreed in 2014, and we will report annually on national plans to meet this Pledge.
4. Today we are strengthening further our deterrence and the collective defence of all NATO territory and populations, building on our Forward Presence and consistent with the decisions taken in Warsaw. Our deterrence and defence is based on an appropriate mix of nuclear, conventional and missile defence capabilities, which we continue to adapt. We will increase the readiness of our forces and improve our ability to reinforce each other within Europe and across the Atlantic. As part of that, we have agreed an adapted and strengthened NATO Command Structure. We are also further reinforcing the cyber defence capabilities of Allies and of NATO itself.
5. We are strengthening our capacity to prepare against, deter and respond to hybrid threats. Hybrid tactics increasingly target our political institutions, our public opinion and the security of our citizens. Allies are making our societies more resilient against them, and we will respond with resolve when necessary.

6. NATO poses no threat to any country. All these measures are defensive, proportionate and transparent, and within NATO's legal and political commitments. We remain fully committed to arms control, disarmament and non-proliferation.

7. We remain ready for a meaningful dialogue with Russia to communicate clearly our positions and, as a first priority, to minimize risk from military incidents, including through reciprocal measures of transparency. We continue to aspire to a constructive relationship with Russia, when Russia's actions make that possible.

8. We are boosting NATO's contribution to the international fight against terrorism. We have decided, on request of the Iraqi Government and in coordination with the Global Coalition to Defeat ISIS, to establish a training mission in Iraq. We will increase our assistance to the Afghan Security Forces, providing more trainers and extending financial support, as the Government makes an unprecedented political effort to seek a peaceful resolution to the conflict. NATO will do more to help Allies, on their request, to tackle terrorism at home; to provide advice and support to partners, including through the new Hub for the South; and will continue to contribute to the Global Coalition.

9. We are strengthening NATO's contribution to projecting stability, because we know that our security is best assured if it is shared beyond our borders. We have agreed a Package on the South to deepen our political dialogue and practical cooperation with our partners in the region, including Jordan and Tunisia. We provide tailored support to our eastern partners Georgia, the Republic of Moldova and Ukraine, as well as to Bosnia and Herzegovina. We will also boost NATO's cooperation with Finland and Sweden in the Baltic Sea, as well as with our partners in the Black Sea, Western Balkans and Mediterranean regions, each of which is important to Alliance security. We are maintaining our important operation in Kosovo. And while remaining a transatlantic Alliance, NATO will retain its global perspective.

10. The NATO-EU strategic partnership is essential for the security and prosperity of our nations and of the Euro-Atlantic area. The European and North American Allies contribute significantly to European security and defence. We recognize that a stronger and more capable European defence will lead to a stronger NATO. We therefore welcome the Joint Declaration signed by the NATO Secretary General and the Presidents of the European Council and Commission, which sets out the unprecedented progress being made in NATO-EU cooperation, including on military mobility. We welcome the significant contributions of the members of both organisations to Euro-Atlantic security.

11. We are committed to NATO's Open Door policy because it strengthens the Alliance and contributes to Euro-Atlantic security, in keeping with the Bucharest Summit. We warmly welcome the agreement between Athens and Skopje; this success will benefit both countries, the region and NATO. We have decided to invite the Government in Skopje to begin accession talks to join the Alliance once the terms of the agreement are met.

PR-CP(2018)094

12. We continue to modernize the Alliance. To face evolving security challenges, we have taken steps to ensure that NATO can continue to act at the speed required. Our new policies on NATO's support for Women, Peace and Security, and for the protection of civilians and children in armed conflict, demonstrate our determination to step up NATO's role in these areas.

13. We pay tribute to all the men and women who serve, and who have served, in NATO operations and missions. Their service and sacrifice has been essential to keep our territories and populations safe.